

Κατὰ τὸν Ἰωσφοκράτην ἡ ἰατρικὴ "τεχνέων μὲν βασιῶν εὐσφαι-
ρεσιάνη" εἶναι εὐσιώτητες τῶν ὑγιεινῶν· ἐν τούτῳ δὲν ἐξευνήθη ἐκ τοῦ
ἀνθρώπου νοσήσαντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ ὑγιῶς ἔχοντος καὶ ἐκ τῆς σκευῆς
ὅτι ἔχει ἀευστατήν ὑψηλὴν, ἵνα βοηθήσῃ τῷ πλησίον βασίοντι, καὶ εἶναι
ἡ καὶ ἐξοχὴν φιλοφρονήσεως εὐσιώτητες· ὡς τοιαύτῃ δὲ ἄλλοις δύναται
αὐτῇ γὰρ ὑπόφραση καὶ γὰρ εὐδοκίμηση "πάν γὰρ φαρῆ φιλοφρονήση πάρε-
ου καὶ φιλοτεχνίη". Ὅθεν οἱ ἀρχαῖοι ταύτης τὴν ἀρχὴν ἀνήγον ἐξ ἰσῆου θεοῦ
καὶ ὁ Προμηθεὺς καυχᾶται ἐπὶ τῆ ἔκτασθαι διαφόρων θραυσμάτων: "τόρμη
μέγιστον εἶς ἐς νόσον σέσση, οὐκ ἦν ἀλέχημι· οὐδὲν, οὐκ θνήσκω, οὐκ χροσθί,
οὐδὲ ἰσιόν, ἀλλὰ φαρμάκων χρεία κατεσιέλλωτο, ὡρὴν γ' ἐγὼ σφίσι ἐδείξα
κράσις, ἠέτων ἀκρομάτων, αἷς καὶ ἀσάσαις ἐξάμύοντο νόσους." 2 ὁ δὲ ἐπι-
κεκτὸς παρατηρεῖ 3: "οἱ δὲ παλαιοὶ ἐν βιβλῷ, ἀγε δὴ τινὰ μάντιν ἐρίομεν, φασὶν οἱ
κοινῆ ὡς ἴσθη τέχνη ἰατρικὴ καὶ μαντικὴ. Μελάμωτος οἶν καὶ Καλύμωτος ἀμ-
φοτέρω ἐπ' ἀμφοῖν ἐνόησε ἐγένετο, καὶ αἰσχίλος δὲ ἴσθη τὸν ἰατρὸν μάντιν ὀνο-
μαζέει, καὶ Ἀχιλλεὺς δὲ ἰατρικῶς νοήσας γὰρ κατὰ τὸν λοιμὸν μαντικῶς δεῖται

κατὰ τὸν Γαλνῆον: "Ἕλληνας τῶν τεχνῶν τὰς κέρτους ἠδὲ τῶν βασιῶν ἀνατιθέουσι
ἡμῶν ἐγγὺς αὐτῶν, εἰς αἰσῶται οἱ θεοὶ πάσης τέχνης ἐκονώθησαν. Οὕτως οἶν καὶ
τὴν ἰατρικὴν ἰσώτερον μὲν ἀσκησῶν φαρ' ἀπόλλωνος τοῦ πατρὸς φασὶν ἐκμαθεῖν
καὶ ἀνθρώποις μεταδοῖναι· διὸ καὶ δοκεῖ εὐρείως γεγόνεσθαι αὐτῆς· πρό δὲ ἀσκητῆς
τέχνης μὲν ἰατρικὴ οὕτω ἦν ἐν ἀνθρώποις, ἡμετέρας δὲ τινὰ οἱ παλαιοὶ εἶχον
φαρμάκων καὶ βοτανῶν, οἷα φαρ' Ἕλληνας ἠερίστατο Χείρων ὁ Κένταυρος καὶ οἱ
ὑπὸ τούτου σκευδέντες ἦρωες, ὅσα τε ἐν ἰσῆσι καὶ Μελάμωτος καὶ Καλύμωτος
ἀναφέρεται". ἀλλὰ φαρσκατικῶν εἰσφέρει καὶ οὕτως ἐς μαρτυρίαν τὸν Ἡρόδοτον
ὅτι τὸν παλαιὸν κερὸν σκευδένον "ἐν ταῖς τριτάταις ἰσῶσι δεσθαι τοῖς νοσούν-
τας, τοῖς δὲ ἰσῶσι τῶν βασιῶν εὐσιώτητες ὑψηλῶς, οἷς χρῆσθαι με-
νος ἰσῶσις ἐθραυμένῃ" 4 Τὰ αὐτὰ ἰσῶσι γράφει καὶ ὁ Ἰωσφοκράτης ἐν βιβλῷ
"περὶ ἀρχαίων ἰατρικῆς" ἐπὶ ὀνόματι αὐτοῦ φερομένη βιβλίῳ.

Τὸ δ' ἀληθὲς εἶναι οὐκ ἀνθρώπου σκευδένοντος ἐκ τῆς τῶν ὑγιεινῶν σκευδέν-
σεως ἀποφρασε τῶν ἰατρικῶν κατασκευῶν αὐτῶν ὁδηγὸν ἐκ τῆς διανοίας.
Ἐκ τῆς φαρμακείας ἐσκησῶν ἀναλογίας καὶ διὰ διαφόρων ἐμπεριῶν
συνεκρότησε βαθμῶν τὴν εὐσιώτητην. Ἡ φαρμακία ἐκ νόσου διήγειρεν ἐν
βιβλῷ ἀνθρώπων καὶ τὴν εὐσιώτητην ἐκ ἀσθενείας· καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὸν Γαλνῆον
ὁδηγεῖται ἡ ἐπίσθη ἐκ ἰατρικῆς, εἰς ἐμπεριῶν φαρμάκων καὶ βοτανῶν ἐκ τῆς
συνιστάμενης "φάρμα μὲν καὶ ἰσῶσι σκευδένον ἀσθενέστερον, ἀναλογίας
δὲ καὶ σκευδένοντες εὐσιώτητην ἰσῶσι" 5. Ἡ ῥοπή ἡ ἀπὸς αὐτῶν σκευδένον.

σταν η η αντιστολητος φιλανθια η, ο αμν κατια τω εστωσε λουνηλε εξισω κεν
δυνω ωδηγοε τον ανθρωπον εν την καλλιεργιαυ ης ιατρικης μεθ' υμερησι
ιους ε' εντεμενεν, εσι ε' ηπια φαρμακα ταυσων.⁶

¹ Ίωσ. Παραγγελια ΙΧ 298. ² Οισχυλ. Πρσμ. 1479. ³ εως Μιαδ. Α. 637. ⁴ ΧΙV σ. 674. ⁵ βλ. Ζη.
Comperz, Griechische Denker Tome. I, σ. 221-54, εκδ. Β'. Περὶ των αρχων της ιατρικης
ωρα ε' τοις αρχαιοις ελλησιν. Λειψζιγ. 1911, Π. Ν. Διβαρη, Ιστορικαι μελεται ωρη
με ιατρικη (Νεα Ημερα Γερμανια 1901, αρ. 1408) η Σπ. Μαρινάωδ, Η ιατρικη
κατα ην αρχαιαν εποχην (Ελευθερον βήμα Αθηναι 1932, 10-14 Ιουνις)
⁶ Η. Α, 514, Α, 17 η Α, 52 η Celsus de medicina εν πρσμ. ες Πλιν. hist. nat. ΧΙΧ.

Η τιμή του φύλλου έχει ορισθή εις δραχ. 3, θα κυκλοφορή δε μέσω
του Πρακτορείου Έφημερίδων. Προς διευκόλυνσιν όμως των αναγνωστών
της "ΕΙΚΟΝΟΣ", ιδία των απομακρυσμένων μερών ή διανομή του φύλλου
θα γίνεται και δι' απ' ευθείας αποστολής του περιοδικού. Η συνδρομή ω-
ρίσθη δια την απ' ευθείας αποστολήν εις δραχ. 130 ετησίως.

Συνιστώμεν εις τους επιθυμούντας να λαμβάνουν απ' ευθείας την
"ΕΙΚΟΝΑ", όπως έγγραφον συνδρομηταί, εμβάζοντες την συνδρομήν των
προς τον Διευθυντήν της Διαχειρίσεως του περιοδικού κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, οδός
Πατησίων 9, Αθήναι.

"ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ"

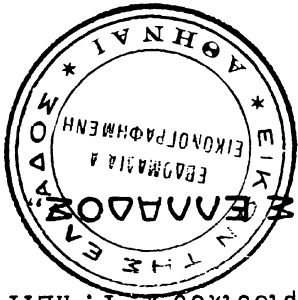
Συνωδά τῇ ἐκδοχῇ καὶ τῇ τῆς ἰατρικῆς ὡς ἐπιστήμης αὐλοσυντηρήσεως
 παρέχεται ἢ ὁ ἰωσοκράτης τὸν ὅρισμόν: "ἰατρικὴ γὰρ ἐστὶ φρόνησις
 ἢ ἀφαιρήσις· ἀφαιρήσις μὲν τῶν ὑπερβαλλόντων, φρόνησις δὲ τῶν ἐλλειπόν-
 των· ὁ δὲ κάλλιστα τοῦτο ποιεῖν ἀριστος ἴητρος"¹ Παρασχησία τοῦτα
 λέγει ἢ ὁ Πλάτων: "ἔστι γὰρ ἰατρικὴ, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰσὶν, ἐπιστήμη
 τῶν τοῦ σώματος ἔρωτα κινῶν πρὸς πληροσύνην ἢ κενώσιν, ἢ ὁμοιωσικῶς
 ἐν τούτοις τὸ καλόν τε ἢ αἰσχρόν, οὗτος ἔστιν ὁ ἰατρικώτατος... τούτους
 ἐπιστηθεὺς ἔρωτα ἡμοιωσικῶς ἢ ὁμόνοισιν ἢ ὁ ἡμέτερος φρόνητος ἄσκη-
 σιός, ὡς φασὶν οἱ δὲ οἱ ποιοῦνται ἢ ἐγὼ θεωροῦμαι συνέστησε τὴν ἡμετέ-
 ραν τέχνην"². Τοσοῦτον δ' ἐξείλημα ὁ ἰατρός ἰατρικῶς τῶν ὑγιεινῶν
 ὡς ἰδὲ τὴν αὐτὴν ὡς τὴν φυσικὴν τοῦ ἀνθρώπου παράδοξον, ἀντι-
 ραν ἢ τοῦ ἀδελφισμοῦ: "διαδοχῶς ἀδελφικῆς οὐ φύσει, ἔστι ὑγιεινὴ κρείσσον"³
 ἢ ἐπιφέρει ταῦτά κενὰ τῶν ὑπερβασιῶν τῶν ὄρων τῆς ὑγιεινῆς: "τό γὰρ ὡλύ-
 ῃ ἢ ἐσαωίνης πληροῦν ἢ κενῶν, ἢ δευραίνεσθαι ἢ ψύχειν, ἢ ἄλλως οὖν τὸ σῶ-
 μα κενῶν σφαλερόν· πᾶν γὰρ (τὸ ὑπερβαλλόν) φθίνει, τῇ φύσει ὡλεθριον"⁴
 ἢ ὁ Ἡρόφιλος ἔπειτα δὲν φροσιστόνα τοῖς πάντα φασὶν ἰατρικῶς δευραίνε-
 σικῶς, ἀλλὰ ἢ φασὶν τῆς διαίτης· διὸ ἢ συνέγραψε τὸ Διαιτητικόν⁵ ὁμοί-
 ως ἢ ὁ Ἐρασίστρατος δόντος ἐξείλημα τῶν διαιτητικῶν⁶. Ταῦτα ἔχω τὸ ὁ-
 ψεῖ ἢ ὁ ἀγαθὸς Χαιρωνεὺς ἔγραψε τὰ ὑγιεινὰ παραγγέλματα ἐν οἷς ἀποδῶ-
 σαι πλείω ἢ χρησιμώτατα τῇ ζωῇ ἢ πρὸς ἀσθενεῖα ἐκ τῆς ἀ-
 νεξάντητος τῶν πλαστικῶν χρόνιων σοφίας⁷. ἔστι τῇ βίῳ τούτων ἐξε-
 δωκε ἢ ὁ Σπ. Βλαντιῦς τὸ 1820⁸ τὸ "ὑγιεινατάρων, ἢ τοῖς τέχνῃ διατάξιν
 ὁ ἀνθρώπος ὑγιῆς ἢ ὡλύχρονος, μεταφρασθέν ἐκ τῆς ἰταλικῆς γλώσσης με-
 τὰ πλείω ἀξιολογῶν σημειωμάτων ἔρασισθέντων ἐκ τοῦ ἰωσοκράτη,
 Γουλνοῦ ἢ Πλουτάρχου ἢ ἄλλων νεωτέρων ἰατρῶν". Ὁ Ἄρειβάσιος διαγράψαι
 τὴν διαίτην τοῦ σώματος μέχρι τοῦ 14 ἔτους ἰατρικῶς ἐπιφέρει: "Χρησιμὸν δὲ
 ἢ μᾶλλον ἀναγκαῖον εἶναι ἀνθρώποις ἀπολαύειν ἰατρικῶς ἄρτια τοῖς ἄλλοις
 μαθηματικῶν ἀσφαριλαμβάνειν ἢ τῆς ἰατρικῆς ἢ κατακοῦν τὸν αὐτὸν λόγον

¹ Περὶ ἰωνσμ. σ. 296 ἰκδ. Γουε. πρὸς ἢ Γαλ. XIV, 887 εἰσαγγελὴ ἢ ἰατρός.
² Συμπ. 186 cd. ³ Γαλ. I, 25. ⁴ ἀδ. 24. ⁵ βλ. Zuesemihl, Die griech. Littera-
 tur der Alex. Zeit περ. 24 ἢ 34. ⁶ Πλουτ. Συμπ. περὸς ἰωνσμ. IV, 1, 363c. ⁷ Plutar-
 chi Chaeironensis moralia, ἰκδ. Βερναρδάνη, τομ. I, Lipsiae 1888, σ. 299-336

ὁ δὲ Γαληνὸς ὁ κατὰ τὴν ἐμπειρίαν ἀθανάτος τοῦς ἐκείνου ἰατροῦς,
 ὑπερβαλὼν ὁμοτέχνους εἰς κέρη ἀσχοληθεὶς βίονον καὶ τὸν προσδιορι-
 σμὸν καὶ τὴν ἀναγνωρίσιν τῶν φύλων γράφει, ὅτι τὰ τῶν δυσχερῶν τα-
 τῶν βιβλία "μεσιὰ παραλογισμῶν ἦν σχεδὸν ἀώατα." καὶ ἐνόμισε
 καὶ ἦγον τὰ ἐκαστὰ αὐτὰ, ἵνα μὴ ἡ ψυχὴ ὑπερμανθάνοις μὴ
 ἐμιοδίσθηται εἰς τὴν ἐκάλυψιν κατὰ τὴν ψιν. "ὡς γὰρ ἔωθε κρῆμα
 φρονίον οὕτω καὶ ὁ Πλάτων ἔλεγε, οὐ βίονον μὴ μὴ κατὰ τὸν οἰσμῶτα
 ὁσῶν ἂν εὐρέσκει μᾶλλον θάψει, ἀλλὰ καὶ τὰς ἀκατέργτους ψυχὰς,
 εἰς τροφίμους ὑπερφύτους λόγους, οὐ βίονον οὐδὲν ὑπερλήθης ἂν, ἀλλὰ
 καὶ θάψει οὐδὲν κρῶ." ¹ Ἄλλ' ἢ τὴν ἱστορίαν τῆς ἰατρικῆς ἐπέβη τοῖς ἐξ
 ἐφ' ὅσον ἡ κρίσις εἴρει τὸ μεταξὺ τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης, ὑπερκεν
 ἡ ἀρμονία μεταξὺ τῶν ἰδίων τῶν συγκροτούντων τὴν ἰατρικήν, ἀλλ' ἐν
 ἀρχῇ ἡ κρίσις ὑπερβλήθη δουλικῶς εἰς τὴν τῆς φύσεως αὐτοκρατορίαν. Ἐπο-
 θῶν ἐφάνταζτο ὁλόκληρην μαποθεσίαν δυνάμεων ἰατροβιολογικῶν ὑπερκε-
 τρώσεως τὸν δυστυχῆ ἄνθρωπον; οἱ δαίμονες δηλ. κατακυριότητις τοῦ ἄν-
 θρώπου ὑπερξένου αὐτῷ διαφόρου καὶ δεινῶν νόσων καὶ παραμορφώσεως τοῦ
 σώματος, μέχρι φρονιάς ² πρὸς θάνατον καὶ τούτων οἱ ἰατροὶ ἀνθρώποι
 κατέφευγον εἰς διαφορά βίονα, θεωρητικῆς ἀνάγκης καὶ εἰς τὰς οὐρανίας
 θετικῆς μαγίας ὑπερξένου τοῦ μαποθεσιῶ δαίμονος ³. Συνεπα-
 τῶν διαφόρου εἰσόδου καὶ γοητίας ἢ ἐξουσιοποιῶν ὑπερξένου αὐ-
 τοῦ καὶ ἀπαλλαγῆ ἀπὸ τοῦ μαποθε ⁴ καὶ ὑπερκεν διαφόρου φύλων κτήρια
 ἰατροβιολογικά. Ἄνω δίδου δὲ τοιαύτῃ ἐνεργείᾳ καὶ δεινῶν ἀναδυσωσίᾳ
 καὶ μαποθεσιῶ καὶ ὑπερξένου ἀστέρας ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Νεοπυθαγόρειος μαθητῆς Ἰα-
 ππος Νικομάχος ὁ ἑρασιππῶς οὗς ἀστρονομία, ἀγγέλους καὶ ἀρχαγγέλους ⁵ γὰρ:

¹ *Alph.* ² Bk. J. Wier, *De praestigis daemouum et incantationibus ac venē-
 ficis libri VI.* κατὰ προσθήκην: *liber apologeticus et pseudomonarchia.
 daemouum, Basileae 1583.* καὶ J. B. Porta, *Magiae naturalis sive de mira-
 culis rerum naturalium libri IV, Antwerpiae 1562.* (vrae imo. 1585 καὶ 1715).
³ J. Bodinus, *De magorum daemouomania libri IV, Basileae 1581.* M. Gail-
 wald, *Zu den Zauberbüchern* (Byz. Zeitschrift. II, 1893, σ. 291-3). ⁴ C. Bursian,
Fragmenta medica magica. Jena 1873. C. Kalkfleisch, *Papyrus Panderuae.* Leip-
 zig 1913. Wessely, *Neue griechische Zauber-papyri de Incubatione.* ~~A. Z...~~
 Ὁ λόγιος περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν ἀνομοειδῶν ἰατροβιολογικῶν ἀναδυσωσίᾳ ἰατροῦς, ἡν εἴρεται
 ἡ φύσις ὑπερξένου τῆς ἐνεργείας ἢ φύσεως καὶ μαποθεσιῶν καὶ ἰατροβιολογικῶν
 ἀλλὰ διαρωτίσκει ἵνα καὶ φερόμενοι ἰατροῦ; ἰδὲν ἢ ἡ φύσις ἐνδυσωσίᾳ ἰατροῦ
 τῶν ἰατροβιολογικῶν ἀνομοειδῶν: "L'opinion commune n'hésitait pas; elle attribuait à
 la possession tout ce qu'elle jugeait dépasser le cadre ordinaire des choses. La
 médecine ne put toujours acquiescer à cette décision; elle aussi avait, dans son
 domaine, des troubles profonds, des convulsions violentes, des aberrations étranges
 de l'intelligence des cerébraux, infinites, et de plus, elle..."

ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΝΔΟΣ

Συνιστάμεν εις τους επιθυμούντας να λαμβάνουν απ' εθείας την 'ΕΙΚΟΝΑ, όπως έγγραφούν συνδρομητικά, έμβλαζόντες την συνδρομητικήν απ' αμοιβήν της Διαχείρισεως του περιοδικού κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, όδός Πατισίων 9, Αθήναι.

Η τιμή του φύλλου έχει όρισθή εις δραχ. 5, θα κυκλοφορή δε μέσω του Πρακτορείου Εφημερίδων. Πρός διευκόλυνσιν όμως των άναγνωστών της 'ΕΙΚΟΝΟΣ, τό όσον άποκατασκευάζων μερών ή διακοπή του φύλλου θα γίνετα και δι' απ' εθείας άποστολής του περιοδικού. Η συνδρομή - πλοήν δια την απ' εθείας άποστολήν εις δραχ. 150 έτησίως.

Η «Είρων της Ελλάδος» θα προσφέρει με της 24 σεάβτες της μελάου σχήματος, με τό μοναδικόν περιεχόμενον της και με την κανονικήν έμφάνισιν ένός συγχρονισμένου και έξέχοντα έμβλου εικονογραφημένου περιοδικού, την άπόλαυσιν που δέει είχατε ως σήμερον.

Διανόμιμη, για τα προτεραία έτη, έστις φυσιοδίμους, άναρχή τα κοινά de ces phénomenes extraordinaires dans le système nerveux. Une fois engagée dans cette route, elle ne s'arrête pas, elle étendit sa curieuse et solitaire investigation sur les démons logie, sur la possession, sur la sorcellerie, et s'im-misça dans les juridictions séculières et ecclésiastiques avec tant de succès, que, depuis son intervention, il y a encore des exorcismes, il n'y a plus ni conjurateurs, ni supplices, ni tûchers. Les accusés qui néessaient jadis sous les coups d'une justice aveugle et mal informée, ne furent plus que des créatures infernales, redoublées, quand ils étaient criminels, ou, ce qui est le plus fréquent, des malades, qui se haient enfermer et soigner. Les phénomènes merveilleux devenus, ne manquent à aucune époque, ils se mélangent avec les sciences exactes d'une façon singulière et, ajoutées, inexplicables, si, les méconnaissent dans leur essence, on essaye soit de les nier, (ce qui est contraire à toute critique historique), soit de les interpréter par des phénomènes physiques ou par de simples jongleries (ce qui répugne à la critique médicale). (Des sciences occultes, ou essayés sur la magie, les prodiges et les miracles par Zus. Sakverte (ind. y.) précédée d'une introduction) par E. Littré. Paris 1856, σ. XIII-XIV.)

ψανον. Μειδαιμενίας εν ἑλλάδι. ἥτις ἰσχύει κ' ῥέχρει ἡμεῖς. Ἐπιτεωδωχίαι σιγαιφρασεῖαι.
1 ἑως = χάρις, ὅθεν κ' φασίκει οἱ ἀριῶτα ἰσχυρῶς ὅτιαν εὐλοσοφῆσαντες
ἐκλήθησαν. ἡ συνήθη ἐπέχει φύσις = σῶμα, σὰρξ. ἡ οὐ σὰρξ καὶ ἰσχυρῶς.
2 ῥα κατὰ εὐ τὸν ἐθελοκροσιόν. 3 Ὀδ. τ. 458. 4 Πλάτ. Πρωτ. 1^ο 65.
5 Πλάτ. Χαρμ. 155c. πρὸς Πολιτ. Δ', 426b. 6 Ἐδρισ. Κώδικον 636. 7 Ὀδὸν εὐχόμε
εὐλοσοφῆσαι κ' χαλαροφύλακας (Κίμν. Στρωμ. 11, ο. 268) κ' γινῶν πρὸς εὐλοσοφῆσιν τὴν χαλαρῶς
κροσσοῖ τοῖς κείνοις τῶν κατὰ κ' ἀποφελούσιν ἐλάσσιν φρα τὸς διακοσμοῦ αὐτῶν. 8 Ἐ.
Leubischer, Ueber die Wehzwölfe und Thierverwandlungen in Mittelalter. Berlin 1852

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἑβδομαδιαίου περιοδικοῦ «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*»
δὲν ἀποτελεῖ γεγονός ἀπὸ ἐκεῖνα, ποῦ ἔχομεν συνηθίσει τὸν τελευταῖον
καιρόν, τῆς ἐμφανίσεως δηλαδὴ ἐνὸς περιοδικοῦ μὲ τὸ συνηθισμένον, τὸ
στερεότυπον περιεχόμενόν του.

Τὸ περιοδικὸν «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» εἶναι ἡ ἑβδομαδιαία εἰκονο-
γραφημένη *Ἐπιθεώρησις* τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης κινήσεως, μὲ ὀλοσελίδες
εἰκόνες ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἀθλητικὴν ζωὴν, μὲ
πλούσιον καὶ συγχρονισμένον περιεχόμενον καὶ μὲ ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντα
Νέα ἐκάστης ἑβδομάδος.

Ἡ «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» σὰς προσφέρει μὲ τῆς 24 σελίδες τῆς
μεγάλου σχήματος, μὲ τὸ μοναδικὸν περιεχόμενόν τῆς καὶ μὲ τὴν πολυτελεῆ
ἐμφάνισιν ἐνὸς συγχρονισμένου καὶ ἐξευρωπαϊσμένου εἰκονογραφημένου
περιοδικοῦ, τὴν ἀπόλαυσιν ποῦ δὲν εἶχατε ὡς σήμερον.

Ἡ τιμὴ τοῦ φύλλου ἔχει ὀρισθῆ εἰς δραχ. 3, θὰ κυκλοφορῆ δὲ μέσω
τοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων. Πρὸς διευκόλυνσιν ὅμως τῶν ἀναγνωστῶν
τῆς «*Εἰκονοσ*», ἰδίᾳ τῶν ἀπομακρυσμένων μερῶν ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου
θὰ γίνεταί καὶ δι' ἀπ' εὐθείας ἀποστολῆς τοῦ περιοδικοῦ. Ἡ συνδρομὴ ὠ-
ρίσθη διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀποστολὴν εἰς δραχ. 130 ἑτησίως.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λαμβάνουν ἀπ' εὐθείας τὴν
«*Εἰκονα*», ὅπως ἐγγραφοῦν συνδρομηταί, ἐμβάζοντες τὴν συνδρομὴν των
πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διαχειρίσεως τοῦ περιοδικοῦ κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, ὁδὸς
Πατησίων 9, Ἀθῆναι.

«*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*».

λά η ἐκ τῶν ἰσοτήρων καλλεί. ὁ φιλόσοφος η βυτανικός Δεόφρατος πρὸς
 ἀσκληπιὸν, ὅτι "ἰσὸς τὰς τέχας κρίσεται τὰ ἦδη η κινούμενα τῆς τῶν σωφρά-
 των ἰσότητων ἐξίσταται τῆς ἀρετῆς", ἀναφέρει ὅτι ὁ Ζήνων Περικλῆς ἐξεταζό-
 μενος ὑπό τινος τοῦ φίλου ἐπέδειξε ἰσφρίαντων τῶν τραχήλων ἰσφρίαντων
 βρενον, η ἔλεγε ὅτι λίαν παχυῶς ἔχει "οἷοτε η ταύτην ὑπομένει τῆς
 ἀβελτηρίας".¹ Ἄλλὰ η αὐτὸς ὁ ἄδικος βίω ὁ βαρυσθενίτης ἰσφρίαντων
 εἰς νόσον μεταβῆναι η φυλῆδης μὴ ἀποδοῦναι "ἦραι δὲ τὴν εὐφραδίαν τράχη-
 λων εἰς ἰσφρίαν η σκυλίσι βραχίονας ἰσφρίαντων ἦ ἔδοξε, ἦρα μὲν τῆς η
 κλάδων εἰρήνης ὑποστῆναι ἰσφρίαντων, ἀσφρίαντων ἢ δανὴν ἔτοιμος ἂν ἴ-
 σφρίαντων" η οὐρίαντων τῶν ἀλλὰ η "ἰσφρίαντων λαβεῖν ἰσφρίαντων η μνησφρίαντων
 σφρίαντων, ἐφ' οἷς ἰσφρίαντων ἂν ὁ δὲ τῶν".² Ἐν κολλῆ κρήσει ἐφρίαντων η οἰσφρίαντων
 ησφρίαντων δακτύλια, ἂν οὐκ ἐφρίαντων ὁ λίδος (ἐκ τῆς 12 ἰσφρίαντων) εἶχε κατὰ
 πληκτικῶς τινε δανῆν, ἀλλὰ η τῆς ἰσφρίαντων μνησφρίαντων σφρίαντων
 η ἰσφρίαντων ἰσφρίαντων, ἂν ἰσφρίαντων ἰσφρίαντων ἀλεξίκακα. Οὐλο ἰσφρίαντων
 σφρίαντων ὁ Διαιτος κόπος λέγει ἰσφρίαντων ἐφρίαντων σφφρίαντων: "οὐδὲν
 ἰσφρίαντων σου, φφρίαντων γὰρ ἰσφρίαντων τῶν δακτύλιων τῶνδ' ἰσφρίαντων
 ἰσφρίαντων", ἐνδ' ὁ ἰσφρίαντων σφφρίαντων "ἀλεξίπτηριον τῶν δλητηρίων δλ-
 κνυσιναὶ ἰσφρίαντων η βασφρίαντων ἀσφφρίαντων δακτύλιον, ὅν καλοῦσι φφφρίαντων
 κίτην".³ Ἡ ὁ ἰσφρίαντων ἰσφφρίαντων εὐφφρίαντων τινὰ ἰσφρίαντων φφφρίαντων
 φφφρίαντων φφφρίαντων, ἂν ἰσφφρίαντων λέγει "μάστιγα ἐξ οὗ μοι τὸν δακτύλιον ὁ
 ἰσφφρίαντων ἰσφφρίαντων τῶν ἐκ σφφφρίαντων σφφφρίαντων".⁴ Τσαῖς ἰσφφρίαντων
 ἰσφφρίαντων ἰσφφρίαντων εἶχον η τὰ λέφφρίαντων "ἐφφρίαντων φφφρίαντων" εἰ σφφφρίαντων
 φφφρίαντων ἰσφφρίαντων, ἂν ἰσφφρίαντων ὁ φφφρίαντων ἀσφφρίαντων ἀναξίκακα,⁵ "ὄνομα τὰ ἰσφφρίαντων η
 φφφρίαντων ἰσφφρίαντων τινε φφφρίαντων ἰσφφρίαντων".⁶ Τῶντα ἀναφφρίαντων η ὁ δὲ
 σφφφρίαντων κατὰ Παισφφρίαντων "ὅτι ἀσφφρίαντων η σφφφρίαντων δακτὶ εὐφφρίαντων
 δακτὶ η ζῶντων η σφφφρίαντων εὐφφφρίαντων ἀσφφρίαντων καὶ τσαῖς φφφρίαντων
 φφφρίαντων".⁷

¹ ἐν δὲ Περικλ. 38. ² κατὰ τοῦ Διογένη Λαέρτιου. ³ Πλούτ. 883. ⁴ φιλόσοφ. 17
 5 ἀδην. 1B' 548e. ⁶ φφφρίαντων ἢ λέξ. τ. κ. ⁷ εἰς ὄσ. τ, 247.

τῶ ἀμύμοντι καὶ ἑρσοβάρβαροι υἱοὶ υἱοὶ δευσιδάμοιο φροσολίμου, ἐπὶ
 σιωπῆσιν δὲ καὶ τῆ φύσεως καὶ φαινόμενα καὶ ἰσοσφαιρόντες τὴν βασιλείαν καὶ
 ἕκαστὰ ἔργα ἐκ δημοκρατίας. ταῦτα ἀποτέλει τὴν διαμενεσίαν τῆς αἰ
 ἐν ἣ ἀναλίσκουσι τὴν δύστητα καὶ τὴν δαίμονα αἰτία. κατ' αὐτοῖς ἡμετέριον
 ἐμπροσθέν εἰς ἄστρον ἐξεπρενίστην καὶ ἐξερχόμενον τὴν ἀπειρίαν, ἐπεὶ ἑσπεύ
 δεύει τὴν ἐνέργειαν τοῦ κακοῦ, οὐκ ἐπισημ. καὶ τοῦ ἀγαθοῦ. Ὁ φόβος τῶ ἀμύ
 μωνι ἀποβῆν ἡρετήν τῆς ἀρεχίας, - ἡ ἀγαθὴ εἶναι ἀγαθὴ ὕψη. καὶ
 βασιλεῖς τῶ ἀρχαῖοι καὶ τῶ ἀνθρώπινη βασιλείας, καὶ ὁ φόβος οὗτος ἐπιστῆ
 ται πάντοτε διὰ τῆς ἀστρονομίας μαγίας ὡς τὸ ἐργεῖν ἐν ἣ ἀνασταθμ
 σαφὰ τοῖς ἀρχαίοις εἶναι καὶ ἐξευμενίζουσι τοῖς δαίμονας. οὗτοι εἶναι οἱ παῖδες, οἱ
 φροσολίμοι, οἱ ἐξορκισταί, οἱ δαυματοσοιοί, οἱ λατρί οἱ κατασκευασταί τῶ
 τῶ δὲ καὶ τῶ περιδῶν. οὐδὲ μὴ ἐνδιαφέρονται διατὴν ἡδύτητα καὶ τὰ κατὰ
 ἀνάγκη, ἀλλ' ἐπὶ τῆς λατρείας πρακτικὴν λειτουργίαν ἐπιτελεῖσιν καὶ οὐκ ἐπι
 μένου ἕως ἀνάγκη μεγάλου καλοῦνται ὡς τοῦ κακοῦ. Ἐπειὰ τοῖς ἀρχαίοις κατὰ
 ἡμετέριον εἶναι τὸ μόνον μέσον ὡς οὐδένα αὐτοῖς ἑσπεύον τῶ φύσει καὶ τῆ
 ἀμύμοντι τὸσοῦτον δαυμάται ὡς τὸ καὶ φροσολίμου, ὡς ἡ ἀπειρία ἡ ἀμύμοντι
 τῶ τὰ πᾶσι τῶ τῶ φύσει ἔργον, κατὰ φίλην, καὶ ἀποδίδουσι τὴν εἰς τὴν
 ἐμπροσθέν τῶ οὐρανόθεν ἀνάγκη. ταῦτα διανοήθησαν καὶ ἐμπροσθέν
 πρὸ τοῦ πατῆρα διαφόροι φροσολίμοι οἱ ἰσοσφαιροί τῶ Βαβυλωνίῳ καὶ ἡμετέριον
 μαγίας ὡς ἐπιφανῆ. Ὁ ἐρσοβάρβαρος ^{ὁ βασιλεὺς τῶν Βαβυλωνίων} ὅστις ἐπίσταντος τῶν μαγικῶν τεχνί
 τῶν Χαλδαίων φροσολίμων ἐμπίθην ὡς τὸν Νίνον. μετέχειροῦν, ὡς καὶ
 ἐπέτιμος, καὶ μαγικά ρίσι. Κατὰ τοῦ ἀγίου ἐπιφανῆ ὁ Νεμφροῦν πρὸς
 τὰς Βαβυλῶνας εἶχε ἐπιφανῆ τὰς μαγίας καὶ ἀστρονομίας καὶ ἡμετέριον. ἐν
 ἣ ἀναπλάσι ἀποδίδου ἐπιφανῆ αὐτὸν κατὰ τοῦ ἀμύμοντι. Ὁ Κασιανός ἀναφέρει
 ἐμπροσθέν μαγίας ἀποδίδου ἑσπεύον ἐπὶ τὸν κατὰ τὸν Νίνον. ἀλλ' οἱ πατέ
 ρες τῆς ἐπιφανῆ ἀνάγκη τὴν ἀρχὴν τῆς μαγίας καὶ τὴν ἐπιφανῆ ἐπὶ τῶν
 -ταί τοῦ ἐν τῷ ἀμύμοντι. Μεγάλου ἐπίσταντος ἐπιφανῆ ἡμετέριον τῶν ἀποδίδου
 οὖν τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ. Ὁ ἀρχαῖος τῆς γῆς Χαναάν κατὰ τὴν ἀποδίδου
 ὁ ἐπιφανῆ λαός τοῦ ἀμύμοντι εἶναι ἐπιφανῆ τῶν ἀποδίδου. καὶ τῶν ἀποδίδου
 πρὸ τῶν ἀποδίδου εἶναι ὁ ἐπιφανῆ ἐξ αἴγυπτου. περιφανῆς εἰς τὴν Περσίαν
 εἶναι ὁ ἀρχαῖος Βαβυλῶνας. Ὁ ἀμύμοντι ἀποδίδου καὶ Βαβυλωνίῳ ἡμετέριον
 ὅλων τῶν ἀποδίδου. ὡς τὸν ἀμύμοντι κατὰ τὸν ἀμύμοντι ὡς τὸν ἀμύμοντι

1 Alfred Maury, La magie et l'astrologie dans l'antiquité et au moyen âge, étude sur les superstitions païennes qui se sont perpétuées jusqu'à nos jours (Paris) 1864, pag. 1. 2 La magie des peuples sauvages p. 76. 3 Mémoires lib. 1. 4 Histoire lib. 1. 5 Histoire lib. 1. 6 Histoire lib. 1. 7 Histoire lib. 1. 8 Histoire lib. 1. 9 Histoire lib. 1. 10 Histoire lib. 1. 11 Histoire lib. 1. 12 Histoire lib. 1. 13 Histoire lib. 1. 14 Histoire lib. 1. 15 Histoire lib. 1. 16 Histoire lib. 1. 17 Histoire lib. 1. 18 Histoire lib. 1. 19 Histoire lib. 1. 20 Histoire lib. 1.

ὀδηγῶν ἐκείνῳ ὑπὸ δεισιδαίμονος νόσου πλήρους ἐπιλοχίᾳ τῶν
 μαγικῶν νόσων, καὶ τῶν ἐκλογῶν τῶν ὀργάνων καὶ ὑψηλῶν
 ἀσθενῶν καὶ εἰς τὸ πλεῖστον φυλάττει, εἶτα μετὰ κλινὰ ἐλασμά-
 τα ὑψώματα, διαθέται, χαρὶ, μεμβράνας (ἐπὶ διαφόροις ζώων)
 ὀστράκα, ἄλας, ἄρτος κτλ. αὐτὸ ἀσθενεῖαι ἐπιέρχονται κατὰ τὰ
 καὶ μετὰ σήμερον κρατούντα α') ἐξ ἐκδράς τῶ ἀνδρῶν ὑπερφυσ-
 τικῆς δυνάμεως καὶ τότε δι' ὑπερφυστικῶν τρόπων ἐρέσονται ὀσσημῶν.
 β') ἐκ τοῦ συνδέσμου τοῦ ἀνδρῶν διὰ μυστηριωδῶν δεσμῶν με-
 τὰ τὴ φύσιν, ὅθεν ἐξαρτᾶται ἢ τὴ ὑγεία καὶ αὐτὸ ἀσθενεῖαι αὐτῶν καὶ
 γ') ἐκ τοῦ εἰς τὸ σῶμα ἐπιχωροῦντος ἐκδρῶν, ὅπως ἡ ἀσθενεῖαι
 εἶναι τι συνηκρῆσιν καὶ ἐπιδύναται ἢ καὶ μεταβιβάζεται εἰς ἄλλο.
 Συνήδη ἡ ἀσθενεῖαι ἐπιέρχεται ἀπὸ τοῦ μυστικῶν καὶ ἀνηρῶν δαίμονος. ὅθεν
 διὰ διαφορῶν μέσων προσπαθεῖ νὰ ἐκβιάσῃ τοὺς ἀνδρῶν, ἵνα ἰσοτιμῶ-
 σιν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ τὸ κράτος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου ἔχων. Ἡ ἰδέα αὕτη
 ὑπῆρχεν ἀπὸ τῶν ὀμηρικῶν χρόνων ἰσχυρῶν καὶ ἡ δυνάστης τῶν δεισιδαιμό-
 νων καὶ τὸν κῆρον. ὅθεν οἱ ἐχραε δαίμων ἢ λέγει ὁ ἄριστος: καὶ οἱ ἐκ-
 λαχοὶ ἀσοδίδουσαν ἐλὸν διὰ τὴν αἰτίαν τῶ νόσου "νοῦσον Λίος μεγάλην"; ὅθεν
 καὶ ὁ ἀσθενὴς διὰ τῶν θανατηφόρων βελῶν ἀσθενεῖαι ἀποξένου φοβησὶν λοιπῶν
 εἰς τοὺς ἔλληνας ἐν τῷ 3°. Ἡ ἐκκλησία ὄμως διὰ νὰ ἀποκλείσῃ τοὺς ἀνδρῶν
 ἀπὸ τῆς πλάνης, ὅτι ὁ διάβολος ἔχει ἐξουσίαν ἐπὶ τῶ ἀνδρῶν ἐκέρυξεν ὅτι αὐτὸ ἀσθε-
 νεῖαι ἀποσιλλονται παρὰ τῶ ἀνδρῶν ἐπὶ τῆς ἐμφαντικῆς ἢ κατὰ σα-
 ρακῶν, ὅθεν ἐπέτρεψεν ἐλὸν τὸν διάβολον νὰ ἰσχυρῶν τὸν ἴσθ. Ἡ ἰδέα αὕτη ἐ-
 κέρυξεν καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν π.χ. ἐπὶ τῶ σεληνιαζόμενου, ἐπὶ τῶ δύο δαι-
 μονιζόμενου κτλ.; καὶ ἀνείδωκεν ^{ἢ ἡ ἀσθενεῖαι} τὴν πλάνην ἐν τοῖς συναξαρίοις ἵνα ἐκέρυξεν ἀναμειξῆς καὶ μα-
 γικῶν σοιστείων. εἰς τὰ "Αγιολογικὰ Μνημῆα Θεοφίλου Ἰωάννου εἰς κείμενα τοῦ 3°
 αἰῶνος λέγειται: "ἐνεργηθεῖς ὑπὸ ὑπερμαρτυρίας ἀκαθάρτου ἔσασκε τὴν κεφαλὴν καὶ καὶ
 πάντα τὰ μέλη"⁴; "ἐκλήθη τὴν χεῖρα αὐτοῦ σὶν ὄλω τῶ βραχίονι αὐτοῦ ὑπὸ δαίμονος καὶ
 κεν αὐτὸ ὑψηλῶν"⁵; καὶ ἐν τῷ 4°: "ἐλέησον τὸν δούλον σου ὁ δαίμον αὐτοῦ ὑπὸ τῶ δαίμονι-
 κῶν σῶν ὅσο ἔχει"⁶; καὶ ἐν τῷ 5° ἐπιτροπῶν τοῦ Σπασιδᾶ: "φύγε δαιμονικὸν σενάτι-
 ζημα, .. φύγε, διάβολε ὁ βαστάζων τὸ ρήγμα (= τὴν κεφαλαγίαν). Ὅ ὄλω ἐν τοῖς ἐπιτροπῶν
 φίλοις ἐν τῷ 6° ἀσθενεῖαι ἐκέρυξεν καὶ μαγικὴν συλαγὴ μετὰ ἐξορκισμῶν? ..

¹ Ὁδ. ε, 346. ² Ὁδ. ε, 411. ³ Πλατ. Α 20. λέγει καὶ ὁ Ἰωαννοκράτης, ἐπὶ τῆς νοσοῦσ 4:
 "ἀλλ' ἀνδρῶναι βίου δαίμονες πολλὰ καὶ σοικίτα τεχνότατοι καὶ σοικίλλουσι ἐς τὴν πλάνην καὶ
 ἐς τὴν νόσον ταύτην, ἐκείτω ἕδρα τοῦ πάθους διὰ τὴν αἰτίαν προσεβέναι." ⁴ σ. 441 β. καὶ 401,
 403. ⁵ σ. 443. ⁶ κείμενον τοῦ 19-12 αἰῶνος παρὰ Βασίλειον ἀνεκδοτὰ ἑλληνιστῶν, σ. 336
⁷ Legrand, Bibliothèque de l'école de philosophie, II, 19. βλ. τὸ ἄριστον ἀρχαῖον τοῦ Ντολιτοῦ, αὐτὸ ἀσθενεῖαι
 κατὰ τοὺς μέλους τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐν λαογραφικῶν συμμύθων Γ' 1134, σ. 14-16. ⁸ Ἡ ἰδέα αὕτη
 ἐκέρυξεν ἐκ τῆς ἀμφοῦ Bodini, La démonomanie des sorciers ou le pouvoir des démons 1552

Το σώμα φερόμενον εναντιώμεν εις τα απόκρυφα της εκκλησίας ημών βιβλία 1)
απορρέειν ^{των αρχών των} χρόνων. Τότε ο άσώστολος (βαρδολομαίος) άσκηρίθη: έξομολογη-

* ητε σού τον εχεν
εσπλάσσει τον 1β'
αίωνα ή φάρια
παρά τούς χριστι-
νοίς, άσσι δ βαρ-
σφια γράφει:
"είδον θόν είχον
καιρόν άφηνή-
σαι δα είδον
τοιούτα (μαγικά)
συνόδημα ενδι-
καιθίνα μεγα-
λην άν τω σφρι
τουτων επισοισα
ων άφηνον"
(Σεντ. Καν. Β'
446).

ται, άκίασφα δαίμων, τούτους θάνατος τούς παρακαμμένους ήδαδε νύο βαρέιν
ροσημάτω, τίς έδεν ο καταβλάσθεν αύλός; άσκηρίθη ο δαίμων: ο άρχων ημών ο
διαβολος ούτος ός έστιν διεδεμένος, εκίντος ημάς ωμίσει προς τούς άνθρώπους, ήνα
βλάσθονις αρύτον τά σώματα αυτών χούλω εις τας ψυχάς προσκυρούμεν. όλοι
ήμιν δυοιάζουσιν" 1. Ο έσφομαίριος Κουφριανός ήν διάσημος μάγος η κατά τω διαφο-
ρην μαγανειών μη δυνθόεις τά ποραούρη τήν ποαρδένον Ιουσιέννην προς ά-
γάμην, ήτις διέλυσε τούτας δια του τώου του σταυρου επίσειωσεν ε λόν χρι-
στον άσώσθασ τήν πλανήν τω έδύλεν. εις συνοδικας ποράξεις μνη-
μονεύονται πολλοί κληρικοί τήν μαγίαν έσπαγγελόμενοι. Τω 1371 σα-
καλον η τινα ποικύν έργα, άσθε ο διάβολος αυτός ποιήσεν ίσχυσεν 2.
ή έσσειέτο ούλος χρήσων τω Κεφρανίδων, βιβλίού μαγικού εν τω ποροισμ
μεταπορθένως: "ταίς δε μαγας αύτου βίβλους ανέλιπτον, εν οίς ητο ποσολυ-
δύλητον εις άσεβεία, ή Κοιρανίς ήν, είλα η τετραείσιον η ποάσις άσεβεία,
πλήρες εύρέθη δαιμόνων είδικήσις, έχον η έσω δάις η όνόματα, γραφί
ωρα τού... πορωποταρις της μεγάλης εκκλησίας ποσά Ακμηρίου του
κλωρου η σπταγίν πορ' αύλου ποσών πολλώ η ποσώδω άσσο μαγικών έ-
τέρων βιβλίων ποροπορμένως ή τε Κοιρανίδος αυτών, η πολλώ άλλω
άπόσων η μαγικω" είληθησαν δε λέγε, ποσ συνόδου η ιατροί η ανη-
γνωσθη ένώπιον ποάντων, "ο δή φρίκμη ποσ ποσείχε η πορενω έν-
σασιν η το δέαρρον άσσαν έσσειέτο τότε τών δαιμόνων όνόματα η ποσού-
των μαυδάνων άσσορας έσω δάις η διαπορήξει τούτον το ποσώδωσ εν
ποίς ιατροίς έβούτετο τον ποαράτον. τον γαρ κλωρον ήδόντας οι της
ιατρικής τέχνης... ούλω τήν ιατρικήν ύβρίζονια τέχνην τήν ποσάν η
τον ποσσοκράτην σόν τω Γαληνώ μάγους άσσοκαλούντα η τούτους πορα-
φριν αύλε ταύτα η έτεράτα ποσσοραυλόντα η λέγοντα... 3 ούλω ή μα-
γεία πονεχέετο διαπορής ποσ εν ποροσκίαν. διδοε όπολύς λαός ποσσο-
κω έκαπορίζετο αύλε. Η μαγία είναι ή ποσοική ούλος έσσειν ποροσκία
του λαού, ποσ εν άμείρω ποτος εν δυνατόν τά ποσσοκρήση ε λόν ποσσοκρήση.

1 Tischendorf contra apocrypha σ. 253. 2 acta et diplomata Miklosich-Müller
περί η 201-6 Α' σ. 543. 3 αυλ. 544. ποδηρσοσιν εν τίλε τεισ κληρικοί, τούτους. Βλ. Ρουκουμ
λε ή ποσσοκία
ποροπορτία
επονοήσοσα
πορενω ποσσοκί-
595 ολε ποσσο-
η η οίη ποσ
ποσσοκίαν
201-395 Μαγία, ποσο Κορφορ (1928 ενδα η ποσοκική βιβλιοποραφία) έσσειν
δε πορε ποσσοκίαν εν μαγίαν η ποσ ποσσοκίαν ενδα η ποσοκική βιβλιοποραφία) έσσειν
Μαγία et reliquiae dans l'afrique du Nord, cit. p. 1907.

118
 ΠΡΩΤΑ ΤΡΙΑΣΤΑ ΠΕΝΤΕ ΕΝ ΤῆΣ ΚΡΟΤΑ ΖΩΩΝΙΩΝ, ΤΡΑΧΥΝ ἘΞΑΡΧΟΥΝ ΜΗΔΕΙΑΝ ΚΑΙ ΣΑΠΡΟΣΙΜΟΝ ἄνθρ.
 φρας: "βίβλος ἐστὶ ζωικαλούμενη Μονας ἢ ὄρησιν Μυύσους ἀφ' οὗ τοῦ ὄνοματος τοῦ ἁγίου
 ζωνίδου ἀποκαλεῖται τοῖς ψαλμοῖς τοῦ David: "αὐτὸ δὲ τὸν νῦν ψαλμὸν ἕως τοῦ ἐδ'
 ψαλμὸν σὺν τῷδε τὰς χαρακτήρας ὠφελοῖν. Διὰ τὰ καταβάλλει ἀνδρῶν σὺν
 δι' οὗ ἐκινε στόματι γὰρ σοὶ ἀπολογηθῆ ἀπὲρ κί σίεσθι ἕσπερ ἡμεροσία τοῦ ἡ' ἄν-
 φρας ἡ' γυναικα, γράψε τοὺς ψαλμοὺς ἡμεῖς ἀπὲρ τὰ ἐλάφια δερμάτια
 καὶ ἀπὸ ψαλμὸν τὸ χαρὶ, καὶ ἀποῖναι τοῦ περιὲν τὰσδε τὰς χαρακτήρας, καὶ πᾶσι-
 ῖσον τὸ χαρὶν ζυγαλὸν καὶ τυλεξέτο μετὰ μεταξωτοῦ καὶ βάστα το εἰς κρείττερον
 καὶ γὰρ δαιμάσι. "Τὰσδε εἶναι οἱ χαρακτήρες" ἢ οἱ τὰ σῖμβολα ~~τοῦ ὁμοῦ~~

ζωικὰ ἀποκαλεῖται τριαύτασ, οὐτα γὰρ ἀφ' οὗ καὶ τὰ κτηνῶν ἀρχόντων καὶ δικαστῶν τεκμή-
 ριον, καὶ λέγει ἐπιπέλιος (ἐνδ' αἰων.) ἀλλοθρον ὑπὸ κομμηνικῶν καταδύσκει καὶ ὑπὸ ἡ' ἡ' ἡ' ἡ'
 ἐξαρχοῦσιν ἐν τοῖς χρόνοις, καθ' οὓς φάσι μωλοὶ ἀποροχον οἰσοισύσους ὅτι ἡδὲ καὶ οὐκ ἔδω
 ἐξοφτάται τὴν σκλαύμα ἀντικαθ' οὗ τὸ ὄρησιν, ἀλλ' ἐσθλασίζετο διὰ βίας ἢ χάριτος καὶ οἱ ἀδυνα-
 τούνη γὰρ ἀπερλάσων αὐτῶν ἄλλως ἐσθλῆτον γὰρ ἐσθλῶσιν κούτο διὰ τῆσ δεισιδαιμόνησ ὁμο-
 ῖωσ ἀλλῶ εἰς τὴν ἐσθλῶσιν ἐσθλῶσιν καὶ δυνάμει" (αὐτ.) ἔδει δὲ καὶ ἐν ψοισμένη ἔφα γὰρ γίνηται
 ταῦτο καὶ αἱ Ἰσχυριωνικαὶ φάσιν "ἐν τῶν ἐκτῆ τῆσ σκλήνησ εἶναι καλὸν γὰρ τοῖσ ἡσ δέμα-
 τα περὶ κρείττερον" καὶ ἡ τελευτῆ ἔφα εἶναι καλὴ "εἰς τὸ σσιῦσαι κρείττερον" ~~(ἐπὶ τῶν)~~

Τριαύτη καὶ ἡ' ἔσκη εἰς κλειδίον λεγομένη:

Δεσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ καταπέμφσας τὸν ἅγιόν σου ἄγγελον ἐπὶ τὸν
 λαόν σου τὸν ἀγγέλου σου προφήτου Δανιὴλ καὶ φράσας τὰ στόματα τῶν λεόντων, αὐτός,
 ὦ πανάγαθε Κύριε, καταπέμφσας τούτον καὶ ἐφ' ἡμᾶς ὥστε ελθεῖν κατακριμῶσαι
 τὸ στόμα τοῦ κλέψαντος τὸ πρᾶγμα τοῦ δέινος καὶ γενέσθαι αὐτὸν ἀλάλον καὶ
 κωφόν καὶ τυφλόν ἕως ἂν ὁμολογήσῃ αὐτὸ εἰς δόξαν πατρὸς, υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύ-
 ματος. σπῶμεν καλῶς, σπῶμεν μετὰ φόβου.· Πρὸ τῆσ εὐχῆσ λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ὄνπερ
 ἐφύλαξεν ἄρτον τῆσ μεγάλης πέμπτησ καὶ μετὰ τὸ εἰπεῖν τὴν εὐχὴν δίδεται τῶν
 ὑπόπτων ἢ ἀναφορα· καὶ εἰ μὲν ἔσται ὁ ἄνθρωπος καθαρός, τρώγει τὸν ἄρτον ἀνε-
 μαδίστως, εἰ δ' οὖν (καὶ δ' οὐδ'), ἔσεται εἰς τὸν λαμῖον αὐτοῦ πνίγν αὐτόν. — 3

Ὅτως οἱ ἔξορκισμοὶ ἢ αἱ ραγιακαὶ εὐχαὶ δὲν διέφερον ἐν ἀρχῇ κατὰ τὴν οὐκ ἐπιπέλιος
 ἐνοκλήσας ἢ οὐκ ἐπιπέλιος καὶ ἡ' ἔσκη "περὶ ῥύματος καὶ κενοῦ κεφαλῆσ"

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Τρεῖς ἄγγελοι διηπόρουσ τοῦ Σινᾶ τὸ ὄρος
 ἐρόντας τὸ ρεῦμα ἠρώτησαν αὐτὸ· ποῦ ἀπέρχῃ, ρεῦμα; ὁ δὲ ἀπεκρίθει εἰπὼν·
 ἐρὼ ἀπέρχεται εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὥστε βραχίονα καὶ πόδα καὶ σαρ-
 κασ σὺν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖσ σώμασι τὰ μὲν ξηραίνω, τὰ δὲ κρυώνω, τὰ δὲ ρεῦ-
 ματα πνῆν ποιήσω. εἶπα (ν) δὲ οἱ ἄγγελοι τοῦ θεοῦ· ἐξορκίζομεν (ν) σε, ρεῦμα
 εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος καὶ διὰ τῶν ἑπταρα-
 νίων δυνάμεων καὶ διὰ τῶν δ' ἑσθλῶσιν καὶ τῶν δώδεκα ἀποστόλων τοῦ
 Χριστοῦ καὶ διὰ τῶν ἁγίων πάντων τοῦ θεοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν μὴν (= μὴ) ἔχειν ἐξουσί-
 αν κακοποιῆσαι ἢ βλάσαι τὸν δούλον τοῦ θεοῦ ὀδύνα, ἢ τὴν δούλην, λέγε,
 τοῦ θεοῦ, μῆτε βραχίονα αὐτοῦ ξηραίνει μῆτε ὀδύνα μῆτε σάρκα κρυάσει
 (ν) μῆτε μελω ρεῦμασιν (sic) ποιῆσαι μῆτε κεφαλὴν πονήσει (ν). Σπῶμεν κα-

118b. Dieterich, Abtraxas. Studien zur Religionsgeschichte des 3. Jhdts. (1884) S. 157. ἔστι ἐπιπέλιος
 τῶν νεῶν παυδῶρων σ. 167-205 ἀποκαλεῖται ἐπιπέλιος κλειδίον διὰ ραγιακαὶ φρασ
 Περὶ τῆσ, Παλαιολογικῆσ ἀποκρίσεσ ἐπὶ ραγιακῶν ἐρωτήσεων (ἀνατ. καὶ λιστ. ἀποκρίσεσ
 π. 114. 1. σ. 175) ὁ κλειδίον καὶ τὸ ἀποκρίσειν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν ἐρωτήσεων καὶ ἐν τῶν

το περιεχόμενον «ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ» γραφικῆν Ἐπιτομὴν τῆς ἑλληνικῆς καὶ ξένης κινήσεως, μετ' ἀποδείξεις εἰκόνας ἀπὸ τὴν κοινωρικῆν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἀλλοτριὰν ἀποψημῶν καὶ λαοφιλῶν καὶ συγχρονισμῶν τετελεσμένων καὶ μετὰ τὰ ἐνδιαφέροντα νέα ἐκαστῆς ἐβδομάδος.

Ἡ «Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος» εἰς καθέστη μετὰ τῆς 24 σελίδος τῆς μεγάλου σήματος, μετὰ τὸ μοναδικὸν περιεχόμενον τῆς καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν εἰσαγωγὴν ἐνός συγχρονισμῶν καὶ ἐξορωταλισμῶν εἰκονογραφικῶν τετελεσμένων, τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ ὅλου εἴχατος ἄς εἴμενον.

Ἡ τιμὴ τοῦ εἴκων εἶναι εἰς δραχ. 3, εἰς καθέστη δὲ ἀπὸ τοῦ Πρακτορείου Ἑφημερίδων. Πρὸς διευκόλυνσιν ὅσων τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «ΕΙΚΩΝΟΣ», ἰσὶα τῶν ἀπομακρυσμένων μεσῶν ἢ διαφορῶν τοῦ εἴκων εἰς γίνεσθαι καὶ δι' ἀπ' ἐξέλιξ ἀποστολῆς τοῦ τετελεσμένου. Ἡ συνδρομὴ ἀποδοθῆναι διὰ τὴν ἀπ' ἐξέλιξ ἀποστολῆν εἰς δραχ. 120 ἑτησίως.

Συνιστάμεν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας γὰρ λαμβάνουσι δι' ἐξέλιξ τὴν «ΕΙΚΩΝΑ», ὅπως ἀναγνωθῆναι συνδρομῆται, ἐμμέζοντες τὴν συνδρομὴν τῶν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διαχειρίσεως τοῦ τετελεσμένου κ. Γ. ΚΕΡΕΟΥ, εἰς τὸν Πατησίων 2, Ἀθήναι.

ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ἰως, στῶμεν μετὰ φόβου θεοῦ ἡμῶν: ἀμήν. Λέγε τὸ τρισάγιον, παναγία Τριάς, τὸ Πάτερ ἡμῶν, δόξα καὶ νῦν, τὸ τροπαίριον τῶν ἀγίων ἀναγνώριον εἰς τρίτου, ἡ ἐλπίσ μου ὁ θεός, καὶ καταφυγή μου ὁ Χριστός καὶ τὰ ἔξῃς. -

Ἄλλες τῶσδε ἐξορκίαι εἶναι ἐκείνος ἵνα ὡς περιγράφεται τὸ ἱερόδωτος ἡ γοῖα τοῦ καλοῦν αὐτὸ ἐπιαναφορὰ πρὸς παρορμία πικρῆς ἰσχυρῆς ἡ πρὸς ἀγίου ἀνδρα πρὸς οὓς εἶδεν ἀσπίδα ἀσπίδα νύκτωρ τοῖς θεοῖς ἡεροτυνομεῖν ἀφρασίαι, ταιαύτη ἡ εὐχή τοῦ ἀγίου Παύλου ἐν τῷ ἀκτινογραφίῳ.

Ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἐγὼ Παῦλος διώκτη καὶ λιθοβολιστὴς γεγονός τῶν τιμῶν σκευῶν καὶ ἐξῆλθον ἐν τῷ θάρσει μου εἰς Σικελίαν καὶ συνάξασι φρυγῶδων πλήθος ἐξαίφνης ἐκείθεν ἔχιθνα ἐξελθούσας ἐκ τῆς γῆς ἐκρεμάσθη εἰς τὸν δεξιὸν μου ἀντιδράκτυλον. ἐγὼ δὲ πνεῦμα ἁγίου ἔχων ἀπετίναξα αὐτὴν ἐν τῇ φλογὶ τῆς ἀναφθείσης καὶ ἔκασιν μετὰ τῶν φρυγῶντων, ἐγὼ δὲ μηδὲν παθῶν δεινὸν ἐκ τούτου δείγματος εἰς ὕπνον ἐτρέπη. καὶ εἰδὼν ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ ἐξεφώνησέν μοι λέγων· Παῦλε, ἔχειρε καὶ δεῦρα τὴν βίβλον καὶ ἀνάγνωθι καὶ εὐρήσεις ἐν αὐτῇ ἱστορίαν γεγραμμένην οὐχ ὑπὲρ ἑνὸς παθόντος, ἀλλ' ὑπὲρ πολλῶν. καὶ περὶ ὀρθροῦ ἀνεσταῖς ἐδεξάμεν τὴν βίβλον ταύτην ἧς ἐνοπήρην γεγραμμένον οὕτως· ἐξορκίω ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ κατα πέντε ἡμῶν γενεῶν τῶν θηρίων καὶ ἐρπύων ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς τὸν θεὸν τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ εἰς τὸν θρόνον τὸν ἀληθινὸν καὶ εἰς τὸν πύρινον ποταμὸν τὸν ἐξερχόμενον ἐκ τοῦ (ὑ)ποποδίου τῶν ποδῶν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἡμοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς τὸ πλήθος τῶν ἀγίων ἀγγέλων αὐτοῦ· ὄφιν τὸν βλάπτοντα καὶ τὸν βασιλίσκον δράκοντα τὸν γενναῖον, ὄφιν κεραχάριν, ὄφιν τὸν δε(ν)δρονάβωτον, ὄφιν τὸν δωδεκαχάριν, ὄφιν τὸν λαχοδρόμοντα, ὄφιν τὸν νεφελοειδῆν, ὄφιν τὸν τυφλὸν καὶ ἀόρμητον, ὄφιν τὸν κροακοειδῆ καὶ ἔχιθνα τὴν σκολιάν τὴν ἔχουσαν τὰ φάρμακα εἰς τὴν δεξιάν αὐτῆς σισαμῖνα· ὃν ἂν δάκῃ ἀνθρώποι ἀδύνατον ἐστὶν τῷ ὑγιᾶναι. ἔτι δὲ καὶ ὄφιν τὸν σκορπίον, τὸ ἀποφύσισμα τοῦ διαβόλου, εἶπε δὲ καὶ τὰς εἰκοσι τέσσαρας γενεὰς τοῦ σπαλαγγίου. ἕως οὗ φθάσῃ τοῦ πιστοῦ καὶ κεχαριστοῦ Παύλου τοῦ ἀποστόλου τὸ ἀφόρκιον καὶ ἡ ἐπιτήρησις δειχθῆ, εὐθέως ταθήσεσθαι εἰς δόξαν θεοῦ ἀμήν.

αὐτὰ ἐξορκίαι, ὕδωρ καθαρόν πότισον καὶ ἄλευρον τὸν ἀδικηθέντα, εἰ δὲ ἐστὶ μὴ ποθεν ὁ ἀδικηθείς, τὸν λαλήσαντα πότισον καὶ ἰαμήσεσθαι ὁ ἀδικηθείς. — 3

1 Vassiliev ἐν ἀμικ. σ. 331. 2 γράφ. ἐν 3 αὐτ. σ. 330.

Τοιούτων ἀναμεικτῶν μαργιτῶν συνταγῶν εἶναι σπάνια καὶ ἰατροσόφια ἰδίως αἰῶς τοῦ 14^{ου} αἰῶτος καὶ ἔξω καὶ αἰτίνας γεγραμμένα εἰς τὴν ἀρχὴν εἶναι. Ἰσχυρὸν ἀποδεικνύεται ὡς ἔχει σκια μνητεία. Ἐποιοῦτοχ δὲ ἰδιώματα ἐς ἀνέκδοτον φερόμενα ἀφορῶν ἐκ πλ. φιλώσα ὡς φ. 136.

Ἑὺχή εἰς ἕνον. [σφαιροειδῆ κωνικῶν αἰσθητικῶν φραγέλαρον.

Ὁ θεὸς ὁ θεὸς ὁ ποιμήσα, τοὺς ἕστα παίδας (φ. 14α) ἠνερέσω τῆ ὥσφ εἰ ζω σπιχῶ ἐν ὡ οἰε ἡν καὶ ὄνοματα ταῦτα: ἀμπόσιας, ἀντένια, μαξιμιανός, ἰωαννης, ἰαμβλίκος, γωμέτιος καὶ θοπή, οὐλιν κίριε ὁ θεὸς ἡγῶν δια προσευχῶν αὐτῶν καὶ ἰονῶση ὁ δούλος τοῦ θεοῦ ὁ δεῖνα, ὁ ἰνασθινία καλαμοίμνος, ἕνονον ὑγίας, ἕνονον αἰτίου, ἕνονον σωτηρίας τῶν καὶ ἀεὶ καὶ ἐν τῶν αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν.

Γράφον ταῦτα καὶ δεῖνα εἰς τὸ προσκείμενον του ἐν κίραλον αἰγυδία, καὶ γράφον καὶ δύο χαρτῶνα καὶ βαλε τα στα προσκείμενά του: μαραχία, ἄφαιρη ὅσα δεῖνα καὶ ἕνονοί. Γράφον ἐν δάφνης φύλλα: χριστός ἰσάφης, καὶ γράφον ἀνέστη, καὶ ἀναστάς ἐμοσιμῆδη. καὶ δεῖνα εἰς (φ. 14β) τῆν κερταμ τοῦ αἰσθινίος. καὶ βαλε κρῦλον τὸ α^{ον} φύλλα, ἕνοια τὸ ἄλλον. καὶ ἄλλον λαβὴν ὡφραυ αἰσμεσφίαν αἰσιντιχην καὶ δεῖνα εἰς τὸ προσκείμενον τοῦ αἰσθινίος, καὶ μὴν τὸ ξύρη καὶ κοιμηθῆσιναι. Γράφον εἰς φύλλα δάφνης καὶ δεῖνα εἰς τὸ προσκείμενον αὐτοῦ: ἀσαβία, σαβὸν, φονοδός, καὶ ἕνοιας ποιμάρι.

Περὶ μεδυσῶν!

φ. 15α. ἕρε φραγίτη αἰγας καὶ φύσε καὶ φάφ καὶ οὐ μεδύσης. ἡ ἀδίαστα ὡφρα, ε καὶ δ. σ. χίρη εἰς τὸ ὡφρα τὸ πολήρη τῶν στήχω τοῦ ὡφρα, καὶ εἰς τὸ ὡφ καὶ οὐ μεδύση. εἰς δὲ ἄν αἰσθιας ἰδαίω ὡφρα κατωπεμητηῆτα φῆς.

φ. 21β. ἕν τὸ καὶ μὴ ὡφρα τῆ γυναικα.

λαβὴν περδία τοῦ καχίν, καὶ ἄφαιρη τῆν αἰσθίτη τῆς, καὶ ἀντρα ὡφρα ἐπεδρη. καὶ [ε]χόμε εἰς τριῶδην καὶ κίρηφον 3 μον.

καὶ ἄφαιρη ὡφρα καὶ οἰσθια σουμη γυρίση, καὶ εἰς τὰ δεῖνα λαῦτα καταφάσ, φουχά, φουχά, μεκοδά, ἕμαία, μετιτίν τῆ πε φάφτε πιλο φουλίτη μωτῆ.

ἐν κελσονάρμη.

πίλω κρασί καὶ δὸς ποιήν καὶ χίρη. ὡς ἰατριωσάνοσην ὁ ἅγιος ἰωάννης χρυσόστομος εἰς τὸ ἅγιον ὄρος, καὶ γούρα τῶν ἕνον ὡφρα (φ. 22α) ἅγιον ἰσθια καὶ ὡφρα ὁ ὡφρα τῆν ὡφρασην, καὶ ἕνοιας καὶ ἕφρα, καὶ ἡ ἀδίαφη αἰσθια

καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ κοίτη καὶ ἡ φιλανθρωπία σου καὶ ἡ πρωτοτυπία
μου, καὶ ἐξούϊ ὅσους ἐσόντες καὶ ἰαθῆναι, καὶ οἱ ἄγγελοι τοῦ δόξου σου, κύριε
μου, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ χρυσοστόμος καὶ ἡ ἐπιρροή σου καὶ ὁ ἅγιος
ἄγγελος ἕδωκε ἔπι καὶ ἰασημαίωση καὶ ἰαθῆναι καὶ ἰαση. ὡς κήρα γυνή, καὶ
καὶ ὄφθαλμὸν παιδὸς καὶ ἔριον τὰ ἰαθῆναι ἀπὸ τῆς κήρας τοῦ ὀδύου τοῦ
θεοῦ ὁ δόξα, καὶ ἰαση φησὶ χριστιανῶν. καὶ ἰαθῆναι μὴ βλῆ πορίνη ῥο-
φαία ἀνεμομαστωγάρη, καὶ καλωμαστωγάρη, καὶ πορωμαστωγάρη καὶ
ἰασημαστωγάρη, μὴ ἀπο ἡλίου καστωγάρη (φ. 228) μὴ αἰσο ἀνίμα
μαστωγάρη μὴ αἰσο ὕδατος καστωγάρη, μὴ αἰσο φαγῆ, μὴ αἰσο πύ-
μαστωγάρη, καὶ κούφι καὶ γύσακ ἐπὶ ὀνόματι τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἅγιε μάμα, φασιανί, ἅγιε ευστάδι, καὶ ἅγιε ε-
φράλι, ἕδωκε εἰς τὸν ὀδύον τοῦ θεοῦ ὁ δόξα, καὶ ἰαθῆναι καστωγάρη
τοῦ πυρὸς καὶ καλομένης τοῦ ἀνθρώπου τοῦλου, καὶ δὸς τὸν πάσκειν τὸν
οἶνον σοιῆν.

¹ Ἰατροσόφισον μετὰ ἱβήρων ἄδατος 207 τοῦ 16 αἰῶνος. Ὁ βαροκ. κωδ. 111 τοῦ XV αἰῶνος
φ. 122 ἔχει ἑλληνικὰς μαγικάς συνταγὰς "Στεφάνου ἰατροῦ ἀθηναίου φιλοσόφου".

εἰς ἰσαμωνογράφην .

λάβε ἀμύμονην κ μούμωσι αὐτῷ εἰς τὴν κήραν κ σταύρωσον τὸν πόδα τοῦ ἀνδράπου κ ἰάσαι .

Ἐάν δαμάση ἀνδρωπον ὁ σκῆλος οὐλοσάτης .

Ἐάν δαμάση χρή ἐρο σέκειν ἡμέρας με! Ἐάν βρεπιδή ἰάσαι . ἡ δὲ μή αἰσοδνι σμη . χρή αὐτῷ τὰ μέν ἐσδὴ ἰάσαι ἀράγμα (κ-23α) ὡσιόν . ἴον ἀδα-
σία , καρδίκα κ σύμα . κ τὰ ἦνε εἰς σπῆκι σκεσιτόν τὰ ρησδὲ δαρή ἐν
ποιίαν τοῦ , ἀλλουδὲ στο ἀμύμον ὄσου πῆνη , κ τὰ ἦνε ἀμείον σκεσιτόν
ἡδεῖαση ἀνδρωπος , ἀν λὸν βαίουσι χροῖη τὰ κέρε αὐτῷ κ ἦτη ἡμεσορέτι
κ οὐδὲ αἰσοδνήση , κ τὰ ἔμωτ ἐ λὸ δόμα , κ τὰ φριπήσουν λὸ δόμα . κ
εἰδέει τεχελᾶ . μίον (sic) ἔλτ ἀβί μαχέρη . κ κόνον τὴν ὄφου τοῦ
κομῖς (:) κ γράφον τὸ αὐτῷ

βρι- σο	δεδι
βρισο σέδιον μηλον	ου γα τον σού στ.

Ἐάν δαμάση σκῆλος κ δαμάση ἀνδρωπον .

λάβει ἄρλον μοναστηρίσμων κ κόνον (κ-23ε) σαυρόν κ γράφον . βρισο
δεδι . δου[χ]λουή , σσυροσῷ , δέδιδη . βρήχω , ἀ ἀ δεύειε δὴ βρισε . σαε βε θ
δεδρησεα εδηθη [ε] γιον λῆγε ἡ χουρεσα . γράφον εἰς τὴν ὄφου τοῦ
φομῖς κ ἄς λὸ φάγη κ ἀ ἰση τερασί ἀεράλον μισιπόληρη κ ἀ ἰποσιη
εἰς ἰσοσίρας .

εἰς μνηστῆν ὄσου κ ἀν ἀν ἦνε κ τὰ κόνον .

Ἐσορον κουκία φαλαία , κ καύσοι αὐτά , κ ἔχαι ἔχρον κ σανόν χινόν κ καύ-
σαι κ σπῆσον ἰτάμα κ κοπάτισον κ ἀς γῆνη ἰγῆσιον χοῦ . κ θάσον ἀπειν
τὸ ἰσχιγῆ ρῆτον ἔχε στήραν μεγᾶλη , ὅε ἔριθη ποσά , ἀλλὰ ἔριθη κ ἰάσαι .
φ . 26α . εὐχή τοῦ ἁγίου πατριίου εἰς δαμασκου δαρῖου
κ τοῦ ἁγίου κωπριανῷ .

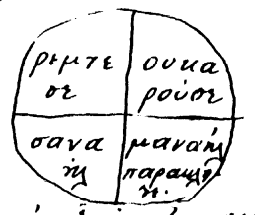
Ὁ θεός κημπεῖαι , πατρίσου , κωρήσω ρῶσιμαρ , καρπίδα , πρῶτον
τε στατιῷ , σέλιη , τίσιη , ἔκηπχάλα βρη . κα σοι σερβίχου χηκουσίη
ἢ ἡ κρεκμωσους , μῶσους , φεῖρβα , περῖα , βερμουσαμένω περκο-
σάσα μπηροῖ ἔχε ἔλοῖη μελριτῷ , ἰστροίτη . πε ἄ κωπαρῖ . σιβαρία , πῶν
κρίσοτη τῶμδον , ροστουρμ ἀμωτο [ἐ]ρμητία .

¹ εἰς τὸν θεόν τοῦ ἁγίου κωπριανῷ κ κωμωπρῶσῳ ἀ βρ ἰσοσίνας κ ἀρ χη τοῦ κη , ἴον ἀ δὲ μὴ κωμωπρῶσῳ ἀ βρ ἰσοσίνας κ ἀρ χη τοῦ κη , ἴον ἀ δὲ μὴ κωμωπρῶσῳ ἀ βρ ἰσοσίνας κ ἀρ χη τοῦ κη , ἴον ἀ δὲ μὴ κωμωπρῶσῳ ἀ βρ ἰσοσίνας κ ἀρ χη τοῦ κη .

Θιός τού μαλαρωμένου πατρικίου δουρασίου ιεροδύστην ιχάρια, ἴνα δε
δύο(α) τὰ φάρμακα τῶ δούλου σου κίριε, ἰσάμενσον ὅτι ἴσοι ἰσιτίθε
σιν ἢ δαιονόμηνα (φ 266) ἔ(ε) σι ἰξίτη [as] ἰψώλιν. διαλύουν λα' δεχ
τήρια εὐα' τὰ ἅγια ὀνόματα, ἦξι ἐχών, τς δια τόν ρυσόν κ τήν σπαρά-
νησον τῶ δούτῃ ἡμῶ πατρικίου, ἵνα παραβιωθῆς ἐνυδρωθῆσαι τόν δούλον
τοῦ θεοῦ ὁ δούτε. δια τόν κύριον ἡμῶ Ἰησοῦν χριστόν ἄμην.

"Ομοιον. "Οταν δατωαδη' ὁ ἄνθρωπος κ ἐδῆ ὁ μενητης ἐνδῆς σούκουον
σασυρὸν χόμα. κ βάξι κ πικρὸν μελά ὑδατος κ δῶς τόν μενητὸν τὰ τῆ
κ ἐνδῆς δρασιβῆσαι ὁ ἔχον τὴν σπυρίτη. χίρι οὔλε, τὰ ἅγια ὀνόματα

[ἐ]ξορκείτωσ ὡάν δαιμαμασθηρίου παρα τῶ δού
τοῦ φύλλο κ ἰσοῦ χριστοῦ τοῦ σωτήρος ἡμῶ δια
τὸ ἅγιον ἡμαος. (φ. 274). τὸ χρῆσον τόν λόπον τούτου. ὁ
σῶ ἰδαίμασσι, σιάτῃσ] κ κη διάφραμῃ ἐστ' τὴν γφική, ἢ ἰσὶ τῆ καρ!
διάν, ἀλλά σιπῆς ἰσὶ λὸν τύισι σου, ἵνα ὁ δούλος τοῦ θεοῦ ἄγίτη (ι)
τὸ πῶνιμον ὄνομα τοῦ πατρός κ κυρίου ἡμῶ Ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ δλου-
ρωθῆς ἰσὶ σονόλου πικάλω κ ὁμοχογήσασθαι τὴν πίστιν κ τὴν χριστιανῶ
κ ἐρχόμενα κρινε φύλλω κ κηρούς ἡν τὴ ἐσχάτη ἡμερα. ἴσωνον σούκουον
τὴν δόξηρῆσ κ φωτὴν αὐτῶ σούκουον. ὅτι σοῦ ἴδου ἡ βασίλιε τῶ
πατρός κ τοῦ υιοῦ κ τοῦ ἁγίου πνεύματος νῦν κ ἀεὶ κς εἰς τοῖς αἰώνας
κ τὴν αἰωνά ἄμην.

Περὶ ὡάσης φάρμακον, δυε ἐχασον, ὄξος, κ μεράδω, τασπῆ.
κίριε ὁ θεός ἡμῶ ἅγια τριά κ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον κ βοβίρον. ὅξος ἀνωίτη κ
φύγη, φράσιν οργιὰ κ τὸν κάρη, σιωρπίος ἕχικται, ἀνάλαξ κ οὐκισουργῆ.
σῶντα τὰ ἰῶθχα κ τῆν καταρκοῖνλα [ι] ἀδανάτι κίριε. μαδαριουκ αἰσῆ
ταυι κ τὴν ὄρδαζήν, ἵνα ἦμη ἡ καρδιά ἡμῶ τσιγητῆδος κς δυνάμεις σου.
ὅτι κτὸ ὄνομα σου τὸ ἅγιον εἶος μαχόμην τοῦ πατρός κ τοῦ υιοῦ κ τοῦ
ἁγίου πνεύματος. κ μελά λαῦλα δῶς τόν κρουδῆν ἠσὶ τὴν εὐχάριος μελά δῆσιν
κ μεράδου κ ἰαδησίαι αἰσῆ θεοῦ.

Ἐὶ σώνον βυφῖσ. Αποπόσορον μεύου, τριφῶ, μελά κ ἀνῶας μελι-
κόμο τὸν μασοὶς κ χίρι. ἐκηόρασας ἡμαὶ εἶ κη κατιόρε, τοῦ νόμου κ
σπαρῶ σποσηχῆς κ τὴν λόγη κερτηθῆς τὴν ἀδανάσιαι εἰσῆσας χριστιόδῆς
ἡμῶ ἴδου σσι.

"Ισιτῆσι ἐσῆσας τῆ ἕλτῃ κερτηθῆς τῆν ἀδανάσιαι εἰσῆσας χριστιόδῆς ἡμῶ ἴδου σσι."

Μαγικά σενταριά ἐν Βλαβ. κώδικος φιλοθ. ἐλλ. 105, XVII αἰ. φ. 79 ¹ (110-11)

Μαγική εἰς βούλει βουδέναν ὑποδ' ἀναπτος ἢ κοσάνου ἢ ἕμεν τῶν ἐκδήμιον γράφε ἐν ἀγενήτω κει-
ματι ἀνά μὲ οσλήνη αὐξούσης ἢ καλ' οχηματι, ὁμῆνης μετὰ ἰδίον ὄνοματος γεγραμμένης· κρηαίτη ἔ-
ταύτην ἔχει ὁ βούλει.

Εἰδὲ βούλει ἐν ὁσλήμιν ἀβλαβὴς εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἡμέρας γ'. εἶτα γράφον τὸ ὄνομα καὶ τὸ ὄνομα
πατρὸς ἢ μητρὸς μετὰ τῆς αβ' μετ' αἰματικῆς περιστερᾶς ἀσπίλου κωνῆς καὶ (Μιχαήλ) ἐν χάριτι ἀγενήτω
ἢ φορεῖ αὐτὸ ὅταν ἀσθενῇ ἐν ὁσλήμιν ἀπὸ τῆς γ' ἢ μὴ σὲ ἀπ' αἰ παχόν.

Εἰδὲ βούλει ἐν σιαιῶν ἢ ἐν ἐραγμῶν ἔχειν ἐρασοῦσα καλῶν ἢ ἀποσῶσιν καὶ βούλει γὰρ
χον τὸ ὄνομα σου καὶ τοῦ συναλλάχτου σου καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἐραγμῶν μετ' αἰματικῆς ἀπ-
κονίος ἢ παρμίας (ἴσ. παρμίας) καὶ ροδουσιάρια καὶ τῆς αβ' ἐν ἀγενήτω βούλιος ἀπὸ
μεσοῦσης· ἢ εἰσέλθῃ ἐν κηρῶν κῶσιν ἐν ἔμβαντι σιαιῶν ἢ δαυρῶσι.

Εἰδὲ βούλει αὐξάνῃναι καὶ αἰ χρήματα καὶ μὴ φελοῦσθαι ἡπόσεισον ἡμέρας γ', ὅτι
λίην αὐξούσης· εἶτα γράφον τὸ ὄνομα τοῦ χρήματος εἶτε κλις ἢ Σεκηνῆς ἢ ὁσσιὸν ἢ
σιν μετὰ ἕνωτον μενδραχῶρα. ροδουσιάρια ἐν ὄνομα ἀπὸ πεπτος καὶ εἶδει ταύτην
ἢ εἰσὶ τὰ χρήματα καὶ αὐξάνῃσονται ὁμοίως καὶ τῆς αβ'.

Εἰδὲ βούλει ἀξῆσαι κέρδη ἐν ταύτην ἢ ἐτέρην εἰδῶν οσλήνης ἀγούσης γράφῃ τὸ ὄνομα
ὄνομα καὶ τὸ ὄνομα τῆς ἀβυρμῶν μετ' αἰματικῆς κρηαίτης ἐν ἀπὸ τῆς γ' καὶ εἰ-
σαι ταύτην ἐν ὄνομα εἰδῶν καὶ βουδέναν ὅταν παρῆ, ...

ἐκ κώδ. 287 Μονάχου XIV αἰ. φ. 136^v.

Γράφον τῆς ἐραγμῶν ὑφῆν μετὰ κρηαίτης . . . σ. 105

¹ Catalogus astrologorum graecorum, τόμ. VI, Codices Vindobonenses, 61.

ὁ ἐχθρὸς τοῦ ἀνδρὸς πίνουσι γίνουσι, ἢ αἰτία ἰσάντων αὐτῶν καὶ κατὰ συμφέρον εἶναι
 ὁ διάβολος. ἀεὶ τὸ δὲ κίβηται, ἐρωταί, ἀδελφαί, περαιννοί, σειομοί κ. κ. αἰσῶσαι κτλ. διο-
 σημεῖα ἀπεδίδονται εἰς τὸν διάβολον ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. ἐν τῇ ἡδυσφία τῆς γῆ
 καὶ παραδίδεται καὶ ὑπὸ τοῦ νεοπλατωνισμῶ. "ἐν γὰρ οὐκ ἔστι ποδοσχευόμενος
 ἐλάβη, ἵνα ὁ Πορφύρος, πῶς ἀπὸ τοῦ κακοεργῶν δαιμόνιου δεῖται. ὅτε αὐτοῖσι
 τοῖσι γιγνόμενοι τῶν ἀπὸ τῆν γῆν κακοεργῶν, εἰσὶν λογῶν, ἀφοριῶν, σειομαί, αὐ-
 χρεῶν καὶ τῶν ὁμοίων".¹ Ἦν τὸν κοινὴ ἡ δόξα αὐτῆ καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις λαοῖς
 ὅτε παρὰ τὸν ἀγαθοεσιόν ὑπάρχει καὶ ὁ κακοεσιός δαίμων, διὸ καὶ παρὰ
 λαοῦ αὐτῆ καὶ ὁ χριστιανισμὸς. "ἀλλ' εἰ καὶ ἀποστολήσαντα λέγειν τὰ
 γράφει ὁ Ἰωρδάνης, ὅσοι τὰ ἑσθῆρα ἐστὶν ἔργα, φήσομεν, ὅτι λαοί
 καὶ ἀφορίαι καὶ αὐχμοί, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀέρος διαφορά. τὰ ὅλα θάνατα δαίμονες
 αὐτοεργῶν".² ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ Σολομῶντος ἀναφέρονται καὶ ἄλλοι
 διαθλητὰ Μιχαὴλ ὁ ψελλῆς ἀντιφερόμενος πρὸς τὰ δαιμόνια ἐρωτήσεις εἰ
 παρὰ ἑξέχει τὴν διακρίσειν τὰ ἑαυτῶν "μὴδὲν δαιμόνιον γίνουσι ἔργον ἢ ὄντο κατὰ φῆ-
 σιν εἶη. οὐδέτιν γὰρ τὰ τοιαῦτα ὡς δὲ ἀεὶ εἰ τὰ δαιμόνια σὺν γὰρ, εὐδου-
 γα δὲ γὰρ ὅτι καὶ εὐκαμῆ πρὸς θάνατα σχηματιστῶν εἰσὶν ὑφῆ. ... καὶ ἐὰν
 ταύτα καὶ μισθῶν ἀμείβων εὐδελμῶν τούτων ἕκαστον ἔχει".³ ὁ διάβολος
 τὰ θάνατα μηχανεῖται, ἵνα κακοποιήσῃ τοῖς ἀνθρώποις. καὶ μετα-
 μορφῶν αὐτῶν πρὸς ἀποπλάγγον αὐτῆ καὶ εἰς ἄγγελον φωτὸς καὶ ἡ ἀστρα-
 τῶν κατὰ τὴν ἀγίαν Γραφήν. πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἀιδουρίας καὶ τῆς
 ἀξιώσεως τοῦ παραδιδόντος εἰς τὸν παρὰ τῆς καὶ πρὸς τῆς ἀ-
 ὠλασειν δὲ δὲν ἡδονῶν καὶ χρημάτων εἰρημῶ ὄντος ἢ ἀφῆσιν ἕξασ-
 φησιν τὸν χριστόν.⁴ εἰς ἀτέλειους βασιλεῦς ὑποδύεται τεκνευομένηται
 αὐτῶν ἀφιερωσῶν καὶ αὐτῶν τὸ γεννηθῆσόμενον. ὁ δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ θεο-
 τόκου ἡλυθῆσαι ἰσασίδιον "παραδιδόντος ὑπὸ τῆς μητρὸς ἐν τῇ σὺν-
 λήσει αὐτοῦ λέγει δαίμονι".⁵ Πρὸς τὴν γίνουσαι αἰτία εἰ δαίμονες τῶν
 προστέλειται τῶν συζογικῶν κακοεργῶν ἀντικεινῶν τῶν ἀμειβόμε-
 τος ἡ ἡμωσόμενος.

¹ Περὶ ἀσχυρῶν ἐμφύχων Β, 40. ² Κατὰ Κλήσου VII, 465. πρὸς Μακκῶν, ἐσσαί καὶ τὰς
 legendes πρὸς τὴν σ. 18-9 πλείστα κίβηται ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ ἐκκλησίας
³ Συριακῶν καὶ ἐκ τῆς ἀρχαίας δαιμόνιου ~~Μαγῆ πατρὸς τῆς τῶν 122 σ.~~
 σ. 70 καὶ 77 (ἐκδ. Παρισίων 1615). ⁴ Βλ. ἀρχαίου Λίνδου ἀμαρτωλῶν. μ.φ.
 Α', κεφ. 6 (ἐκδ. 1857) σ. 21. ⁵ αὐτῶν μ.φ. σ. 364 ε.

Πολυσχιδής είναι αὐτὴς τῆς λιανῆς ἐνδιαφερόσης ὑποδοχῆς αἰσθητικῆς συναγωγῆς, καὶ
ἐκ τοῦ αὐτοῦ 535 ἰσχυρτικῶς κινδύως ἀντιγράφου τὰς ἐξῆς:

4. 2556. Περὶ τοῦ ἄρῳαι ἀνδρόγονον, δεμένον. Ὁ παραβάς ἐν τῷ ἄρῳαι καὶ δανάου καὶ ἐξ-
σητῆ, ἔχουσα καὶ τοῦ ἄρῳαι τοῦ παραύρεμα, γύσσον καὶ τὴν δούχην σου ὀδεῖνα καὶ τὸν δούχον σου ὀδεῖνα. σῶμα καὶ
σῶμα μιὰ φόβου θεοῦ, ἀμὴν. Ἑρμηνία. Ἐλοῦτο γὰρ γράψης ἐς δύο μῆλα, τὸ ἕνα μῆλον ἐπὶ τοῦ ἀνδρα, καὶ τὸ ἄλλο
διὰ τὴν γυναῖκα, καὶ γὰρ ἐφάνη κυριαυτὴ ἡμέρα, ὅταν μίχου γὰρ ἴσῳσαν ἐπὶ τὸ κρεβάτι. καὶ ὅταν δὴ καὶ γὰρ ἔγραψ-
ης, γὰρ ἴνα ἡμέρα κυριαυτὴ, γὰρ ἦος μαδαρὸς, καὶ γὰρ βῆμα καὶ ἀρμένον ἰσοῦμῳσον.

Ἐξῆς. Ἐσῳφε ροδόσταγμα, μύσσκον, καὶ κρόνον, καὶ βάματα ἐπὶ ἕνα πινακί ἀφόριον καὶ ἀνάδελφον: γὰρ
566 ἔχε ἀγέννητον καρτὴν, καὶ ἔσῳφε κεντήχην, καὶ ἀσπύριον τὸ μέγιστον, ὅσῳ εἶναι τὸ ροδόσταγμα, ὁ μύσσκος καὶ
ὁ κρόνος, γὰρ καὶ ἐπὶ ἐκείνῳ γαῖλα γὰρ τροπήρια: Ἄλλο γὰρ δεσφῆ καὶ ἀρσῆφην τὴν φλόγα, ὁ κρονοφύγος
καὶ ἐσαφῆς τῶντος. ἕμνοῦσι παῖδες, εἰδογῆ δὲ τοῦ μίχον ἀνδρα καὶ φανουργῶν ἐπὶ ἐκείνῳ, ἡ δὲ
συρνήθησα σύμψασα φύσις. Ἀνασῳγῆς ἐν τῷ μνήματος καὶ γὰρ δεσφῆ διαρῆξας τοῦ αὐτοῦ ἐμ-
σας τὸ παραύρεμα τοῦ δανάου κίρι, πάντας ἐν τῷ φαγίδων τοῦ ἐκδρόυ ρησάμετος, ἐμφανίσας εἶνα
τοῦ τοῦ ἀουτοῦ σου, ἐξαιεῖσῳτας αὐλοῖς ἐπὶ τὸ κέρυθρον, καὶ διασῳτὴ τὴν ἐρνήτη σου ἰσαρέσκης
πᾶσι σιουμῳτῆ καὶ ἰσαρῳτῆ. Ἑρμηνία. Καὶ ὡσαν γὰρ γράψης ἰεῖνα γὰρ δύο βροῦαρια γὰρ τὸ κρόνον
τὸ καρτὴν γὰρ τὸ κρόνον ὡσαν γονάρη γὰρ τὸ βροῦα ὁ δέμῳνος κατὰ σῳμα. καὶ τῆς γυναῖκος γὰρ τὸ
γράψης καὶ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀγέννητον καρτὴν, καὶ ὡσαν γὰρ γράψης γὰρ τὸ κρόνον γὰρ τὸ δέσῳς καὶ

4. 2566 τὸ δέσῳν τῆς μέρος. καὶ γὰρ ἴσῳσον ἐπὶ τὸ κρεβάτι, σμίχου καὶ γύσσον. *

Περὶ τοῦ ἐμῳσδέματός, καὶ ὁ ἰατροφιλόσοφος Ἰωαννῆς Ἰταῦρος Μελαιρῆς
γράψης: " Ἡ ἰατροφιλοσύνη τοῦ ὀνομαζομένου Νεκράτου προσέρχεται ἀπὸ
δύο αἰτίων, ἑπὶ τὸν ἀπὸ τῆς βλάβης τοῦ ἐργάτου ... δεύτερον αἰτίον
μυστικὸν καὶ καλυφθῳτὸν ἐμῳσδέματος τοῦ ἀπὸ τῆς δαίμονος, ὅσῳ
ἐνεργῆ δια μαγικῶν λέγων ἢ χαρακτηριστικῶν κροφοροφῆται καὶ λεγ-
μῳτικῶν ἀπὸ τῆς ὑπερβῳτικῆς αὐτοῦ ὡνηραῦ ἀνδραρῆ καὶ ἰσαρῳτικῆς
σατανικῆς ... Πρῶτον ὁ ἰατρός μετὰ τῆς λέξης τῆς εὐκλειείας
γὰρ γινῳτῆ ἡ μέλῳν δέσῳν: διότι τοῦ φίλου τοῦ δέσῳ δὲ ἡμῳ-
ρεῖ τὸ δαίμονιον γὰρ βλάβη καὶ ἀσῳμῳτικῶν ἀπὸ τῆς ἐκεί-
νου μαγικῳτικῆς. ἀλλ' οἱ συγγραφεῖς δὲν λείπουσιν γὰρ γράψῳται
καὶ ἄλλας δερασιῳτικῆς, τὰς ὡσῳτικῆς δὲν ἡμῳτικῆς φυσικῆς καὶ
τὰς ὀνομασῳτικῆς ἢ ὑπερβῳτικῆς καὶ ἀπορρητικῆς, ὅτι λογῳτικῆς εἶναι τὰ ἐκεί-
νη: ἔσῳσαν τὴν καμῳτικῆς ἐπὶ ὅσῳ ἀπὸ τῆς ὡσῳτικῆς γὰρ πρῳ-
ατικῆς τοῦ ταυροῦ καὶ μετὰ ὀλίγον σαφῳτικῆς σμῳτικῆς καὶ δὲ ... λέγουσῳτικῆς
ὅτι ἀνὴρ βλάβῳ ἀρῳτικῆς ἀπὸ τῆς αὐτοῦ γὰρ ἔγῳνε φόνος καὶ τὴν ἀρῳτικῆς

... τὴν ἰατρικὴν τοῦ ἐπισημοῦ ἀποστολῆς... τὴν ἐπισημοῦ
δηρῶς τὰ ἐκατόχρονα εἰς ἓνα κοιμητήριον ἢ εἰς αἰτίων βασιλέων
ἰατρικὴν τὴν ἐπὶ τοῦ γαλακτοῦ ἐσκατοῦτος" 1

Παρά τοὺς ἀλλοιοποιεῖς συγγραφεῖς ἡ ἀρίστη βιβλὴ καὶ τὸ σημεῖον ἔχει
ἡ ἀρίστη καὶ τὰ ἀλλοιοποιεῖς: φαρμακός (= πᾶσα φάρμακον) ἢ ἡ ἐννοία τοῦ κακοῦργου
ἀξίως θανάτου εἰς τὴν ἀστυρίαν πρὸς μαγιστίαν αὐτοῦ. εἰς τὸ θανάτου
τούτου (ὡς τὰ βιβλ. ἀρροισοφάνει, λυσίαι, ἀμειβοθίαι κτλ.) ἐξαχνίζεται ἡ ἐνεχὴ ἀί
δρῶσιν ἢ πέλειαι: ὄδεν σημαίνει κίβος γόνος ἀπειταῖς καὶ φαρμακίονον φαρ
μακίον (Ἡρόδ. Γ' 85, ἀρροισοφ. κλαυτ. 302), φαρμακία = μαγία (Ἡρόδ. Ζ' 114) ἢ τὴν γόνον
καὶ μαγικὴ τέχνη: ὄδεν καὶ φαρμακίονος, (σοφ. τραχ. 1140, πλάτ. ζυμπ. 203) ὅμοι
ταῦτα τὴν σημασίαν ἔχει καὶ ἐν τῇ ἀρ. τραγῳδίᾳ καὶ ὁ κωμικός τὰς μαγικὰς
τέχνας καλεῖται "ὄδελμα" ἢ δὲ φαρμακία ἀμαχοῦται καὶ γαλακτοῦτος
ἀδελφότητι 4. Περιπέριαι τὴν αἰ φαρμακίονον ἢ φαρμακίονον καὶ ἀρροισο
φάνει (ὡς εἰς τὴν ἀρροισοφάνει τὴν αἰ περιεφρόμεναι τὴν ἀνὸ βιβλ. ὄδους γύφου)

* Ἡ ἐπισημοῦ τούτου παρὰ τοὺς νεώτερον Ἕλληνας βλ. φ. Κουκουλί Μισο. καὶ νεοελλ. κλαδικαίαι ἀρροισοφ.
1 ἀρροισοφάνει περὶ τῆς τοβόλου ἀρροισοφάνει, Εὐστρατοῦ 1724 σ. 185-7
2 κατ' ἀρχὰς αἰκαίαι ἡ λέξις ἐδήλου τὸν φαρμακίονον καὶ φαρμακία τὴν αἰκαίαι ἀρροισοφ.
ἀρροισοφ. ἢ παρὰ Ζηνεφ. ἀρροισοφ. Δ' 2, 17 καὶ εἰς τὴν παλαιακίονον ἢ κρήσιον εἰς τὴν
ρίαι (πλάτ. Νεμ. VIII, 345, περὶ β. VI, 13, 4, XI, 3, 7). 3 Ἐξοδ. Ζ, 11, 22. Η, 3. Ησ. ΜΖ, 2.
Σοφ. Σολομ. 1Β, 4. 1Η, 13. Ἰωωκ. Θ, 31, 1Η, 23. ΚΑ, 8. Γαλάτ. Ε, 20 4 Ἀρροισοφ. 1Η, 86. Ἐξοδ.
ΚΒ, 16. Πράξι. 1Η, 17 κ. α.

αὐτὸ δὲναὶ τὰς μαγείας καὶ γοητείας καὶ δι' ἐπιπέδων ἐξαρτῆσαι ἐφημέριον ἔργον
ἔλκουν αἱ ἐξὸς φαρμακῶνται :

1) Ἡ Κέρκη ἢ "πολυφαρμακός" κατ' Ἑρμῆρον (κ 276). αὐτὴν φέρει ἐν-
θάλασσον αἰθῆρα καὶ ἐπ' αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνεμόν τὸν Περσέως, ἀδελφὴ δὲ Μινδείας ἄρα κα-
τήχεται ὡς φαίνεται ἐξ αἰγυθίου - παρασηκιάσασα δὲ πυκνῶνα - ἄλευρα, ἔω-
ρος, μέλι ἐν εἴνῳ παραμειῶν - ἐνέμειξεν αὐτῷ "λυγρὰ φάρμακα" καὶ προσέφερε
τοῖς τοῦ Ὀδυσσεύος ἐκείροις. μαγικὴ δὲ ράβδῳ κηξάσασα εἰς οὐς αὐτοῖς μετεμόρφωσε
(κ 236-43), οὗς ἀποκατέστησεν ὁ Ὀδυσσεύς διὰ τοῦ μαγικοῦ φωτοῦ "μυθῶν".
προσενεχθῆντος αὐτῷ νύκτ' ἑορῆς (304) καὶ ἡ Κέρκη αὐτῷ διὰ τὴν μαγικὴν
ράβδον ἀλιφύσασα αὐτοῖς καὶ τῶν ἐσθλῶν φαρμάκων. ἐκείνοι δὲ (κ 395):

ἄνθρωποι δ' αἰγ' ἕμενοντο νεώτεροι ἢ πᾶρος ἦσαν
καὶ πολὺ καλλίους καὶ μείζονες εὐσφράσασθαι

ἔδρασερῆσθε ἡ Κέρκη καὶ διὰ τὸ ἐν παπουρχίαις πολυμηχανόν. ἔδεν καὶ ἐν-
τῷ "καμίνῳ" ὁμηρικῶν ἐπιγράμματα καλεῖται ὡρὸς πᾶσι πινυτὴν κερμαίῳ
(14, 15)

Δεῦρο καὶ Ἡελίου δὴγατερ, πολυφαρμακὴ Κέρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλε, πᾶσι δ' αὐτοῖς τε καὶ ἔργα.

2) Ἡ ἑπὶ τῆς κατὰ τὸν εὐρὸς ἄνεμόν τῆς ἡμέρας (24-52) κατὰ τὴν ἐν-
θάλασσον αἰθῆρα καὶ ἐπ' αὐτῆς πρὸς τὸν ἄνεμόν τὸν Περσέως, ἀδελφὴ δὲ Μινδείας ἄρα κα-
τήχεται ὡς φαίνεται ἐξ αἰγυθίου - παρασηκιάσασα δὲ πυκνῶνα - ἄλευρα, ἔω-
ρος, μέλι ἐν εἴνῳ παραμειῶν - ἐνέμειξεν αὐτῷ "λυγρὰ φάρμακα" καὶ προσέφερε
τοῖς τοῦ Ὀδυσσεύος ἐκείροις. μαγικὴ δὲ ράβδῳ κηξάσασα εἰς οὐς αὐτοῖς μετεμόρφωσε
(κ 236-43), οὗς ἀποκατέστησεν ὁ Ὀδυσσεύς διὰ τοῦ μαγικοῦ φωτοῦ "μυθῶν".
προσενεχθῆντος αὐτῷ νύκτ' ἑορῆς (304) καὶ ἡ Κέρκη αὐτῷ διὰ τὴν μαγικὴν
ράβδον ἀλιφύσασα αὐτοῖς καὶ τῶν ἐσθλῶν φαρμάκων. ἐκείνοι δὲ (κ 395):

ἔδρασερῆσθε ἡ Κέρκη καὶ διὰ τὸ ἐν παπουρχίαις πολυμηχανόν. ἔδεν καὶ ἐν-
τῷ "καμίνῳ" ὁμηρικῶν ἐπιγράμματα καλεῖται ὡρὸς πᾶσι πινυτὴν κερμαίῳ
(14, 15)

Δεῦρο καὶ Ἡελίου δὴγατερ, πολυφαρμακὴ Κέρκη,
ἄγρια φάρμακα βάλε, πᾶσι δ' αὐτοῖς τε καὶ ἔργα.

Εἰς τὰ φιλοσοφούμενα ἔτι ἀνασφαιρίζεται τὰ μαγικὰ τέχνηματα, ἐπεὶ ἔτι χειρίζονται οἱ μάγοι ἑρῶς φαντασμαχόριαν, ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται ἡ λεκανομαντεία. ἰσχυρὰ λαμβάνοντες λέγει, οἱ μάγοι δαλαμίον κλεισίον μετ' ὄροφῆς οὐρανοχόου βαφῆς ἔδεισαν τὰ ὀρόχρα σπείνῃ καὶ τὴν λεκάνην εἰς τὸ μέσον τοῦ δαλαμίου πλήρη ὕδατος, ἀπανακλύντες τὸ κωανόν της ὄροφῆς, δίνην οὐρανοῦ. ἐπὶ τοῦ ἔδαφους, ὅπου ἡ λεκάνη, ὑπάρχει κρυφία οἰκία, ὅδ' ἐπιδρύνῃ της λεκάνης εἶναι νέκηνος. κατωδὴν τούτων ἰσάντων ὑπάρχει κρυφίον μέρος, ἐν ᾧ ὁ διάκος τῶν μετεωρηματιομένων εἰς ἀεὶ καὶ ἀείροντας, ἢ καὶ ἐμφάνισον δέκε ἰσοπολιεὶ ὁ μάγος. ὁ ἀσπιόμενος εἰς τὴν δία τῶν ἰσοπολιεων τούτων κρυπτεται ὑπὸ ἰσοπολιεῶν καὶ ἰσοπολιεῶν ἰσάντων τολογόμενον. Ἐξού ἰσῶν παρορθεῶσι τὴν ἐν ταῖς φλεξίαις ἐμφάνισον τοῦ δαλαμίου. ζυγραφοῦσιν ἐπὶ τοῦ τοίχου τὸ ὑποκλήτειον ἰσοπολιεῶν, τὸ δὲ ζυγραφήμα τούτο ἰσοπολιεῶν ἀκολουθεῖ δια' ἰσοπολιεῶν ἐκ λακωνίου (ἴσως ἐπιπλοῦς ἢ ἰσοπολιεῶν), ἀσπάλτου καὶ βαλοσπίου, ἐπὶ δὲ δὴδεν ἐπιπολιεῶν ἐπὶ κλητῶν πλοσιάζουσι τὴν λεκάνην εἰς τὸν τοίχον, δὲ ἡ ἀνάσσει τὸ χροῖμα καὶ καίει. Ἐξού ἰσῶν παρορθεῶσιν ὥστε νὰ ἐπιπολιεῶν ἡ ἐκάστη ἐν ἑαυτῇ ἐπιπολιεῶν ἰσοπολιεῶν! κρυπτεται ὁ μάγος ἐν τῶν ἐκείνων αὐτοῦ εἰς τὸ μέρος τοῦ δωματίου, ἐν ᾧ ὑποπολιεῶν τοῦ πελάτας, οὗς τούτοις ὅδε ἡ δία δέκε ἐμφάνισον ἐπιπολιεῶν ἐν ἑαυτῇ ἰσοπολιεῶν, σπείνῃ αὐτοῖς νὰ ἰσοπολιεῶν πολὺ τῶν ἰσοπολιεῶν κατὰ τὴν σπείνῃ της ἐμφάνισον καὶ ἀμύου ν' ἀσπιόμενος πλοσιάζουσι καὶ τὸ ἰσοπολιεῶν, μέχρι οὗ παρῶν καίει αὐτοῖς. μετ' ὅ φάλλει ἐν τῶν ἰσοπολιεῶν ἐπιπολιεῶν σπείνῃ τὸν τῶν τῶν μαγικῶν, οὗ παρὰ τῶν ἐκείνων φαίνεται ἰσοπολιεῶν ματόμενος ἐν τῶν αὐτοῖς, ὅτε ἐπιπολιεῶν οἱ ἰσοπολιεῶν ἰσοπολιεῶν χαρῆαι. τὸ δὲ τέχνημα σπείνῃται ἐν τῶν ὅδε ὁ ἐταῖρος τελεωδίασος της ἐπιπολιεῶν ἀφίει ἐκ τῶν χερσῶν αὐτοῦ ἰσοπολιεῶν νὰ ἡ γῆσος ἀφίει καλοπολιεῶν δια' πεφλεγμένης σπείνῃς. τὸ ἰσοπολιεῶν ἀντράχον ἐκ της φλογὸς ὑποπολιεῶν ἰσοπολιεῶν καὶ ὀλοῦν τρυκότερον καὶ καλοπολιεῶν τοῖς ἐπιπολιεῶν ἐκείνοις ἐπιπολιεῶν τῶν ἰσοπολιεῶν, κατωδὴν ἐπὶ τοῦ ἰσοπολιεῶν καὶ μετὰ δὲ τὸ ἰσοπολιεῶν εἴτε ἰσοπολιεῶν δαλαμίου εἴτε καὶ τῶν ἰσοπολιεῶν αὐτοῦ.¹

3) Ἡ Μήδεια ἢ διαβοῦτος τοῦ ἰσοπολιεῶν οὐλοῦν, ἀπὸ τῶν ἰσοπολιεῶν καὶ καλοπολιεῶν φάρμακα ἐπιπολιεῶν κατὰ της ἐπιπολιεῶν καὶ ὁ ἰσοπολιεῶν λέγει.

Κούρη τις μεγαροισιν ἐπετρέφει. αἰήτας
 τὴν ἐκάστην ἰσοπολιεῶν δὲ ἀσπείνῃ τεχνήσασθαι
 φάρμακ', ὅσα ἡ ἰσοπολιεῶν τε φῶντι, καὶ κατωδὴν ὕδατος,
 τῶν καὶ ἀκαμιάσθαι ἰσοπολιεῶν μετὰ δὲ αὐτοῖς

¹ φιλοσοφούμενα ἐκ. Miller σ. 75

η ποταμείως ἴσπουν ἄφαρ πελαδυναρίονας
ἀστρα τε η Μίνης ἔργυ εἰώδησε πελεύθους. 1

Τὸ φάρμακον ἔωσρ καυροκίωσεν ἡ Μίνδεια ἰκαλιτὸ "Προμίδειον". 2 εἰ αὐτοῦ
δὲ ἰσφείχεν ἀλκίω η μίγα σθίρος τὸ δάουσι ὡσε τὸν ἰω εἰήτοδ επιβηθδίνιας,
αἰλιω ἀδλεσι νά κωτῆσιον 3. ραίνουσα ἰφροῖας κατ' ἄφραμῶ φάρμακα τῶ δρημ
ἄρχη η δι' εἰωδῶν ὕιονὸν ἐνιβαλιν ἕως οὐ το χρυσοῦν σέρας ὁ ἴσπουν ἀπό τῆς
δρυὸς ἀφροσάσεν. 4 Ἡ Μίνδεια δευγῆτηρ ἦν τοε αἰήτοδ, ἀδλεφῆ Χαλκιδίσις η ἔργη
ἦν τῶ νάυ τῶ ἑκάτις. ὁ ἔργησιδης ἕως τῶ "Μίνδειαν" ἔφῆρι το ἰωδὸ φάρ-
μακον, κωλυμῆκεν η τὰ κακὸ ὄργα ἔνοικετα τῶ περιλάκῆτε ταιδης
φαρμακῆρις. η ὁ ἔργησις ἐν τοῖς ἄρχοναυσις 915-28 σφρυγῆρι το ἄφροσ
-κῆ ἑκάτις, ἐν ὧ το χρυσοῦ μακον ἐφύλασσετο σέρας, η τὰ ἐν αἰλῶ φάρμακα δ' ἦν
ἡ ἑκάτις η ἡ Μίνδεια ἔτελεσεν τὰ μαγικά δαίματα. 5

4) Ἡ ἀγαμένη δευγῆτηρ τοῦ αἰήτοδ η σὺζοχος Μουλις φονευδέντος ὑπό Νέ-
στορος, ἀριστος φαρμακῆς κατ' ὄμηρον Α 741

ἡ τόσα φάρμακα ἦδη, ὅσα τρέφει ἐργῆα χδῆν.

5) Ἡ πολυδάμη, θῶδρος γυνή, ἀίχνηλις ἐδιδάξεν εἰ τῶ Μενελάου Ἐλένη φαρμακῆ.
νησενδῆς τ' ἀχολον τε, κακῶν ἐπιβηθον ἀδάντων (δελι)

Τοῦτο συνεκῆρα τῶ σῆνω, ὡσερ Τηλέμαχος η Πεισιπτορατος Νεστορίδης ἔσπουν
εφὸς κατὰ θανσιν τῶ θωδῆσις δλίφης η τοῦ κλαυθμοῦ 6

Κατὰ τῶν ἰσφροδον ταιδῶν αἰ φαρμακῆριαι ἰσφὸς τῶν ἄλλων τερατοφροῖας
ἴσα ἐνήρζουν τοῖς ἰατροῖς· διότι ἀρῶλα εἰσῆσι ἦσαν το χρῆσιν τῶ
φαρμακῆρικῶν φυτῶν. Κατὰ τοῦ Διόδορον (Δ' 18) ἡ Μίνδεια ρίσις η
θωδῆσις ἐν ὀλίγαις ἡμέραις τὰ τρω ὄματα ἔδφῆσι εἰσεσε τῶ ἄρχοναυσι.
ἄφροσῆσιμοτον ὡε εφὸς τοῖς κατὰ φύσιν τῶ τοῖς φαρμάκοις κατὰ τῶ ἀρχαιοτά-
τοις ἐκείνων ἰσφροκῆν ἐξεδελάζον τοῖς ἀσθενεῖς ἰσφροσῆσις, μαγῆα τε η φαντασῆ
ἰσφροσῆσιμοσῶσαι αἰ φαρμακῆριαι ἐκείνη, αἰκῆς ἦσαν η ἔργησις η γυναικῆς
ἕως αἰ ἀσπυκῆσιον φεμονοφῆσιον βῆσιον, ὡς ἡ κῆρῆσις, η τὸ τῶ ψυχῆς νά ἰσφροκῆσιον
ἦσος η τὰ ἰσφρομακῆσις ἀφῆρα νά ἰσφροκῆσιον σῆσιον, ὡς τῶν ἄφροσῆσιον ἦσος
τοῦ ἰσφροσῆσιον σῆσιον, η τῶ ψυχῆς ἀσφροκῆσιον τῶ τῆσις η φελεῖαν τοῦ ἀνδρῶ το
ἰσφροκῆσιον η ὁ ἔργησις, ὡς ὀφροκῆσιον, δια τῶ μῆσιον ἰσφροκῆσιον τῶ τῶ σῆσιον η ἰσφροκῆσιον
σῆσιον, η ἐν τῶ σῆσιον ἐν τῶ ἑλλάδης ἄφῆσις η τῶ σῆσιον η τῶ σῆσιον, ἔργησις η ἀδῆσιον
ἰσφροκῆσιον.

1 ἄρχοναυσις, Γ 528. 2 ὁ προμίδειος ἀφροκῆσιον, ἐν τῶ κῆσιον κακῶν ἦσος
ἰσφροκῆσιον ἀφῆσις τῶν τῆσιον η ἰσφροκῆσιον ἐν ἑλλάδης η ἡ Μίνδεια ἐν τῶ κῆσιον
δελι, τὰ ἰσφροκῆσιον ἐν τῶ ἀνατολῆς. 3 αὐτ. Γ 545, 1142. 4 Δ 156. 5 ἄφροκῆσιον η τῶ
κῆσιον ἀνασφῆσιον σῆσιον Μουλις ὁ δευγῆσις Α' 45-56, ἀφροκῆσιον ἐν τῶ ἑλλάδης
ἡ τῶ βῆσιον Α' 9, 23, 7. 6 ἄφροκῆσιον ἰσφροκῆσιον τῶ τῶ ἰσφροκῆσιον τῶ τῶ
ἀφροκῆσιον λέγῆσιον κασις ἦσος ὁ ἰσφροκῆσιον τῶ τῶ σῆσιον. 7 εἰσῆσι ἡ φῆσιον
κατ' ὄμηρον ἑλλάδης φαρμακῆσις η γῆσιον, ἦσος ἰσφροκῆσιον εἰσῆσι κῆσιον φαρμακῆσιον
κῆσιον, ἰσφροκῆσιον δια το κῆσιον τῶ τῶ φαρμακῆσιον αἰσῆσι ἰσφροκῆσιον δ' ἰσφροκῆσιον η
τῶ τῶ σῆσιον ἰσφροκῆσιον ἐν ἑλλάδης, μῆσιον δ' ἐφροκῆσιον σῆσιον.

σαν διαβόητοι ως θαυματουργοὶ ἰατροί. καὶ ὅμην ἄβαρις ὑπερβόριος κατὰ
 Πυθαγόραν¹, οὗ ἡ βραβηλὴ διετέλει, δι' ἐσιωδῶν ἐδρασεως τὰς νόσους καὶ ἡ
 ὁ χαρμίδης κατὰ Πλάτωνα². Αἰ ἐσιωδῶν, τελευτῶ ἡ παδαρμῶν ἀνοήτως ἡ
 ἄβαρις - τὴν λαμπράμενα δεινῶς λόγου³, καὶ ἡ ὁ Σωκράτης τὸς ἄβη-
 τας, ἐπιβοηθῶν ἀθηναίους δι' εἰνῶν ἰατρῶν νὰ βάνωσι τοὺς σιγνοιστοὺς ἐκ
 τοῦ μνήματος ἐκροσθῶν. οὗτος ἦν ἀρχαῖος Σόλωνος, συστήσας αὐτῶ τὸ ἀνά-
 χαρον ἰσθῶς ἐπιμάθων τῶ τῶς ἑλλάδος⁴, καὶ ἐπὶ ἀνὴρ ἀρίστος τῶ τοιοῦται
 ἰατρῶς ἦν ὁ θραξ χαρμίδης πρεσβύτερος μὲν Πυθαγόρῃ, ἀλλὰ ἰσθῶς αὐτοῖ διδά-
 χεῖς ἐν ζῆμα. οὗτος εἰσὶν γὰρ ἰσθῶς θραξ τὰ ἑλληνικὰ ἦδη ἡ ἑδρα ἐδρασεως
 καὶ τῆν ἡμεῖς ψυχῆς ἀθανάσιαν. Ἐπὶ δὲ ἀνεκίηρον αὐτοῖ ἔπειτα οἱ θραξ καὶ
 διὰ πενταετηρίδος ἔδρον ἀνέκιστον⁵. ἀξιόλογα περὶ τῆν δρασεως τῶ δεινῶ
 μὲν ἐπὶ τῆ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος γράφει ὁ Πλάτων κατὰ Ζωγράφου⁶

τοιοῦτον τὸν ἰσθῶν, ὁ χαρμίδης, καὶ τὸ ταύτην τῆν ἐσιωδῶν. ἐμῶν δ' αὐτῆν ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
 στρατίας ἰσθῶν τῶν θραξ τῶν χαρμίδης ἰατρῶν, οἱ βίονται ἡ ἀσιδανὰ ἰσθῶν
 ἔλεγε δὲ ὁ θραξ οὗτος, ὅτι ταῦτα μὲν ἰατροὶ οἱ Ἕλληνες, αἱ νῦν δὲ ἔλεγον, κατὰ λόγον. ἀλλὰ
 χαρμίδης, ἔφη, ζῆμα ὁ τῆν ἰσθῶν, ὅτι οὗτος, ὅτι ἰσθῶν ὁφθαλμοῖς ἰσθῶν κεφαλῆς
 ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἰσθῶν οὐδὲ κεφαλῆς ἰσθῶν σώματος, οὐδὲ οὐδὲ ἰσθῶν ἀνοήτως, ἀλλὰ
 τοῦτο ἡ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ διαφύγειν τοὺς ἰσθῶν τοῖς ἑλλῆσιν ἰατροῖς τὰ ἰσθῶν τοιοῦται,
 ὅτι τὸ ὄλον ἀγροδῆν, οὐδὲ οἱ τῶν ἰσθῶν ποιῶσαι, οὐ γὰρ κατὰ ἔχοντος ἀδύνατον
 εἶναι τὸ μὲν εἶναι. πάντα γὰρ ἔφη, ἐπὶ τῆ ψυχῆς ἰσθῶν καὶ τὰ πάντα καὶ τὰ ἰ-
 σθῶν τῶ σώματος καὶ ἰσθῶν τῶ ἀνθρώπῳ καὶ ἰσθῶν κεφαλῆς ἰσθῶν ἐπὶ τῆ κεφαλῆς
 καὶ ἰσθῶν. δεινῶν ἰσθῶν καὶ ἰσθῶν καὶ ἰσθῶν δρασεως εἶναι, εἰ βίονται καὶ ἐπὶ κε-
 φαλῆς καὶ τῶ ἄλλου σώματος κατὰ ἔχοντος. δρασεως εἶναι δὲ τῆν ψυχῆν ἔφη, ἰσθῶν
 κεφαλῆς, ἐπὶ τῶν τοιοῦται. τὰ δ' ἐσιωδῶν ταύτας τοὺς λόγους εἶναι τοὺς καλοῦσιν ἰσθῶν
 τοιοῦται λόγῳ ἐπὶ τῆ ψυχῆς ἀνοήτως ἐπὶ τῶν τοιοῦται, ἡς ἐπὶ τῶν τοιοῦται καὶ ἰσθῶν
 βίονται ἡδη εἶναι τῶν ἰσθῶν καὶ τῶ κεφαλῆς καὶ τῶ ἄλλου σώματος ἰσθῶν. διδάσκου
 βίονται οὖν τὸν φάρμακον καὶ κατὰ ἰσθῶν. . . πάντα τὰς τοῦ εἶναι ἐπὶ τῶν τοιοῦται
 καὶ ἰσθῶν ἰσθῶν ἰσθῶν τῶν τοιοῦται τῶν τοιοῦται, ἰσθῶν τῶ φάρμα-
 κον καὶ κεφαλῆς. . . " (Χαρμίδ. 156 B-D). "τὰ τοιοῦται τῶν τοιοῦται καὶ τῶν τοιοῦται
 καὶ ἰσθῶν τοιοῦται ἰσθῶν τῶν τοιοῦται καὶ Μουσαιοῦ καὶ Μελαμπόου καὶ Ἀριστοῦ,
 καὶ Χαίρων καὶ Ποδοδείριος καὶ Ἀσκληπιόος καὶ ἔπειτα ἄλλοι, ἐπὶ τῶν τοιοῦται
 ἰσθῶν τῶν τοιοῦται φάρμακον ἰσθῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν τοιοῦται ἰσθῶν
 ἐσιωδῶν καὶ παδαρμῶν, δυσταῖς τε καὶ βραβηλῶν ἐπὶ τῶν τοιοῦται
 πελημελείας καὶ τῶν ἰσθῶν καὶ ἐπὶ τῶν τοιοῦται. Πραγματικῶς ἰσθῶν
 καὶ ἰσθῶν ψυχῆς ἡδὲ κατὰ τῶν τοιοῦται ἰσθῶν τῶν τοιοῦται ἐπὶ τῶν τοιοῦται. ὁ Πλάτων
 μὲν περὶ τοῦτου διδάσκει, οἷον ἐπὶ τῶν τοιοῦται ἔχει ἡ χάρις καὶ ἐπὶ τῶν τοιοῦται τῶν τοιοῦται
 τῶν τοιοῦται καὶ τῶν τοιοῦται ψυχῆς κατὰ τῶν τοιοῦται ἰσθῶν τῶν τοιοῦται τῶν τοιοῦται
 καὶ, ὅτι τὰ τῶν τοιοῦται ἰσθῶν ἰσθῶν τῶν τοιοῦται."

¹ ὑπερβόριοι καὶ κερμεῖριοι ἔλεγον οἱ χερσαῖοι ἐν ἑλλάδι, οἵτινες εἶχαν κα-
 τὰ τῶν τοιοῦται καὶ τῶν τοιοῦται ἐπὶ τῶν τοιοῦται χρόνοι. Μελαμπόου τῶν τοιοῦται ἰσθῶν
 οὐρίας καὶ κηβελωνίας ὀφθαλμῶν. ² ἐν Χαρμίδῃ σ' 158 B. ³ Χαμβλίου ἐν βίῳ Πυ-
 θαγοροῦ σδ' 90. ⁴ Λουκιανὸς ἐν Σωκράτῃ ἢ Προξένῳ πδ' 859. ⁵ Ἠρόδ. Α' 74-6. ὁ χαρ-
 μίδης ἐπὶ τῶν τοιοῦται τῶν τοιοῦται τῶν τοιοῦται.

Η δεσποσία ἄνθρωποι, διατί τινος φαρμακείου, γαρρμακομάντις ηγ ἰατρικῶν ἰατρικῶν
 μίος, συνδοσευομένων ἐπὶ ὀμίλου ἑλεστριῶν, ἕγκλις κιστριῶν, κρηπανιστριῶν, η
 περιμακτριῶν. αὐταί ἰσθός τοις ἄλλοις περιτομοφάρμακοι τοκοφίοντι οὐκ ἠδὲ
 ἔο καὶ παιαβιβάσιος ἕκαστων ηγ καὶ ἰσορροπίασι κατὰ βωίτικῶν καὶ ἰκία.
 καὶ ἐκλείπει ἡ ηγ εὐδία ηγ καὶ ποικιλίαν, κιστριῶν ηγ βραχίων. Ἐδὲ κιστριῶν καὶ ὄθκ.
 λίαν ἐκλείπει τὴν καὶ κιστριῶν. διό ηγ ἡ ἀδύνη, φαρμακίς. ἴσθός ἡ
 λημνία καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη ἡ ἀδύνη. (Αἰμορροδία ἐπὶ ἰσθόσι.
 γίτ. 80) ² Ὁ λουμανός ἐν τοῖς ἑλαριστοῖς ἀναλύει πολλά ἀνεπίστατα κεμα
 ἔνως ἀναφέρει ἐπὶ αὐτῶν, ἀφ' οὗ πλεῖστα αὐτῶν ἡ ἑλλῆς καὶ ἀδύνη ἰσθόσι.
 τὴν κατὰ τοῖς ἀλεξανδρινῶν χρόνοις. διό ηγ τὸ πλεῖστον ἡ φαρμακίς φάρμα
 ἰσθόσι ἀδύνη καὶ φαρμακίς. Καρῖος αἱ φαρμακίς ἐπὶ ἰσθόσι οὐκ ἔστι
 ναί ἰσθός, πρὸς ἀλλοῖς ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 κιστριῶν. Κιστριῶν ἐπὶ ἰσθόσι τὸ β' εὐδύνη καὶ ἀδύνη. Κιστριῶν, ἡ
 ἰσθός ηγ καὶ ἀδύνη, οὐκ ἔστι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη ἐν τοῖς ἰσθόσι, ἰσθός καὶ ἀδύνη
 καὶ ἀδύνη ἐν τῷ ἰσθόσι ηγ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἰσθός καὶ ἀδύνη.

Πάροι καὶ δάφναι; φῖρε θεοῖσι, πᾶ δὲ τῶν φίλων;
 βίβρον τῶν καὶ ἰσθόσι ἰσθόσι καὶ ἀδύνη.
 ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 φάρμακίς τῶν καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.

ἡ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 φάρμακίς τῶν καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 φάρμακίς τῶν καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 φάρμακίς τῶν καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 φάρμακίς τῶν καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.

ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 φάρμακίς τῶν καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.

ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 φάρμακίς τῶν καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 φάρμακίς τῶν καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
 φάρμακίς τῶν καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.

¹ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
² καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.
³ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.

ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη. ἡ καὶ ἰσθόσι καὶ ἀδύνη καὶ ἀδύνη.

δηρὸν ἰσχυρὰ κυρίου Σολομῶν χάρις διὰ Μιχαὴλ τοῦ ἀρχαγγέλου ἐπέβη,
 δακρυχίδων ἔχον σφραγίδα γλοφῆς ἐκ λίθου νεφέου καὶ εἰσέβησι: λάβε Σολο-
 μῶν βασιλεὺς υἱὸς Δαβὶδ, δούρον ὃ ἀποστείλε σοι κύριος ὁ θεός, ὁ ὑψίστος
 Σολομῶν. καὶ συγκλέσας ἡνῶτα καὶ δαιμόνια ἕως πύς ἄρρενα καὶ θήλεα καὶ εὐ-
 μείν' αὐτῶ ἀνοίκοι δὴμῆσαι τῆν Ἱερουσαλήμ, φέρειν σε τῆν σφραγίδα ταύτην
 τοῦ θεοῦ. καὶ δὲ γλοφὴ ἐκ σφραγίδος τοῦ δακρυχίου τῆς ἀμφιφείσεως ἔσται πιν-
 τὰ φάσ' αὐτῆ. ¹ καὶ ἰσχυρὴν τῆν ἐξουσίαν ἔκλεισε τοῖς δαίμονας ἐκ ἀσπίδος.
 Κατὰ τοὺς Συναξαρισμοὺς τοῦ Μικροδύμου ² ὁ ἅγιος Κόνων "τόσσην ἰσχυρὴν δύναμιν
 καὶ ἐξουσίαν ἔλαβεν ὑπὸ θεοῦ παρὰ τοῦ δαίμονων, ὥστε ἄλλους μὲν δαίμονας ἐπι-
 μετρεῖν καὶ γινώσκουσι, ἄλλους δὲ νὰ φυλάττωσι τοὺς καρποὺς, ἄλλους δὲ ἔκλεισεν εἰς
 ἀγγελία ὡπλῆνα καὶ ἔβαλε θύλακας ἑσθῆων εἰς αὐτά, τὰ ὅποια ἐκρυψε καὶ κατέκρυψε.
 μέσα εἰς τὰ δαίμονια τοῦ οἴκου". Ἐπειὸν καὶ ἡ κατὰ τοὺς μεσαίωνα ἐν εὐρώπῃ ἐκ-
 κρατούσα ἰδέα, ὅτι οἱ γόητες ἠδύνατο καὶ κλείουσι τὸν διάβολον εἰς φιάλην. Ἄλλὰ
 κυρίως διακρίβουσι τὰ δαιμόνια ἐν τῷ ἀέρι. ὕδην καὶ "ἀερίκα" λέγονται "ὑπερκα-
 μαγῶσται". Ὁ Πυθαγόρας ἐδόξαζε "εἶναι τε ἡνῶτα τὸν ἀέρα ψυχῶν ἐμπληρῶν καὶ
 τούτων δαίμονας καὶ ἦρωας νομίζεσθαι" ³ καὶ ἐν τοῖς πλατωνικοῖς διαλόγοις "ἀέριον γέ-
 γος" ὀνομάζονται "μεταξὺ θῶν καὶ ἀνθρώπων τάξιν ἔχοντα. ἐπιπύδην καὶ ἰσχυρὰ τοῖς χρι-
 σμασποῖς ὑπέβησαν αἰδέσθαι αὐτά. Ὁ Μιχ. Φελλός ἀποφιδμῶν καὶ ἐπέθῃ τῆν δαιμονί-
 ἀντικεινὸν λέγει "τὸ ἀερί τὸν ἄσπερ ἐκείνο τὸν ἡμῶν ἀέρα πλάττομενον, ὃ καὶ
 λέγεται ἰσχυρὰ πολλοῖς ἰδίως ἀέριον". ⁴ ἐν τοῦ Παύλου βιβλίῳ παρακαλῶν, ὅπου
 ἀποκαλεῖ τὸν διάβολον "ἀρχὸντα ἐκ ἐξουσίας τοῦ ἀέρος" ⁵ τούτου ἐξηγούμενος
 ὁ Γερμάνιος ὅτι παρὰ τοῖς σοφοῖς ὁ ἀὴρ εἶναι πλήρως δαιμόνιον (omnium do-
 ctorum opinio aer plenus est contrariis spiritibus). ⁶ ὡς καὶ πολλοὶ ὑπερέβησαν
 ἐκκλησίας. Ἐπειὸν ἡμετέροις ἠπλάσθησαν καὶ "τα ἐν ἁέρια κελύβια" ἀνεμῶδες χριστι-
 ἀνική ἰσχυράσους. Ὁ ἰωάννης φιλόδοξος γράφει "ὁ διάβολος γὰρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
 ἐπιπορεύσεται μέσα τῶν αὐτῶ τῆς ἰσχυρίας πνεύματιν περὶ τοῦ ἀέρα πλανᾶται καὶ
 πιπυρῆ ἐπιπορεύσεται τῶν ἀνερχομένων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ". ⁷ Αἰὰ τούτου ὁ ἀὴρ τὸ ἴδιον
 γόνον ἐκ φύσεως στοιχείον, ἐπιπορεύσεται ὑπὸ τῶν ἀσπίδων ἀνθρώπων ἢ ἀένταος ἕως
 καὶ ἰσχυρὰ ἀσπίδων ἰσχυρῶ καὶ ἀσφραγίσουσι τὸ δόξα τῆν ἰσχυρίαν αὐτοῦ.

¹ Περὶ τῆς πεντάλης βλ. Ν. Πολίτη ἐν Λαογραφικῶν Συμμελείταις Γ', σ. 179-83.
² Migne ἐνδ. ἀνωτ. σ. 1317. περὶ δηλῶν δαιμόνων βλ. σ. 1320-1 ὡς μία ὀνομασί-
 ται ὀνομαστικῆς. ³ Τομ. Β' σ. 13 ἐνδ. ἀνωτ. Ταῖς τὰ βιβλίους ἰσοφρονοῦνται ἐκ τῆς
 Σολομωνικῆς ἰδέας ὁ διάβολος μεταμορφοῦται ἰσοφρονοῦνται ἐκ μετὰ τὰ ἴδιον καὶ ἰσοφ-
 ρονοῦνται ὑπὸ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν μεταμορφῶσται αὐτοῦ εἰς ἀκίβητα βίβη ἐν βίβη ἰσχυ-
 ροῦ. ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ κ. διαθήκῃ φαίνεται ὅτι ἐπέβη ὁ ἰσχυρὸς ἐξουσίας τοῦ
 μεσαίου "τῶν ἰσχυρίων τῶν ἀσπίδων" Ματθ. 6, 7. ἰσχυρὰ καὶ ἐπέβη ἰσχυ-
 ροῦ καὶ τὰ δαιμόνια ἰσχυρῶ τῶν αὐτοῦ, καὶ ὅτι "τὰ δαιμόνια ἰσχυρῶ τῶν
 αὐτοῦ κατὰ τὸν Μιχ. Φελλό. Η', 21, σ. 887 τὰ σάββατα. ⁴ ἐπιπορεύσεται. 83, 984d. ⁵ ἐν τῇ
 γένεσι δαιμόνων σ. 45 (Παρισ. 1695) καὶ Boissonade σ. 17. ⁶ ἐπιπορεύσεται. ⁷ βλ. Ματθ.
 καὶ ἐν βίβη ἀποκαθολογικῆ 1844, τομ. Β', σ. 78-9. ⁸ καὶ ἰσχυρὸν τοῦτον ἐπιπορεύ-
 σεται Παύλος βίβη καὶ Χριστοῦ "ὀνομαστικῆς ἐκείνης ἀσπίδων κατὰ". ⁹ Migne 154 σ. 721.

τα, χαρακτηριζόμενα ἄνωγος τῶν νόσους τὰς ἐν αὐτῷ προκαλούμενας, ἀναμειγνυ-
ομένων ζόνουμάτων ἀγίων π.χ.

Ἐξορκισμός Σολομῶντος, ὃν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ θεὸς ὑποτάξουσι τὰ ἀκάθαρτα
πνεύματα μύρια ἑνακισχίλια ἑνακόσια ἑνεήκοντα ἑνέα. -

Ἡμεῖς τὰ δαιμόνια αἴτινα ὤμοσαν, ὅτι ἂν ἀκούσωμεν τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Σολομῶντος φευδόμεθα καὶ οὐ μὴ ἀδικήσωμεν. -

Ὀρκίζω ὑμᾶς, πάντα τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, ἢ βασκακία ἢ φαρμα-
κεία ἢ φοβερισμός ἢ φρίκη ἢ πυρετός ἢ ἐπιβουλον ἢ συνέντημα ποτηρόν ἢ νοσηρόν
ἢ τυφλόν ἢ ἀλαλον ἢ σεληνιακόν ἢ μιδεῖς (sic!) θάναστον ἢ ἀλλοιούμενον ἢ μαρμα-
μένον ἢ ἄρσεν ἢ θήλυ ἢ νοσημάτων. Ὀρκίζω ὑμᾶς, τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα, κατὰ
τοῦ ἀγίου καὶ παναγίου πνεύματος ὀνόματος, ὃ παρεστήκησαν μυριάδες ἀγίων
ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων κραζόντων καὶ λεγόντων, ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος Κύριος Σαβωῶθ,
πλήρης ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Ὀρκίζω ὑμᾶς, τὰ ἀκάθαρτα πνεύμα-
τα, κατὰ τὸν ἄγγελον Μιχαὴλ τὸν λειτουργόν τοῦ θεοῦ φυλακτὴν τῶν θυμιαμάτων φα-
λοντες (sic) τὸ ἀκατάπαυστον ἀλληλούϊα καὶ λέγοντες ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Ὀρκίζω ὑμᾶς, τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα. κατὰ Γαβριὴλ τὸν ἀρχάγγελον,
ὃς ὑπῆλθεν τῆ βασκακίας καὶ ὠρκισεν αὐτήν. μὴ ἀδικήσης τὸν οἶκον τοῦτον ἐν
ᾧ ἔστιν ἡ προσευχή καὶ ἐπιγραφὴ αὕτη. Ὀρκίζω ὑμᾶς, δαιμόνια ποτηρά. ῥίγος, πυ-
ρετός, βασκακία, κωφόν καὶ θήλυ καὶ ἀκάθαρον καὶ πᾶν δαιμόνιον καὶ γο-
ητεία, φεῦγε ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὀδεῖνα. Ὀρκίζω δαιμόνια, τὸν
συναυτοῦντα ἐν ταῖς δόξαις καὶ παραχρηματίζοντα τὸν ἀνθρώπον, τὸν διασφύροντα
τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰ ὀπίσω. Ὀρκίζω ὑμᾶς, πάντα τὰ ποτηρά δαιμόνια,
ἀναχωρήσατε ἀπὸ οἰκίας, ἀπὸ θυρῶν, ἀπὸ βοῶν τετραπόδων καὶ ἀπὸ πάσης ἐνυπνί-
ας τῆς ὑπο τὸν οἶκον τοῦτον. Ὀρκίζω ὑμᾶς, κατὰ τοῦ σταυρωθέντος ἐπὶ Παντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ τάφοντα καὶ ἀναστάντα τριήμερον κρίναι δύνανται καὶ νε-
κρούς. Ὀρκίζω ὑμᾶς, πάντα τὰ ποτηρά δαιμόνια. μὴ ἀδικήσητε τὸν οἶκον τοῦτον
μὴ ἐν ἡμέρᾳ ἢ ὥρᾳ. Μιχαὴλ, Γαβριὴλ, Οὐριήλ, Ραφαήλ, Ἀδοναήλ, μεθ' ὑμῖν ὁ θεός.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, διὰ πρεσβειῶν τῆς ἀσπορού τεκουσης σε θεοτόκου, τοῦ ἀγίου
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, Λουκᾶν, Ματθαίου, Ἀνδρέου καὶ Θω-
μαῶς καὶ Βαρθολομαίου καὶ Σίμωνος καὶ Ἰακώβου καὶ Φιλίππου καὶ Βαρθαίου (sic)
καὶ Γεωργίου καὶ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου καὶ τοῦ ἀγίου Δημητρίου καὶ τοῦ ἀγίου Γρη-
γορίου, τοῦ ἀγίου Βασιλείου, τοῦ ἀγίου Νικολάου, τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ χρυσοστο-
μοῦ, τοῦ ἀγίου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου ἅμα, φύλαττε τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τὰς
ψυχὰς καὶ τὰ σώματα τῶν ἐχόντων τὴν πρῶτην ταύτην εἰς δόξαν τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ
υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου πνεύματος νῦν. 3

Ἐπὶ τῷ ἀκραφνίῳ τοῦτον Σολομῶντιαν ἔξορκισμῶν ἢ ἀρροσευχῶν, οἷς λέγονται ἐν ταῖς
βλαφῶσιν τὸν συγγραμματικὸν ἰωσον, πῶς καὶ ἄρχας ἐνεφειλοχώρησαν τὰ ὑδνεῖα χρι-
σμὰ στοιχεῖα ἀλιγῶσσι χρι. ἀντιπῶστος ἐλαφρῶσσι, εἰς οὐ τὸ ἐπιπέσσαν ῥίγος καὶ

1 Γράφ. μεθ' ἡμῶν, 2 Ἰωαν. : ἐπὶ ἡμῶν. 3 Vassiliev σ. 332-3.

λαβὴ τοῖσιν ἀφορισίωσιν τὰ γήσια ῥησιμωτικὰ στοιχεῖα. Ἀλλ' ἄλλοτε τοῖσι εἶναι ἀξίωτοι οἱ ἔξορκισμοὶ ἀλλ' εἰς τὸν σφριλλόεντα γήλοσιν ἀσπαιρὸν, κατὰ ἰερῶτον εἰς τὰς πελοπονησίους μαγικὰς λέξεις ἢ ἐκφράσεις, αὐτὴν ἀσπείκνυσεν, οὐκ ἠδαιμονικὴ εἴδησις ἐπιτείνετε πανταχοῦ ἢ ἐν ἀφῆκε μέρει ἀνείσφατον ἢ ἀδιαχώρητον, εἴλα ἢ εἰς ἰατρικῶς ἢ νοσηρικῶς ὄρους ἐθιμωδέστερον ἐκείνου τὸν τίθεισιν ἰατρὰ τοῖσι τότε καθ' ἑμμελῶσιν, ἐθισιμιονικῶς - τοῖσ' ἄσπρ μαρτυρεῖ τὴν ῥαῖθρον - αὐ σιπταπλεῦ - ἔκρινε γὰρ ἐξορκισμῶν, οὐ τὸ ἰερῶτον μέρος εἶναι ἀφαιρητὸς ἐκκλησιαστικῶν τῶσιν ἀνοσοποιμῶν

ἔμ: "ὄνσωπήσατε τὸν μόνον ὑπεράσχατον θεόν, ὅπως δωρήσῃτε τὴν δούλην τοῦ θεοῦ Μαρίας ὑγείαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἀφῆσιν τῶν συνεχομένων κακῶν καὶ ἀπελάσαστε ταύτην τὴν χαλεπὴν ἀσθένειαν ἀπὸ τῆν δούλην τοῦ θεοῦ Μαρίας: πυρετὸν, ἐσωπύρετον, ρίχας κραταιῶ, ρίχους βραχέας, ρίχους λυμαντικῶ, νόσος βλαβερά, νόσος χαλεπή, νόσος δευῖ προσγνομένη, ἐπιπεμπτικὴ καὶ πεπονημένη. ἔξορκίζω ὑμᾶς εἰς ὅ ἀσθενείας, αἷ ἔκκε ὁ ἄνθρωπος, ἀναχωρεῖν ἀπὸ τῆν δούλην τοῦ θεοῦ Μαρίας, μὴ ἀπὸ οὐρανοῦ κατεῆλθεν ἢ ἀσθένεια ἢ ἀπὸ ἀστέρων ἢ ἀπὸ ἡλίου ἢ σελήνης, μὴ ἀπὸ ζώφου νεφέλης, μὴ ἀπὸ κρυφοῦ ἀέρος, μὴ ἀπὸ βουνοῦ ἢ κάμπου ἢ πεδίων, μὴ ἀπὸ λίθου ἢ ὕδατος ἢ πηγῆς ἢ ὁδοῦ ἢ ποταμοῦ ἢ χώρου ἢ ἀγροῦ ἢ περιβολίου, μὴ ἐν κήπῳ ἢ ἐν παρσάδεισῳ, μὴ ἐν διόσῳ ἢ ἐν τριόδοσῳ, μὴ ἐν εἰσούδοις ἢ ἐν ἐξούδοις, μὴ ἐν αὐλῇ λουτροῦ ἢ φαύρου ἢ τρωχάλου, μὴ ἐν θύρῳ ἢ ἐν θυρίδι ἢ ἀνωγῶν ἢ κατωγῶν ἢ αὐλῆς ἢ ἐκλωνίου, καὶ ἢ λθῆς περῶσαι τὴν δούλην τοῦ θεοῦ. μὴ τῆς ἐπασιδὸς φθόνῳ εἰργάσασθε ἢ περιεποιήσασθε ἢ αἴτις φαρμάκου ἢ φθόνου ἢ ζήλου, μὴ ἀπὸ καρῶν αἰσχυρῶν ὀφθαλμῶν, μὴ ἀπὸ βασκοσύνης καὶ πάσης ἄλλης συμφορᾶς ἐπερχομένης, μὴ πρῆστυρικῶν ἢ βουβιστικῶν ἢ ἐπιπεμπτικῶν ἢ κεφαλικῶν ἢ χειμῶν, καρδίᾶς καὶ ποδῶν ἢ δαιμονικῶν φασματικῶν ἢ κακῶν τῶν ὄρων, μὴ ἀνοσκέλιακῶν ἢ νεράκων, μὴ τῶν ἐν ζώφῳ ἀέρων πετωμένων καὶ ἢ λθῆς ἐκ ἀδικήσαι τὴν δούλην τοῦ θεοῦ. μὴ κῆφελόπονον ἢ ὄφθαλμοπόπονον ἢ ὄδοντοπόπονον ἢ σπηθόπονον, ἢ φρενόπονον ἢ χερσόπονον. μὴ οὐσουρίας ἢ τρισουρίας, ἢ ἐν σόχασιν ἢ ἐξόχασιν ἢ ὀστεράσιν) ἢ στρόφου ἢ ἀρροπόπονον ἢ τσίρματος ὀμαλικῶν ἢ αὐπνοῖ ἢ πλῦπνον. ἔξορκίζω ὑμᾶς εἰ τι αὐτὸν ἐστὶν ἀδικῶν τὴν δούλην τοῦ θεοῦ. ἀναχωρήσατε καὶ ἀπελθάτε εἰς τὰ ἄφρια ὄρη ὅπου αὐτὸν εἶσαι κατακεῖμενον καὶ ἀδικῶν τὴν δούλην τοῦ θεοῦ. ἀναχωρήσατε καὶ ἀπελθάτε εἰς τὰ ἄφρια ὄρη μὴ ἐν τριχέσσι κεφαλήσ, μὴ ἐν μυελῶ κέραι, μὴ ἐν κρανίου ἢ ἡμικρανίου, μὴ ἐν μετώποις ἢ κροτάφοις ἢ ἀλαφίροις ἢ φρεσίν, μὴ ἐν μυκηράσ ἢ ὠτίσ, μὴ ἐν στόμασιν ἢ μύλεσιν ἢ χεῖλεσιν ἢ ὀδοντοῖσ, μὴ ἐν τραχήλοισ ἢ ὠμοπλάταισ χειμῶν, μὴ ἐν στήθασι ἢ φλεγμασί ἢ κερῶσ καὶ πάσαι ὑγῆσ, μὴ ἐν ράχεσσι καπούλοισ ἢ ὀφθαλμῶν καὶ ὑπογαστροῦ, μὴ ἐν γόνασι ποδῶν ἢ ἀστραγάλαισ ἢ ὀστέλοισ καὶ ὀνύχεσ, ὅπου εἶσαι κατακεῖμενον καὶ ἀδικῶν καὶ ἐμφωλέων αὐτῆ, ἀναχώρησον καὶ ἀπελθε εἰς τὰς τῶν ποιησάντων κεφαλαῖ καὶ ἐπιπέμφανται καὶ τῶν συνειδύτων, μὴ τε ζῶσι ἢ φθῆσεν ἢ ἴοισ ἢ παρασύνη ἢ οὐλοσ ἢ ἐλεύθερα ἢ γυμναστικῶσ, μὴ γυλαῦ ἢ σφίγγα ἢ σφίγγα ἢ φθονεράσ ἄνθρωπα. ἔξορκίζω ὑμᾶς, πάντα εἰς

ἀκούσθητε παθήματα, κατὰ τοῦ μεγάλου ὀνόματος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ κατὰ τῆς ἐκράντου αὐτοῦ κορυφῆς καὶ κατὰ τῆς κραταιᾶς αὐτοῦ δεξιᾶς,
 ἀναχώρησον ἀπὸ τῆν δούλην τοῦ θεοῦ. ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ κρημίνου
 τοῦ τῆν γῆν ἐπὶ τῶν ὕδατων, ὀρκίζω σε κατὰ τοῦ θεμελιώσαντος τοῦ οὐρα-
 νῶν εὐ ἀβάτοις εἰλίξιν, ὀρκίζω σε εἰς τὸν θρόνον τοῦ θεοῦ τοῦ ἀσάλευτου,
 ὀρκίζω σε κατὰ τῶν μακαρίων δυναμέων καὶ αὐτῶν ταμίων, ὀρκίζω σε
 κατὰ τῶν τεσσαρῶν ἀρχαγγέλων Μιχαὴλ, καὶ Γαβριὴλ καὶ Θυρίηλ καὶ Ρα-
 φαήλ, ὀρκίζω σε κατὰ τῶν εἴκοσι τεσσαρῶν πρεσβυτέρων τῶν λειτουργούν-
 των τὸν θρόνον τοῦ θεοῦ, ὀρκίζω σε κατὰ τῶν δώδεκα ἀποστόλων. ἔξελ-
 θε καὶ ἀναχώρησον ἀπὸ τῆν δούλην τοῦ θεοῦ Μαρίαν καὶ δὲξ αὐτήν. 1.

Κατακαριζόμεν ἡμεῖς μικροτέρους ἐξορκισμοὺς τῆς διαφόρου ἀσθενείας ἀξιοση-
 μειώτους διὰ τὸν τελείως δημῶδη γλωσσικὸν ἵσπον.

Ἐξορκισμὸς εἰς λαβύρινθον σιδήρου ἢ λίθου ἢ ξύλου.

Ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τῆν πλευραν αὐτοῦ ἐκέντηθη λόχην καὶ οὐκ ἐφλέγμαται, οὐκ
 ἔσεψεν, οὐκ ἐπυρεμάχησε καὶ ἐσύ, κορυφῆς τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὀδεῖνα, μή ὀρκίωσι
 μή φλεγμαίης, μήτε σείψης, μή πυρομαχίσης, ἀλλὰ ἰάθητι, σῶμεν καλῶς, σῶμεν
 μετὰ (φόβου θεοῦ). 2

Κοιτῶν ὑπόσχεσι διαδόδοις ἡ ἰδέα τῶν ἀσθενειῶν τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν τῶν ἀφοξεν-
 νοσιμῶν τοῖς ἀνθρώποις ὑπό τὸν ἴσπον, ἢ τοῖς ὑπό τὸν ἴσπον δαίμωνος γυνίς, ἐκ τούτου
 καταφερέται 3

Ἐξορκισμὸς διὰ τὰ νεφρὰ. ἤλιε, ἀνέτειλε καὶ ἠλίωσον τὸ σκίον
 ἀπὸ τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὀδεῖνα καὶ ἀπὸ τὰ νεφρὰ του, ὅτι τὸν πόνον οὐ δύναται βαστά-
 ζει (ν) οὔτε ἡμέραν οὔτε νύκτα. ἕτερον· φεῶγε σκίον, φεῶγε ἡμίσκιον, ὀβασιλέως
 τὸν ἄδον (sic) σε δεσμιῶν. 3

Συνήθει ἀναφαίνονται ὄφεις ἐκ τῶν ὑπόσχεσι τῶν οἰκιῶν ἢ ἐξέρχονται ὑποκαταίης ἢ ἐκ
 τῆν αἰθῆν. ὀπολύς λαὸς δὲ πατασίδων τοῦ ἐφειδίας, οὐλοῦσι ὄφεις, δεινὴ δεινὴ
 προστάλας καὶ οἰκίας, ἰσως δὲ τῶν τῶν ἰσωνισμοῦ, ἀλλ' ἄλλοι ἀποσχοπίασονται.

Ἐξορκισμὸς τοῦ ὄφεως, καὶ τὸ διώξῃ ἀπὸ τὸν τόπον, εἶτα εἶναι ἡ
 κατοικία του. Λέγε. -

Ἄκουε, φεῖδιν (ἢ ὀφείδιν), τί μαθ ἐμήνυσε ἡ ἡγία μου ἢ ἀφίγιώτι(σ)σα (sic)
 ἔπαρε τὸν λαόν σου καὶ τὸ γενολόγον σου καὶ εἰλα νὰ ὑπάμε (~~ὑπάμε~~) εἰς τὴν
 πηγήν. μήτε ἐλθῆς μήτε φανῆς μήτε εἰς κλίτην σου ἀπομῆνις ἀπὸ ἡμῶν (sic) 4
 ἔψετα ἄμπαχα αὐτοῦ φεῖδιν (ν). σῶμεν καλῶς, σῶμεν μετὰ φόβου θεοῦ. ἀμήν
 τὸ πρῶτον ἐξορκισμὸν καὶ ὄφεις οὐ σταθῆσεται εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ θεοῦ χάριτος. 5

Ὁ τελωταῖος ἐξορκισμὸς ἐκ τῶν "δαίμωνισμῶν ὀκίων" ἰσάδιν. ὀφειδίας καὶ
 ὀφειδίας μόν λέγεται "ἀσθεντικόν". ἔχει ὑποκαταίης, καὶ τὸ δαίμωνισμῶν ἐν τῶν πα-
 ρουσιάζεται ὑποκαταίης "μονοσοφάρενα" ἔχει τὸν ὄφιν καὶ τὸν ὄφιν καὶ τὸν ὄφιν
 εἶναι ὑποκαταίης τὸν ὄφιν, διότι τὸν ὄφιν μετὰ τῆν μαρτυρίαν καὶ τὸν ὄφιν
 τὸ ὑποκαταίης ἐκ τῶν ὀφειδίας, ἢ τοῖς ἐν τῶν ὀφειδίας.

1 Vassilien σ. 325-6. 2 αὐτ. σ. 334. 3 αὐτ. 4 Γράφ. ὅπου ἡμεῖς. 5 αὐτ. σ. 334

Εἰς τὸ θύραις τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὡς ὑπῆρξαν οἱ θεοὶ
βουή, καὶ Σαχαὴλ καὶ ἡμίμα καὶ ἡμίμα του ἡμινοποδάρεια καὶ ὄρα
μλάνια τῆς εἰς τὸν ὀπισθόδικον εὐθείᾳ, καὶ ὄνυχια εὐθείᾳ εἰς τὰς παρῆνας καὶ ἰερατε-
ρον καὶ ἰβ' παιδικὰ τὸν κλειόντα, τὸν στελ(λ)όντα, εὐν λαβρίζοντα, τὸν ἐξισπώντα
τὸν ἄλιγοθυμῶντα, τὸν ὄγκωφίζοντα, τὸν ἀδευσεῖν (σιε) γράζοντα, τὸν ὀπείοντα, τὸν κρι-
λο)ντα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὀδεῖνα, καὶ οἱ βασιμοὶ εἰς τὸν αἶμα καὶ εἰς
καίνουσι. καὶ ὑπῆρξε αὐτοῦ ὁ κύριος ἡμιωῖ ἡσοῦς Χριστός καὶ ἡμιωῖ ὁ ἁγ-
γέλλος καὶ εἶπε· ποῦ ὑπῆρξε μετ' ἡμῶν (φ) σακίην μονοποδάρεια (φ) καὶ
τὸν θελδεβουή; καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε· εἰ μὴ ἔρωαίς; ὡς ἦλθε ὁ θελδεβουή
καὶ ὁ Σαχαὴλ καὶ ἡμίμα του ἡμινοποδάρεια καὶ ἰβ' παιδικὰ βαστάδοντα
καὶ βασμοὶ τῶν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβαίνουσι. καὶ εἶπεν ὁ κύριος ἡμιωῖ ἡ-
σοῦς Χριστός· ἀγῶρεε καὶ πιάσετε πρὶν φά(φ)η, πρὶν πῆη, πρὶν ἐξαναβῆ, πρὶν
ποδᾶρι βρέξῃ καὶ ἐξαρκήσεται τὸν εἰς τὰς χεροὺς βίβη καὶ εἰς τὰς σφαιρὰς εἰς
πολυόμματα εἰς τὸν βραχίονα τὸν ὑψῆσθ, εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ τὸν ἐσπείλωσι,
καὶ εἶπεν τῇ Δαλιῶσᾳ· ἔπαρε τὰς παιδικὰς σου καὶ ἀγῶρεε (φ) εἰς τὰ ἄχρητα ἔρη
ὅτι ὁ δούλος τοῦ θεοῦ ὀδεῖνα οὐ δύναται τὸν πόνον βαστάδειν). Ἄρε Πασαποε εἰς
καὶ ἐπάταξας τῶν δαιμόνων πάντας καὶ τὸ ἀδελφικὸν καὶ δούλου τοῦ θεοῦ
ὀδεῖνα. ἄρη ἀνέμφοροι, βοηθήσατε τὸν δούλον τοῦ θεοῦ ὀδεῖνα ^{εἶπε τοῦ θεοῦ} ἡμιωῖ
ἡλία, βοηθήσατε τὸν δούλον τοῦ θεοῦ ὀδεῖνα! ἡμιωῖ καὶ πικάνη βήσσειλον) ἐλ(λ)η
νικόν καὶ γράφη πεκαλφασεν εἰς τὰς δύο μερὰς καὶ οὐπὲρ καὶ χώνη τὸ βήσσει-
λον ἐκεῖ ἔνθα εὐρη τὸν ἡ ἀνάγη· εὐργάτεια (σιε) εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἰς
πῆρη ἐκεῖ μαχίρη μαφοριμένικα καὶ ἀναγνώθῃ ἐκεῖ καὶ εἰς γορεῖς.

λαπα τὸν ἐισαγγόνητον ἐκ παλαιοῦ ἀγίου

Παρά τῶν Βυζαντινῶν παρὰ τὸ ὑπόμνημα ἐπισημασθέντα λαμβανόμενα αὐστηρά μέρη
ἢ Σολομωνική καὶ ἄλλα ἄλλα μαγεία τῶν ἐν πολλῇ χρήσει. εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτῶν ἐπι-
φυλάξεις καὶ ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰ σχόλια τῶν Νομοκανόνων ἐφαρμοσμένη πολλὰ ἀπὸ τοῦ
παλαιῶτος εὐδαιμονίου εἰς τὰ σεναστήρια αὐτῶν ἀγίων. ἀλλ' ὅσοι ἐπιπέμψουσιν ἐ-
κείνη ἢ ἀνάμειξιν ἐν ταῖς μαγικαῖς σενταγαῖς ῥητικῶν γραφικῶν καὶ ἡ ψαμμικῶν καὶ
περικλοῦν τοῦ εὐχολογίου: "ἐν κώδικι 1265 Βασιλ. φ. 111^α π. χ.: "εἰς χρυσοῦθη-
μαν... καὶ γράψον καὶ τοὺς ψαμμικούς ρα' καὶ ρζ' καὶ τὰς χαρακτῆρας καὶ γράψον
ἐν ὀρθογώνιον (ἴδ. ὀρθογώνιον) ἐπὶ σελήνης καὶ κάθισσον τὸ χαρτὶν ἀμ-
ωαριν, καὶ τότε βάλε τὸ χαρτὶν ἐν μεταξυτέν χαρτὶν ἑρπίσιον καὶ βάσαι το καὶ ἀμ-
εὐ ἀφηνείας καὶ εἰς ἀρχοντας καὶ εἰς ἐπιτοκόπους καὶ ὅτι δέλεος γίνεται", ἐπιφρον.
"εἰς τὸ ἴδιον ζῶν ἢ ἀνδρώων. εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ ἄγιοι ἀναρχοι (τὸ
ἀσολυάκιον). Ὁ Κωνσταντῖνος εἶχε μύρον καὶ ἔδωκε τὸ τοῦ χρυσοῦτος καὶ ὁ χρυσοῦτος
δίδει ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἡ θαλάσση τοῦ ποταμοῦ καὶ ὁ ποταμὸς τὸ δίδει τῶν ἀκριτη-
ριων καὶ πύρηκα τὸ ὄρος ὄλον, ὡς λέγεται ἡ δρόσος ἀπὸ τῆς ἀσπρωτήριου, οὕτως καὶ το-
δοῦ τὸ μύρον τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁδεῖνα. Στῶν καλῶν, οὐκ ἔστι μετὰ φόβου θεοῦ"
ἄλλο: "εἰς ὁμοιωμένον καὶ δαιμονιζόμενον. λέγε εἰς τὸ δεξιὸν οὗς τοῦ ζώου χρι-
σε, ἀβρίσδε, δεοῦρ, δεδοῦρ, σοῦρ, φεύγε λωλοισιὸν τοῦ κυρίου λέγοντος Στῶν..."
"εἰς ὄσον βραστοῦ. Γράφε αὐτὰ καὶ κρεμάσον ἐν τῶν λαμίων λέγουν οὕτως: τοῦ κυρίου καὶ
θεοῦ καὶ τὸ σῶμα ἐν τῶν ἡμεῖν ἀποσων καὶ ἀσπίλον καὶ ἀβρωτον, οὕτως καὶ μείνη
καὶ ὁ σῶμα (χρυσός) τοῦ δούλου τοῦ θεοῦ ὁδεῖνα εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ."
ἄλλο καὶ ὁ θεὸς χρυσοῦτος ἐφαρμοσμένη κατὰ τοιαύτην ἀσπίδων ἀσπίδων "εἰς τὸν ἴδιον
ἀσπίδος ὄνομα ἐπιλεχθῆται τοῖς τοιοῦτοις, ἀναφανέει, καὶ ἐν ἀγίῳ γίνονται ἐπιση-
σεις καὶ ἐν τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ ἐπισημασθῆται φεύγειν δεῖ τὰ τρία αὐτὰ καὶ ἀσπίδων"
εἰς τὸν ἴδιον τοῦ ὄσιου θεοῦ ὄσιου γίνονται λέγουν ἀπὸ κωνσταντίνου: "εἰς τὸν ἴδιον τοῦ
ὄσιου ἐπισημασθῆται, ἀγαγε εἰς τὸ μύρον, καὶ ὡς ἀνὰ ἀνδρώων, ἐν τῶν ἐπισημασθῆται ἢ οὕτως ἢ ἀλο-
γον, ἢ οὕτως ἢ οὕτως τοῦ καὶ ἀσπίδων τοῦ ἐπισημασθῆται" (θεοφίλου ἰωάννου, ἀρχολογικῆ
μετὰ σ. 396). Ὁ πάλαιος ψαμμικός ἐφαρμόζεται εἰς τὰς τοιαύτας μαγικὰς, ἐξ ὁ-
σων εἰς τὸ ἀπὸ ἐπισημασθῆται ἀσπίδων: "Αἰὸ καὶ ῥαῖστα χειροῦν τοῦ (τὰ δαιμόνια),
τοῖς ἐπισημασθῆται λέγουν δὴ καὶ στέλεις καὶ ὄνυξι καὶ ἀσπίδων ἀπὸ τοῦ βραστοῦ τῶν γῆ-
των γένους καὶ μολύβδω καὶ κερὶ καὶ καλῶν προσεδέδεντα μίλη δια τῶν ἀσπί-
των ἀσπίδων ὡς ἀπὸ τῶν καὶ ἀσπίδων" (Μηθιὲ Περτ. 97. 122, σ. 867A).
Ὁ ἰωάννης κωνσταντίνου λέγουν "οὐδὲν ὄσιου ἀσπίδων, ἐπὶ τῶν θεῶν, ἐπισημασθῆται ὡς ἀπὸ τῶν
ἄλλων ἀσπίδων ὡς ἀπὸ τῶν ἀσπίδων, καὶ οὕτως καὶ ἐπισημασθῆται καὶ ἀσπίδων καὶ
σινδῆματα ὡς ἀπὸ τῶν ἐπισημασθῆται πολλοῦ ἴσου" (παρὰ τῶν ἀσπίδων, ἀσπίδων.
ὄσιου. III, σ. 188). Ὁ Νικηταῖος ἐν κώδικι τοῦ 1497 γράφει "Πάντες θεοῦ ἀσπίδων ἐκκλη-
σιαστικῶν καὶ γραφικῶν ἐπισημασθῆται καὶ ἀσπίδων καὶ χίνας τὸ ὄσιου τῶν ἐπισημασθῆται
ἐπισημασθῆται ἢ ἀσπίδων... εἰς τῶν καρδίων καὶ εἰς τῶν ἀσπίδων καὶ ἀσπίδων... ἐπισημασθῆται
ἐν τῶν βίῳ τοῦ ἀγίου Διονυσίου τοῦ ἐν τῶν ἀσπίδων (16' αἰώνος) ἀναγιγνωσκόμενον ἀσπίδων: "Ἦτον
καὶ ἰσχυρὸς εἰς τῶν Βαρβαρίων... καὶ τυχαῖν ἴσως ἕνα βυζαντινὸν ἀσπίδων εἰς κεφαλῆς τοῦ ἀσπίδων
σεν ὄσιου ἀσπίδων ἐπισημασθῆται τοῦ δαιμόνια, καὶ μίαν νύκτα κωνσταντίνου
εἰδὼν εἰς τὸ ὄσιου τοῦ ἕνα γιαντινὸν ἀσπίδων... καὶ λέγει του: ἐπισημασθῆται ἐπισημασθῆται
καὶ ἀσπίδων, καὶ ἂν δέλεος ἀσπίδων ἴσως μετὰ τὸ ὄσιου ἀσπίδων: ὁ δὲ βυζαντι-
νὸς ἐπισημασθῆται ὡς ἦτον ὁ δέλεος εἰδὼν ἀσπίδων: Κωνσταντίνου τῶν θεῶν καὶ ἀσπίδων"

Ἡ γητεία γιά τό φτάρμισμα (μάτι).

Ὁ Χριστός ἐπίανε, ὁ ἔλλουαῖς ¹⁾ τοῦ πάτηξε, εἶπε του: ποῦ πάεις καρκααντυμέ ²⁾; καρκαπαωμένε; καρκαάντην ὄψιν ἔχει τσαί μελανό συκώτι. πάω νά κάμω μάϊνα τσαί κόρη νά σφαιού, ^(=σφαγοφῖν) κέλον ἀντρούνο νά χωρίση, καλ' ἀέρφτσα ^(=ἀσφροία) νά κάτα κόψω, καλά (γ) ουρκένια νά μαράνω, καλοῦ ὄσκου ^(=βοσκῶ) μαντρι ξεμαντρίσω, καλοῦ ξαί γά ξεωγάρι ξεξεωγαρώσω. Φύε ἀπό τοῦ ἀ ὀμπρός τσαί πῆανε στά ὀπίσω, κάτω στό γιολό, στό περιγιαλί, ^(=ἀλόρο) ἔχει ἄλλο ^(=σιδηροπέδι) χαμένο, σιεροπόι τσαί σιεροχέρι. Τσ' ἀπό τσεῖ νά πάης νά φάης τσαί νά μπισῆ ^(πιῖς) τσαί νά λείπη ἀπό τό δούλο τοῦ Θεοῦ Γ... ἀ πού ναι βαπτισμένος... (Τότες ρίχτει τό λάϊ τσαί λέϊ). Ὄϊ Παντελεήμονα! διατρέ τοῦ κόσμου, ἀπού διατρεύη τούς καρδίε τσαί διασκορηῶν τολήθονου, διατρέψε τό δούλο τοῦ Θεοῦ Γ... (τότεθ θυμαδου τσαί λέου-ν. ἀνάτριχα μπέ τό κακό κ. τ. λ.) συνέχειαν ἴδε κατωτέρω.-

Πῶς ἐκτελεῖται ἡ γητεία κατὰ δῆησον/τῆς κασίας Μ... Ν...

Ὡτσαν εἶπού τῆ γητεία γιά τό φτάρμισμα, σταέτσου ³⁾ μέ τό ἀίχτυλι ^(=δάκτυλι) τῶν ἐμμεκι λάϊ ^(=λάϊ) τοῦ κωνηλιού μέσα σ' ἓνα τσανάτσι ἐμάτε νερό, τσ' ἀν ὁ ἀνθρώπος εἶναι γμαδιασμένος, τό λάϊ σκορηῶ, εἶτε γῆ, πῆτσει ⁴⁾ τσειά ἀλειωτο.

Ἔστια ἀφτου κάρβουνα τσαί θυμιάδου τόν ἄθρωπο μ' ἀίγιω τιμά, φουῦτεις τοῦ Πιταφίου, ἀπού τά πόδια ἴστα μέ τῆ τσεφαλή, τσαί λέου τρεῖς βολέγι ἀνάτριχα μπέ τό κακό τσ' ἀνάτριχα νά θῆη ⁷⁾.

Ἔστερα σθῆνου μέσα πρῶτα τά κάρβουνα τοῦ θυματοῦ τσαί ἔστερα ραντίζου σαράντα ὀλεῖ ^(=βολέξ) τόν ἀνθρώπο, τσαί νά πούμε τὸς σαραν τίνου, τσαί κίνου του τσ' ἓνα σαυρό σῆ κούτλα τσαί τοῦ λέου « γιά σου νάνει ⁷⁾... τσαί ποιάνη. ^(3 μέρη του) Τό νερό τό παίρου τσαί τό ρίχτου στό σαυροδρόμι τσαί τό τσανάτσι τό ὑρίζουν ἀνάπο. ^(3 μέρη του) ἄς τό ἄλλο πυρρό.-

1. Ὁ ἔλλουαῖς (ο Γελλουαῖς), τσ' ἀρσενικόν τῆς ἔλλουῖς (Γελλουῖς) ἀρχ. Γελλῶ ἢ.
2. Καρκααντυμένε (κάρμα(δ)ο-ντυμένος) - ὁ ἔχων καρμάδια ὡς εὔδυμα, λεπιδωτός. -
3. Σταέτσου - σταάσσου, σταάδου.
4. Πῆτσει - πῆσσι, πῆγνυται. -
5. Ποιάνει - τελειώνει (ἢ πῆτσει).

Δεύτερος τρόπος γητέματος

Ἐτοιμάζουν ἓνα φυτζῶνι λάδι, τρία φύλλα ἀπὸ τὴν ἑλιά τῶν βασιῶν, τρία μωχοκάρφια καὶ ἀνήθι τῆς Σταυροπροσκυτήσεως. Κατοπιν ἀνάβου τὸ θυμιατὸ καὶ ρίχνουν ἐπάνω κάρφουνα, τὰ φύλλα τῆς ἑλιάς, τὰ μωχοκάρφια καὶ τὰ ἀνήθι, καὶ με' αὐτὰ θυμιάζει ἡ γητεύτρα τὰ φταρμισμένο ἀπὸ τὸ κεφάλι αἰς τὰ πόδια τρεῖς φορές καὶ ἀντίστροφαι. - Ἐπειὰ τὸν σταυρῶνει καὶ λέγει. « Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἄμην Ἀνάγκηροι καὶ θαυμάσιοι 77 !!! καὶ ἔξακολουθεῖ μετὰ τὰ ἱεῖς :

« Δύο ἡμάδια σοῦ φταρμισάσι, τρία νὰ σοῦ διατρέψου. Ἄϊ μου Πανα-τελέμονα, πρῶτε διατρέ τοῦ κόσμου, ἀπὸ διατρέψεις τοῖς πληγῆς γιὰ νὰ σκορηῶς τοὺς πόνους. Ἡ Παναγιά ἢ Δέσποινα ἐλούστη, ἔχτενίστη, τι ὠμόφορο τῆς ἡαλε, ^(= ἡσάλε) στο θρόνο τῆς ἐκαίσε, ^(εἰς ἀλήθειαν) τὸ ἐπεράσαν οἱ ἀνεξέλοι τσαὶ τὴν ἐφταρμισάσι. Τὸ ὁ Χριστὸς τὴν ἐρωτᾷ. Τί' χεῖ γητέρας μου, τί' ἔχει Παρθένα μου, τί' ἔχει Τετρα τὸ κόσμου; ἐλούστηνα, ἔχτενίστηνα, τι ὠμόφορο μου ἡαλα. σὸ θρόνο μου ἐκαίσα, τὸ ἐπεράσαν οἱ ἀνεξέλοι τσαὶ με' φταρμισάσι. Τσαὶ ἔν εἰρήσθ βαρτισμένος, μωρωμένος χριστιανὸς νὰ σοῦ πῆ τρεῖς βολῆ: Θεοτότσε Παρθένε (φτού!), Θεοτότσε Παρθένε (φτύ!) Θεοτότσε Παρθένε (φτού!) (πυῖ).

Ὁ Χριστὸς ἐπῆαινε τὸ ἢ ἔλλου τοῦ πάντηδε. Που πάει ἔλλου παρμαστυμένη; Πάω νὰ κάρφω μάννα τσαὶ κὴρη νὰ σφαῖ, καλὸν ἀνερόννο νὰ μαχιστῆ, καλοῦ ὄσιου μαντρί ξενοσυνώσω 1) καλὸ θεμέλιο ρίξω κάτω, καλὸ δέντρί νὰ ξερριζώσω, καλῆς σκρόφας οὐρούνια νὰ μαράνω. Σ τρέφ' ἀπ' αὐτοῦ 2) ἔλλου τὸ ἄμε στο γροιάλι, πού χεῖ ἄλλο σιεροπόϊ, σιεροκάλινο τσαὶ μελανὸ σικῶτι. Ἀπὸ τσεῖ νὰ φάει τὸ ἀπὸ τσεῖ νὰ μπτοῖ τσαὶ ~~μελανὸ σικῶτι~~ λῆψ' ἀπὸ τοῦ χριστιανοῦ καὶ θεοφοούμενος. Ὄξω μάτι τσαὶ φταρμῆς, γλωτσοφαῖα τσαὶ καυὸ δέξου γῆ καὶ παρθουνα 77.

1. Ξενοσυνώσω - ξενοδοκνώσω, δηλ νὰ ἀφαιρέσω τὰ κουνδούνια τοῦ λαοῦ (ξενοδοκνώσω) τῶν ζῶντων, ἄρα νὰ καταστρέψω. -
2. ἀπ' αὐτοῦ - ἀπ' αὐτοῦ. -

Κακόπιν ονοματίζουν τα πρόσωπα που υποτίθεται ότι έβαλαν στον άνθρωπο και η γκιεύτρα εις το ονοματίζοντα έπιάσθη υπόπτου, ρίχνη εις ένα πιάτο νερό για σταγόνες από λάδι του φλυτθανίου. Αν ο ονοματίζοντος είναι ο δράστης του ματαίωστος, τότε η σταγόνη χάνεται, διαλύεται άλλως επιπλέει. Το νερό χύνεται κακόπιν εις το τρίστοχο ή ανώτερο κτλ

Γητεία για τα άρρωστα ζώα. -

Συνήθως το γίτημα γίνεται διά τα λιανά ζώα δηλ. πρόβατα, κατσίκες κτλ. Στην άκρη του άρρωστο ζώο από την κλίτη του και η γκιεύτρα κόρνει πρώτα με το χώμα της ποιότητος του. Ύστερα παίρνει μια κησάρα (κίσοινο), την τοποθετεί εις την ράχι του ζώου και ρίχνη μέσα νερό και λέγει τρις την επώδη. -

Όξω μάτι τσαι φαρμάς¹⁾
γλωτσοφαίια²⁾ τσαι κισό,
δέξου γη το γμαάδιασμα...
Έδε θαμα θαμασιό,
νά φαρμίζουσι το ζώ,
νά του ρίχνης το νερό
νά ίνετ εώς θεριό.

"Όταν ξετιναχτή το ζώο, είναι καλή οίωσή, ότι θα μαρτυρή, άλλως η άρρώστια του είναι άθεράπειτη. -³

¹ φαρμάς, η φαρμάς, φαρμασμένης, οφθαλμιάς, εφθαλμιάς = η θροσμανίη. ² γλωτσοφαίια, γλωτσοφαία, κισοχλωσσία. ³ Γρόφιμος Διάγγελιδου Ιστορία του γόσσου ζώου κτλ. μεντι γιογραφικόν εις Μ. Μικαηλίδου Νουάρκ, Αθήνας 193, σ. 303-304 έφεξε ή άλλαι γκιεύματα: "Γίτημα για να φουσηθ θέριας - Για τα ιασιόδα, όλοι κλαίον ύπερβολικά - Για το θρακνα (-εφτιάδης) - Για την ήλιόσω - Για το κρι έκράση του ματιού - Για το μούσλασμα του ποδιού - Για το λούτσανα (λοξύγη) - Για το αιεμιωφωρεα - Ζόργια διά τα έπι κένδινε έρωειά του γης" (σ. 305-312).

Το υλικόν της ιστορίας της μαγίας η τὴν μαγικὴν στυγαμὴν εὐρίσκει ἐγκατα-
 σαφισμένον ἐν τῷ ἀφθονῷ τῆς ἀνατολῆς ἰατροσοφίᾳ ἢ ἐλάχιστα διὰ τοῦ τῶνασ
 εἶναι γνωστὴ ἢ γινόντων ἐκ τῆς καταλήψεως, οὐκ ἔστιν οὐκ ὠδῶσε κλειστοδικίαι
 περιγράφουσι ἀλλὰ χαριτωμένην ἰδέαν τινά. Τοιοῦτον δὲ ἀπονομοτικὴν
 ἰατροσοφίον εἴνετο γνωστὸν διὰ τοῦ γένου αἰμιολογίου Legrand τοῦ τῶνα
 Σταφιδοῦ τοῦ 1354, ὅστις δὲ εἶναι ὁ οὐκ αὐτὸς ἀλλ' ἀνεγνωστὸς ἢ ἀνώ-
 τερον τὸ Κυπριακὸν τοῦ Μητροφάνου ἐπινοοφύλακος (1790-1868), ἀλλὰ
 ἢ ὁ ἀρχαιότερος Λάνδος ὁ Κρίσι ἐν τῆσει τῶν "Γεωπονικῶν πρὸς περὶ ἐλαίας ἢ
 τῶνα μαγικὰς στυγαμῆς". Τοιοῦτον ἦν ἢ ἡ ἴσως ἐν τῶν ὄνομα "Samo-
 νικῆ" ἀπὸ τοῦ 1581 ἐκτελεσθεὶς ἰατρικὸν ἐν ἑξαμῆτρῳ ἰσοπέθῳ ἢ μέχρι
 εἰς διαφόρους ἐκδόσεις κωλοφοροῦν μεγακλειῶν καὶ διακονηθῶν δεισιδαιμονίᾳ
 αἰν. Οὐλο ἐν τοῖς ἰατροσοφίαις διετηρήθη ἡ σέβαστή αἴτη κληρονομία τῆς
 δημιώδους μαγικῆς ἰατρικῆς τέχνης. ἀλλὰ τὸ ἐν αἰτοῖς ἀποσημειώματα εἶναι
 ἐλάχιστην ἔνατι τῆς σὺν δόξῃς ἐλό στίγμα τοῦ ἑλληνοβλαῖκος αἰσ ἀνώδει-
 ξεν εἰς ἄλλῃ περὶ τῆς Κύπρου ὁ ἰατρός Γ. Σπανόπουλος. Οὐλο ἰσοπεληθῆς
 ἢ ἐκ τοῦ "ἰατροσοφικοῦ" τοῦ Μητροφάνου δι' ἐπιπέθου ἀπὸ δένειαν ἀποσημειῖται
 ἢ τῶν μαγικῶν στυγαμῆν μετὰ τῶν "ἐξορκιῶν" ἄλλα εἶναι στυγαμῆνα
 ἢ ὡραίαν κυπριακὴν διαλέκτον μετὰ χάριτος ἰσοπεθῆ ἢ ἰσοπεθῆ φαν-
 τασίας. διὰ τῆς λαϊκῆς ἑλληνοβλαῖκος χώρας τὸ ὑλικόν εἶναι ἐγκατασαφισμένον ὡραίοις
 ἡς εἰς μέρους ἰστορίας ἢ μονογραφίας, δεύτερον εἰς τὰ διαφόρα περιοδικὰ ἢ εἰς
 τὰ ἀρχαιότερα ἐν ἑλλάδι, Κωνσταντινουπόλει ἢ ἑμῶν ἐκδόσεσιν ἢ ἑρῆται
 εἰς τὸ σῶμα τῆς λυογραφικῆς ἑλαριῆς. Οἱ διαφόροι μετὰ τῶν αἰώνων ὡραίοι
 καὶ ἢ εἰς οἱ βραβητικοὶ ἢ ἰατροὶ ἀναφίροισι ὡλοκαὶ ὡραίοις μαγίας ἢ ἐλλῆ
 τῶν ἑλληνοβλαῖκος δεισιδαιμονίας. ἐκ τῶν νεωτέρων ἀναφίρωτων Βερναρδόν Σταν
 εἰς ἑξορκιστῶν εἰς ἑξαμῆτρῳ διατρέψαντα ἐν τῆ ἀνατολῇ ἢ εἰς ἐν Κωνσταντινουπόλει
 γνωριωδῆνα μετὰ τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας ἢ ὡλοκῆς μεχιστῶν ἢ γνωριστῶν ἢ
 μωπδέντα εἰς οἶδας ἄλλοι εἰς τὰ ἀνώδεσφα τῆ ἀνατολῆς εἰς ὡραὶ τῶν δημιώδῶν
 ἰατρικῆς ἢ τῶν μαγικῶν ἀποσημειῖται. τὸ πλοῦστον ὑλικόν ἀπὸ ἀποσημειῖται
 εἰς δύο εἰκοθεῖς τόμοις.

¹ Βλ. κειμήλιον ἐν τῶν ὡραίοις τῶν ἰατρικῶν περὶ τῆς ἐκδόσεως τῶνα.
² ἢ καὶ τῆς ἰατρικῆς ἰατρικῆς ἐν Κύπρῳ, ἄθῆναι 1925 ³ Medizin, Aborigine und
 Geschlechtsleben in den Tuerkei mit Berücksichtigung der moslemische Reich-
 teiler. Berlin 1903 μετὰ πλοῦστον βιβλιογραφίας. περὶ τὰ κεφάλαια Krankheits-
 Pen und Amuletts σ. 289 τῶν Τῶμων ἢ Mystische Krankheit, Ursachen und
 -Anzeichen. Das Nahr und seine Tuge c. 374.

Προς τὰς ἰατρικαίας βιογραφίας ἀσκήσαντες καὶ κατασκευασθέντες ἰδίαι
 ἰατρικαίας ἐπινοήσεως ἐπιφάνειαι κακῶν ἐπινοήσεων ἀλλὰ ἐχρήσαντο*
 καὶ τοῦτο κατορθώσαντες διὰ τῶν παραδόσεων. ὅτι ἐπινοήσαντες ἰατρικαίας
 ἐγράψαντο τὸ ἔργον τοῦ τιμωρητοῦ μετὰ φρασεῶν ἄλλων. ἢ τὸ ἰατρικαίας
 ἀλλοῦ κατασκευασθέντος εἰς τὴν ἡλικίαν ἢ παλαιῶν. καὶ τοῦτο κατορθώσαντες
 ἰδία ἐπινοήσεως ἐγένετο αἰεὶ τιμωρίας καὶ βλάβης ἐς τὸν ἑαυτῶν. ἢ πα
 ραλίωσιν φρενῶν, χειρῶν, ποδῶν, καρδίας, τυφλώσεως κτλ. ἢ ἐπινοήσαντες
 καὶ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι σήμερον εἶναι ἐν χρῆσει οἱ τοιοῦτοι ἰατρικαί
 ομοί! Τὰ παρὰ ἰατρικαίας χρονοῦς βιογραφίαν ἐκ τῶν ἰατρικαίας
 τῶν παλαιῶν. ὅτι ὁ Δευστάνος, ὁ φιλόσοφος καὶ φιλόσοφος γράφει κατὰ τὸν αἰῶνα
 "... οἱ ἐξ ἑμῶν ἰατρικαίας τῆ τέχνης ἰσοσφ καὶ τὰ ἔθνη χρονοῦς ἐξερπύσσονται καὶ
 δουλοπάροισι καὶ παραδόσεις χρῆνται" ² ἐπὶ οἱ χρονοῦς λέγει διὰ τῶν ἰατρικαίας
 σφῶν τοῦ ἀνθρώπου τοῦ ἀποδοξαίνεσθαι. εἰδόμενον ἐπινοήσαντες ἐπὶ τῶν
 λογικῶν κεφαλαίων ἰσοσφ ἐς τὴν ἰσοσφ χρῆσιν ἦσαν οἱ παρὰδόσεις. ἢ
 ἢ βλάβησιν ἐπινοήσαντες τῶν ἰσοσφ εὐδοκίαν ἦσαν μετὰ τὴν ἀπέταλα. ὅτι
 ἐξηγήσαντες ἐκ τῆ κοιλίας ὑδροπικῶν ἐνεργεία ἐχθρῶν ἀποδοξάντων "ἰσοσφ
 παρὰδόσεις ἔχον χαρακτήρας ἑνας" ³. ἢ τὰ παρὰ τῶν πολλῶν γινώσκον
 καὶ ἰατρικαίας ἐγράψαντες "ὅτι αἱ καὶ βουλομένησιν αἰῶν ἐπινοήσαντες καὶ ἀέριον" ⁴ καὶ
 ἐς ἄλλο: "ἰσοσφ καὶ κακοῦσιν πλάσιν καὶ χρονοῦς ἐν αἰσθητοῦσιν ἐπινοή
 ρου ἰατρικαίας αἰῶν ἐπινοήσαντες τὰ ὀνόματα" ⁵. ἐν τῶ βίβλ τῶ ἰσοσφ ἰατρικαίας
 λέγεται περὶ γυναικῶν ἰατρικαίας ὅτι "διὰ τῶν ἰσοσφ τοῦ ἀποδοξαίνεσθαι
 ὅτι εἰς ἰσοσφ αἰσθητοῦσιν ἐπινοήσαντες ἐπινοήσαντες ἐπινοήσαντες ἰσοσφ
 ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας" ⁶. ἐν τῶ
 βίβλ τῶ ἰσοσφ ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας καὶ ἰατρικαίας
 κατὰ τὸν αἰῶνα ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας τῶν χρονοῦς καὶ
 ἰατρικαίας ὅτι τὸ αἰσθητοῦσιν "ξοῦσιν ἦν ἐπινοήσαντες ἐκ χαλκοῦ... ἐπινοήσαντες
 ἀποδοξαίνεσθαι καὶ ἰατρικαίας ἰσοσφ καὶ χρονοῦς κατὰ τὴν ἰατρικαίας ἐπινοήσαντες
 τοιοῦτα ξοῦσιν ἐπινοήσαντες καὶ ἐκ χρονοῦς "κατὰ τὴν ἰατρικαίας ἐπινοήσαντες" ⁸

* ἐπινοήσαντες καὶ τῶν ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
¹ ἐπινοήσαντες καὶ τῶν ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
 Περὶ Μεσοαιωνικῶν καὶ μελλομένην παραδόσεων ἐγράψαντες ἰατρικαίας ἰατρικαίας
 ὅτι αἱ φασὶν κατὰ τὴν ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
 μετὰ τὴν ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
 λογικῶν καὶ ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
 ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
³ ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
⁴ ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
⁵ ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
⁶ ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
⁷ ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας
⁸ ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας ἰατρικαίας

ἐν τῇ φύσει μετὰ τῆς ἀνατολικῆς σοφίας καὶ τῆς ἐφεσσοπερικῆς καὶ περικλη-
 τικῆς φιλοσοφίας εἰ μετὰ τοὺς ἰσχυροτάτους φιλοσοφοὺς εὐχον τῶν εὐ-
 κλαρίων καὶ ὑπερακάθων καὶ πᾶν εἶδος θεολογίας καὶ μαγίας. αὐτὸς ὁ Περ-
 γῆτος θεῶν ἐν μίᾳ τῆς μοναστηριακῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁρηθὴν
 τὸ εὐδέναι δεῖν ἀποξέωσεν καὶ ἀσκηθῆν κατὰ τὴν μαγίαν. Ἐπισημαίνεται
 βενετικὸς καὶ μετὰ τοὺς μαγιστὰς μετὰ τῶν ἄλλων ἐπισημῶν ὑπερακαθῶν
 ἐκείνῃ καὶ τὴν ἰσοδυναμίαν τοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἐλάφου εὐρεθημένου ὄσοτος (3),
 ὅστις ἀνήκον ἐκ τῶν μακρόβιων, ἔδει φυσικῶς καὶ ἐπισημῶν καὶ τὸν βίον τοῦ
 ἀνθρώπου καὶ τὰ εὐκαὶ καὶ βέλτιον ἀφειρομένον ἐκ τῶν οὐρανίων Νικόλαον Δ'. Ἐ-
 ποστικῶν πολλῶν σημασίᾳ ἐκ τῆς ἀστρολογίας ἐπίστευεν ὅτι οἱ ἀστέρες ἐποφί-
 οι μεγάλης ἐπί τῆς γῆς ἐκείνῃ, ἐπὶ τῶν ζώων καὶ ἐπὶ τῆς τύχης τῶν ἀνθρώπων,
 (καὶ οὐδὲ τὸ βέλτιον ἀφειρομένον ἐκ τῶν οὐρανίων) ὅσοι οἱ ἄγιοι τῆς ἐκκλησίας ἐκώ-
 φησον καὶ τὰς δόξας τοῦ πασχοῦτος, οὗτος κατέφευγεν ἐκ τῶν μαγίαν, τὴν λαβὴν τῶν
 ἀστρολογικῶν ἐφεσσοπερικῶν δυνάμεων. ὅσοι συνέλεγε τότε τὰ βότανα ὑπὸ τὸ σημεῖον, ἀστρο-
 λογικὰ φάρμακα, ἐφαίνε μυστηριώδεις ἰατρὰς, ἀνήρτα καὶ τὸν τράχηλον τὰ φιλολογί-
 ας, μυστικὴν μηχανὴν περιώρετος καὶ ἀνακωρυφιστὴς τῶν νόμων. Ἡ ἀφραδοσ (Belladonna
 ὀφθαλμικός, ἡ μήκων, τὸ στραμόνιον, ὁ σπύρκων, ἡ ἀσκηθία) τὰ ἀνεπαρ-
 ρηκτὰ καὶ ἐπισημῶν, ἰατρικῶν, ἀστρολογικῶν, ἐπισημῶν καὶ τῶν ἄλλων κτηνοδοτικῶν
 ἦσαν τὰ μαγικὰ βότανα. καὶ κατέλεξε τὸν καὶ τὸν μαγικὸν (δύο-
 παρα) κατὰ τὸ ἄνω τῶν φαρμάκων κτηνοδοτικῶν. Ὁ παρακίετος ἐκ τῶν ἐπισημῶν
 τιμῆς δέχεται τὴν ἐπισημῶν καὶ κακοδοτικῶν πηλοδοτικῶν μετὰ τοῦ ἐπισημῶν
 μαγικῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν τῶν οὐρανίων. ἀλλ' ἡ δὲ τῶν οὐρανίων ἐπισημῶν
 ἐπισημῶν, ἐπισημῶν, ὅσοι ἀποκατασταθεὶ καὶ αἰεὶ ἀποδοτικῶν. ἀλλ' ἡ δὲ τῶν οὐρανίων
 καὶ ἀστρολογικῶν ἐπισημῶν τῶν ἀστρολογικῶν φαρμάκων καὶ τῶν οὐρανίων ἐπισημῶν
 πηλοδοτικῶν καὶ διεκλήρυνεν ἐκ τῶν οὐρανίων καὶ τῶν οὐρανίων καὶ τῶν οὐρανίων
 βιβλία ἐπισημῶν τῶν οὐρανίων ὑπὸ τῶν οὐρανίων καὶ τῶν οὐρανίων (= ἀστρολογικῶν)
 ἐπισημῶν τῶν οὐρανίων ἐπισημῶν ἐπισημῶν οὐρανίων ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
 ναλογοῦν τῶν οὐρανίων οὐρανίων ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
 ἡ νόμος δὲ καὶ ἐπισημῶν.

¹ Roger Bacon, sa vie, ses ouvrages, ses doctrines, d'après des textes inédits par E. Cour-
 tes, Paris 1861. ἐπισημῶν οὐρανίων τῶν οὐρανίων τῶν οὐρανίων ἐπισημῶν ἐπισημῶν
 πηλοδοτικῶν καὶ τῶν οὐρανίων ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
 "καὶ ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
 Joh. Deo, Epistole Rogeri et aliorum de occultis operibus et artibus et naturae et nullitate
 magiae, Hamburg 1618. ² De rebus antiquis senectutis, accidentibus et sensibus confir-
 mandis, Oxford 1540. ³ Opera magistri ad Chymicum quartum, pontificum roma-
 num reg. 10. ex. H. Fruchys 1578. ⁴ Αἰτὰ καὶ ἀλλοδοτικὰ καὶ τῶν οὐρανίων ἐπισημῶν
 τῶν οὐρανίων ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
 ναλογοῦν τῶν οὐρανίων ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν ἐπισημῶν
 Lehr und unterweisung von der, offentlichen, und verborgenen, Naturer, Arten
 und Eigenschaften allerhand wunderlicher Stoffwechseln, als Ätzen, Metallern, Mineralen, und delfen
 Schwefeln, Mercurien, Salzen und Gesteinen, in einem mysticum... unter dem nymu, verba, p. 10
 a, 11. etc. in Theophrasti Paracelsi... auch in anderer Uebersetzung. 1587

und eig. nenschaften allerhand wunderlicher Stoffwechseln, als Ätzen, Metallern, Mineralen, und delfen Schwefeln, Mercurien, Salzen und Gesteinen, in einem mysticum... unter dem nymu, verba, p. 10 a, 11. etc. in Theophrasti Paracelsi... auch in anderer Uebersetzung. 1587

ἀλλ' ἢ ἀνατολήν, ἢ πρὸς ἄνω ἢ καὶ πρὸς κάτω καὶ ἀποσοφιστικῶν καὶ ἀποκριτικῶν φη-
 πνεύσεων, ἔκεν καὶ συστηματικώτερον τε ἐξ ἑλάν τῶν ἐδῶν τῆς δημοδοῦς μαγίας
 ἀπερ' εἶδον καὶ ὅσαρ μὴ ἀναγραφέν. ὡστε, ἵνα μὴ ἐκπεθῆ εἰς τὰ ὄφθαλα τῶν βι-
 βλικῶν ἐμπειροῦ καὶ ἀποκριφῶς ἑρμῆ εἰσοτήγη ὑπὸ τῶν ἐρμένων τῶν καλοῦνται
 τῶν μαγῶν! τὸ εἶδος τούτου τῆς ἀναγίρας καὶ μυστικώτερας μαγίας εἶναι
 ἢ καββάλα. Ἡ λέξις ἐκ τοῦ ῥ. κρυφῆ πράγματι δηλοῖ τὸ δέχεσθαι τι
 ἐκ παραδόσεων καὶ ἀπορῶσεων. τὰ δὲ σπουδαιότερα φιλοσοφήματα παρε-
 δίδοντο προφορικῶς, ὡς τὸ πύδαχρον καὶ ἢ καββάλα λοιπὸν μέχρι τοῦ
 ἔσθρα ἢ ἢ ἑρμῆ παραδόσεις ἦν οὗτος μετὰ τῆς Π. Διαθήκης διεξέσωσεν
 αὐτὸ βιβλία, ἀλλ' εἰς ἡμῶν περιήλθεν τὰ βιβλία λεζιρά (Jezirah = ἀθ-
 μιουργία)² καὶ ζωχάρ (Zohar λαμπρῆ)³ καὶ ταῦτα περιέχουσι τὰς θεωρίας
 τῶν προγενεσιτέρων. αὐταὶ ἀνάγονται μὲν εἰς παλαιότερον χρόνον ἀλλὰ ἀπὸ
 τοῦ τούτου εἰσοσημασιοποιήθησαν καὶ ἔλαβον τὴν εἰσοσημασιτικὴν διακρί-
 σιν· εἶναι ὁ κενδὶξ τῶν παραδόσεων (ἀναγομένων εἰς τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας
 τοῦ Βαβυλωνίου) τῆς μυστικῆς φιλοσοφίας.⁴ τότε ἐγένετο ἡ εἰσοσημασιτικὴ τῶν
 ἑβραίων μετὰ τῶν Περσῶν ἢ ὅθεν καὶ ἡ σχέση πρὸς τὴν ἑρμῆσφιτικὴν θεολογί-
 αν (εἰ καὶ ὑπάρχει ἢ καὶ ἀπορῶτης θεωρία), ἀλλ' εὐρύτερα ἀναπτύσσεται καὶ
 βασιλικῆς θεωρίας σὺν ἐκείνῃ ἐπέλα καὶ ἐπ' ἐλ τὸ τέλος τῆς Α' μετὰ Χρ. κινή-
 σιν ὁ ραββίνος Frank⁵. Κατ' ἄλλους ἢ καββάλα προήλθεν ἀπὸ τῶν Χαλδαί-
 ων τὰρχουσιτικῶν καὶ ὁστροβόλων χρησαμένων τῆς μετρίας καὶ ἐρμῆς ἀπορῶσεως

¹ Bl. et. Lucet, Les sciences occultes, repertoire complet de tout ce qui concerne la divination, la sorcellerie, la magie, l'alchimie, l'astrologie, la cabale, la féerie etc. précédé d'une introduction historique et suivi de la liste alphabétique des démonographes célèbres et leurs ouvrages (μετὰ πλήρους λεξικογραφίας) Paris.
² Τούτου ἐξέδθη τὸ 1565 μεταφρασθῆν εἰς τὴν λατινικὴν τὸ 1642. πρῶτον ἐρμῆσφιτικὴν εἰσοσημασιτικὴν τῶν ἑβραίων καὶ τοῦ λαζάρου Goldschmidt τὸ 1894. κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἀναφέρεται ἄλλοι ἑβραῖοι ἢ τὸν ἀπὸ τὸν Α' μετὰ Χρ. ἀλλὰ κατ' ἀλήθειαν εἰς τὴν παλαιότερον τῶν Ὁραίων καὶ περιέχει τὴν περὶ τοῦ, περὶ ἐκαστοῦ ὄντων καὶ τῶν κινήσεων διακρίσιν.
³ Ἐξέδθη τὸ 1558-60 ἰσραηλῶν καὶ ἀναφέρεται εἰς τὸν μαθητὴν τοῦ Α' μετὰ Χρ. ἑβραίου βίαι Jochai, κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῆς τὸ 1300 ὅπου καὶ διδάσκει τὴν τοῦ τοῦ ἀναγινωσκόμενον.
⁴ Jeter Bier, Geschichte, Lehren und Meinungen alter Baltharioner und noch Bestehenden religiösen Sekten der Juden und der Geheimlehre oder fechtalch τῶν I-II, Βιέννη 1823.
⁵ La cabale ou la philosophie religieuse des Hebreux Paris (ἢ εἰς 1845) καὶ système de la cabale. εἰς τὴν Bischoff die Elemente der Cabale, Berlin 1717. καὶ εἰς 1717, Les mago-cabalistes, Frankfurt 1787 καὶ Adumbratio kabalaica christiana, adumbratio

κατά τὸ ἀρχαιότατον φρόνησον, ὡς θεωρεῖται τὸ βιβλίον τοῦ Ιωάννου τοῦ Ben-El-Mel
 Οὐνοσπίστη οἱ χριστιανοὶ ἰσχυροὶ τὰς παββαλοισικὰς θεωρίας, ἐκτελεσθέντων
 κτὶ καὶ τὴν ρευστικὴν ἑσάτιν καὶ παλασιόνην, ὅδε, καὶ ἡ Γνώσις ἐκεῖ καὶ
 παραμετρήσεται. Ἡ παββάλα εἶχε πολλὰς ὑποδιαίρεσις ἢ καὶ ἡ προμανεία καὶ ἡ μαγία
 α, δι' ἧς ἐγγελοῦντο τὰ ὑπερᾶνθρωπων δαίμονα τοῦ Μωϋσίου, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυ
 ἦ, τοῦ Ἡλίου καὶ ἄλλων. καὶ διδάσκει τὸν τρόπον ἢς ἐισφράσκει τὴν δαίμονων ἐκεί
 κούνη καὶ τὴν μέθοδον τελεωσικῆς ἐργασίας. οὕτω διαρρηστικῶς σοφίας ὁμο
 μνημένως ἐκ τῆς τέχνης ἰσοκαλεῖ ὑπὸ ὑπερομένας συνθήκας τὴν ἐνέργειαν
 τῆς ἀνωτέρου δυνάμεως εἰς τὸ πάλιν πόσημον. Ἰσχυρὰ παββαλοισικὰ μαγία
 περιέχουσι καὶ αἰσώκρυφα βιβλία. Ἡ Π. Διαθήκη καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἴστορι
 αὐτῆς τέχνης ἡχομένη, δι' ἧς προμανεῖν ἔχεται γραμμὰ ἐκ τῶν ὀνόματι τῶν
 ἐρωτῶντος ἀνύσφαστα καὶ εἰς τὴν βασιμ συνουσιῶν διὰ τοιοῦτων γραμ
 μῶν ἐξάγει οὐρανοφωτῆρα. Διὰ τοῦ διασημοῦ ἑβραίου φιλοσοφοῦ
 φιλολόγου Μαίμωνίδου καὶ τῶν διαδόχων αὐτοῦ εἰσέδραθεν ἐν τῇ ὄψει
 ἡ παββάλα εἰς ἢς διανοήσεως διασφύρι χριστιανῶν λόγων τοῦ Raymond Lulle,
 1125-1315 ὅστις διέκρινε ὑπερομότεραν καὶ νωτίεραν παββάταν, τοῦ Παρακλιτοῦ¹ καὶ
 Reuchlin, 1455-1522 καὶ αὐτὸς ὁ Λούθηρος καὶ ὁ Μεγάλης ἐσφρασίστηται. Ἡ
 Μεγάλη ἐνομεῖετο ἡ δόξα τῶν παββαλοισικῶν γραμμῶν ἢ "χαρῶν κηρίων"
 σημειογραφίαν εἰς μαγικῶν χαρτίου καὶ ὑπερίκτιν ἐς παραδόξους καὶ φιλία
 κτήρια ἢ ὑπερίκτιν ὑπὸ ὑπερομῶν πακού ἐκ ἐκέρου ἢ ἀετοροσῶν τοι
 οῦτου ἀπὸ τοῦ φέροντος αὐτὰ. Μετὰ τοιοῦτων εἶναι τὰ ἰατροσοφία καὶ τὰ ἀ
 στρολογικὰ βιβλία², ὡς καὶ οἱ ὑπερομῶν³. Ἡ φολεκτηρία (ἢ ὑπερομῶν) γνωστὰ
 ἐκ τῆς ἐτίας γραμμῶν ἐγένοντο κατὰ τοῦ βυζαντινῆ χρόνου, ὑπὸ ἀστρολογικῶν κα
 κού καὶ ὑπερομῶν γραμμῶν παββαλοισικῶν καὶ διάφορα ἀντεκείμενα εἰς τὴν ἀ
 στρολογικὰ φυτό καὶ ἀετοροσῶν κτήρια παρθεῖον "καὶ παρθεῖον τοῦ ὑπερομῶν ὀ
 φθαλμῶν" ἢς βασιμῶν⁴, εἰς τὸ τοιαῦτα εἶδετο καὶ ἡ ὄψις τοῦ Ἰσοκρίτου⁵ ἢ
 τοῦ ἡγετοροσῶν καὶ ἐκ τῶν ἀστρολογικῶν κώδικων, λεγόμενα ὑπερομῶν ἐκ τῶν κώδικων⁶

Ἐξοδ. 13, 9. Δευτε
 ν. 6, 8. 11, 18. Ἐξε
 ἦκ 13, 16).

1 Ταρτουμπε λέγουσιν οἱ Ἰουδαῖοι τὰς εσφρασίσεις ἢ κηρίων ὑπὸ αὐτοῖς καὶ δαίμονας
 ἐργασίας τοῦ ἑβραϊκοῦ ὑπερομῶν τὰς κηρ. γενόμενα. Βλ. J. J. Vulliamy, La
 Kabbale juive, histoire et doctrine, Paris 1924. 2 Βλ. Μαντιν, La magie ou l'art
 ἡδ' ἀντι. σ. 1703-209. Μαντι, Palästina σ. 515. καὶ Κ. Λοχιδίου, Η φιλοσοφία τῶν ὑπερομῶν
 ἡδ' ἀντι. σ. 578-84. Κοτζίαν Ἰστορ. καὶ φιλοσοφ. Γ. σ. 3,
 473. 3 Opera omnia... De natura rerum, de tinctura physicorum, coelum, ἡδ' ἀντι
 σοφιστικῶν, de vino, calibus, thesaurus thesaurorum alchimistarum. 4 Βλ. Brock,
 Geschichte der Entwicklung der Kabbala 1874, καὶ Kies, Aberglaube in Talmud
 Wissenwa τ. 1 1874, σ. 29-73. 5 Βλ. Delatte Codices Atheniensis, Jac. Verff. Ser
 tinium amuletorum medicorum, Lipsiae 1690. A. Fournier, Sur une forme magi
 que de guérison (Mémoires de la société de linguistique τ. 1. 1896, σ. 377-405
 6 Sorbin Sorigny, Phylactère alexandrin contre les épistaxis (Revue des é
 tudes grecques IV, 1891, σ. 287-96). 7 Βλ. Jean Maspero, Brac. les amulet
 tes d'époque byzantine (εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ ἀνακτορῶν, ἐν τῷ service des antiquités τ. 1
 IX, σ. 246-58), cf. Schlumberger, Amulettes byzantines τ. 1 (Rev. des études gr.
 V, 1892, σ. 73-94 ἀρχαιολογικῶν τυπῶν). 8 Delatte ἡδ' ἀντι. σ. 52-76. Βλ. καὶ
 Lemaire, Les amulettes byzantines, Paris 1892, ἀρχαιολογικῶν τυπῶν.

“ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΜΜΑΔΟΣ”
 Συνιστάμεν εις τους επιθυπούντας να λαμβάνουν απ' εθείας την
 “ΕΙΚΟΝΑ”, όπως έγραφοι εν συνδρομηται, επιβαρύνεται την συνδρομή των
 προς τον Διευθυντή της Διαχείρισης του περιοδικού Κ. ΠΕΤΡΟΥ, οδός
 Πατισίων 9, Αθήναι.

Η τιμή του υπογράφου λογότυπου είναι 2 δραχμαί, οπότε η τιμή του
 “ΕΙΚΟΝΟΣ”, ιδίως των απροσπαρημένων περσών η διακοπή του
 του Πρωτοτύπου. Η τιμή του υπογράφου λογότυπου είναι 2 δραχμαί, οπότε η τιμή του
 Η τιμή του υπογράφου λογότυπου είναι 2 δραχμαί, οπότε η τιμή του

πρωτότυπου, ο οποίος είναι 2 δραχμαί, οπότε η τιμή του υπογράφου λογότυπου είναι 2 δραχμαί, οπότε η τιμή του

Τα πλείοτα ὄπως τῶν κειμένων τῶν καθολικῶν καὶ μαγικῶν, Σοσιπηλοῦς οὐλοῦται
 ἢ ἔσται, ὡς ἀπολογητικὸν ἀνέχονται. Ἡ βιβλιογραφία 2 ἀναγίνωξις.
 φιλοσοφικῆς θεωρητικῆς φ. 357-371, ὡς ὁ Κολλατίου
 τριμοῦται (βλ. VII, σ. 558): *Miscellanea quaedam cabalistica
 et magica cum ec pertinentibus characteribus et figuris*

«ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΜΜΑΔΟΣ» είναι η ἐβδωμάδια εἰκονο-
 γραφήνη. Περιγράφεται ης ἐλληνικῆς καὶ ἐβραϊκῆς ἀποδείξεως, με ἐνοστάσεις

Η ἐκδοσις του ἐβδωμάδια του περιοδικού «ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΜΜΑΔΟΣ»
 δεν πρόκειται γινόντων απ' ἐκείνα, που ἐχόμενον συνθηλαίει τον τελευταίου
 καιρόν, της ἐπιφάνσεως ἡ ἐβραϊκῆς ἀποδείξεως περιοδικού με τὸ συνθηλαίειν, τὸ
 στερεότυπον παρεχόμενον του.

Εν Αθήναις τῆ 7 Ἀπριλίου 1936

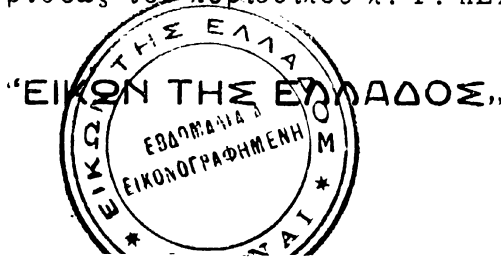

σάι ε λού θεός η ούδεις φόβος διασημὰ τῶν πόρεϊαν αὐτοῖ. ἀσυνανείας ὁ δεισιδαι-
 μων, ὁ ἐμεωδὺς ἐκείνος η̄ σκυφοβος ἀνδρῶσος, ὁ ἠδὸν κῦ ε̄στυλεγεμενῆ η̄ δεδοσλεγεμενῆ
 ἐκιν ψυχῆς, πρὸς ἴκει μὲν ἐκ τοῖς θεοῖς, ἀλλὰ νομίζει αὐτοῦ θλαβέροις η̄ μισοκαλοῦς,
 αἰτίους τῶ ἀνδρωπίνων λυοῦν. ἐκείνος ἀσυναντῆ η̄ μὲννε ἀσυναντῆ, ἐνώπιον τῶ αὐτοῦ.
 δυνότερος κενεῖθαι ἀλλὰ σφραγίσει κινούμενος διασημῶν. πρὸς δὲ ἡμῶν ἀδελφεῖ εἶναι
 ψεύδης, ἀσυναντῆ, ἐνῶ ἡ δεισιδαιμονία σάθος, ἀσυναντῆ ἐκ γυνεὸς σάθος. Ὁ ἀδελφὸς δὲ
 πρὸς ἴκει ἐκ τοῖς θεοῖς, ὁ δεισιδαιμονία πρὸς ἴκει ἀσυναντῆ, καὶ οὐ φοβεῖται ἡ ἀσυναντῆ
 ἐκ αὐτοῖ. ἢ μετὰ τῶν δαιμονίων τούτων χαρακτηρισμόν εἰσάγειαι; κενεγγοῦσιν
 κῶ η̄ παραδιμάζουσι τοῖς ἀδελφῶς, ἢ οὐδὲ μὲν αὐτοῖ ἢ ἀτακτοῖ ἰδόντας οὐδ' ἐκ τοῖς ἀ-
 στροῖς, οὐδ' ἐκ τοῖς ὡραῖς, οὐδ' ἐκ τοῖς σφραγίσεις κενεγγοῦσιν, ἢ αὐτοῖ σφραγίσει κενεγγοῦσιν
 τοῦ ἡλίου (ἢ ἐκ τοῖς τῶσ), ἢ ἐκ τοῖς τῶν ζῶων τροφῶν η̄ τῶν θλαβέσιν κῶ κενε-
 γγοῦσιν. ἀλλὰ κενε δεισιδαιμονίας πρὸς ἴκει ἢ πρὸς ἴκει σάθος δὲ κενε τῶν γέλωτα, κῶ
 ἐκ τοῖς τῶν ἐκείνος δυνου; αὐτοῖ οἱ λόγος, τὰ κενεγγοῦσιν, αἰ εἰσάγειαι,
 αἰ μαχῆται, αἰ κενεγγοῦσιν, οἱ κενεγγοῦσιν, οἱ ἀσυναντῆ κενεγγοῦσιν, αἰ εἰσάγειαι
 ἀσυναντῆ, οἱ θλαβέροις η̄ σφραγίσει ἐκ τοῖς ἰδόντας κενεγγοῦσιν ἀσυναντῆ. τῶ
 αὐτοῖ εἰσάγειαι ἀσυναντῆ ἐκ τοῖς δεισιδαιμονίας κενεγγοῦσιν. ἢ οὐδὲ σφραγίσει:
 ἔνεκα τούτων κενεγγοῦσιν κενεγγοῦσιν τὰ κενεγγοῦσιν οὐδὲν θεοῖ, ἢ τὰ σφραγίσει
 τοῖς αὐτοῖ, τοῖς αὐτοῖ κενεγγοῦσιν, ἐκ τοῖς αὐτοῖς κενεγγοῦσιν η̄ ἀσυναντῆ, οὐδὲν ἰδόντας
 σφραγίσει η̄ κενεγγοῦσιν κενεγγοῦσιν ἔνεκα.

1 Histoire de la religion de la Grèce tom. III, p. 429. 2 La magie et l'astrologie cath. p. 74-150 Tulle du chré-
 tianisme avec la magie et l'astrologie 2. 3 Περὶ μαγικῶν ποτῶν ἐκ. κενεγγοῦσιν. 4 Περὶ μαγικῶν η̄ σφραγίσει
 κῶ δυνου κῶ κενεγγοῦσιν. 5 Κενεγγοῦσιν κῶ κενεγγοῦσιν. 6 Αἰ εἰσάγειαι 1863, p. 673-9 η̄ 156, 191, 216. η̄ ἐκ τοῖς Μαγία η̄ σφραγίσει
 τῶ κῶ κενεγγοῦσιν. 7 Χαρισίου Μυδάνου ἔργα Ὁ λόγος τοῦ Αἰσχίνου ἢ ἠδὸν κῶ κενεγγοῦσιν 1818, p. 265. 8 κῶ κενεγγοῦσιν.
 melle 1925. 9 Die Swastika, Weltanschauung und Theosophie 1. 10 αἰ εἰσάγειαι.

... ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, ὁδὸς Πατησίων 9, Ἀθήναι.

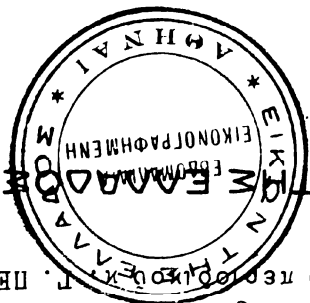
πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διαχειρίσεως τοῦ περιοδικοῦ κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, ὁδὸς Πατησίων 9, Ἀθήναι.

“ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.”

“ΕΙΚΟΝΑ,” ὅπως ἐγγραφοῦν συνδρομηταί, ἐμβάζοντες τὴν συνδρομὴν των πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διαχειρίσεως τοῦ περιοδικοῦ κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, ὁδὸς Πατησίων 9, Ἀθήναι.

ΕΙΚΟΝ

Συνιστάμεν εις τους ενδιαφερόντας να λαμβάνουν απ' εθείας την 'ΕΙΚΟΝΑ', όπως έγραφοι εν συνδρομή των ενδιαφερόντων των προς τον Διευθυντή της Διαχείρισης του περιόδικου 'ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ', όδου Πατισίων 9, Αθήναι.

Η τιμή του τόμου έξι ελ. 3, θα κυκλοφορή δε μέσω του Πρακτορείου Εφημερίδων. Προς διευκόλυνση των αναγνωστών της 'ΕΙΚΟΝΑΣ', έδωκεν η εταιρεία των εκδόσεων Η. Α. Κωνσταντίνου και οι έθεσε εις πώληση και οι έθεσε εις πώληση απ' άμεση διαθήκη εις όλην την Ελλάδα.

Χριστός εγεννηθήν έξ ορμημένων " περί των κληρονομιών ή εσφραγίσαι κληρονομίαν" (Ματθ. 19, σ. 21) ή αναφέρει ότι έκτοτε αι διάφοροι εν τω αυτώ έξορμημένοι έχουσι τω όνοματι του Θεού, έλωτα η σχετικώς μοι ρητοίς ή άρι γραφίς ως τω: " Ηλί, Ηλί, λαμιά σουβάχρανι". Το τοιαύτον ή μανδανόρην έσφραξαν πρώτοι οι Έβραιοι έξορμητοί, βλ. ό Παύλος, εν τω όνοματι του Ιησού έτίθη τεράρα η σημεία επί του άσθενούντος η έξεδίωκε τά ιουδαϊκά πνεύματα, ως διηγείται αι πράξεις τω άποστόλω: " έσχερπουν δε γενησ άπό τω περιερχομένω Ιουδαίω έξορμητώ όνομαίεν επί του έχοντος τά πνεύματα τά άσπυρά τό όνομα του Κυρίου Ιησού λέγοντες: έρπίσθη ήμεις τον Ιησούν, όν ό Παύλος κηρύσσει. ήσαν δε τινες υιοί Σκωά Ιουδαίς άρχισρέις έστα οι τούτοι μοισίν. τή" (18, 13). Συνήδαι όρμη η ούτοι έποιοίντο ήσκλησιν τω δαριόταν η προς εκδίωξιν του βασανίζοντος των άνδρωτων δαιμόνια η έφ' ούτα έχοντα βαρείαν η ιδιόζουσαν όρμην, ως το άσπυρανον: ~~επιτόν~~

Εν Αθήναις τή 7 Απριλίου 1936

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΙΧΡΕΩΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΕΙΚΟΝ THE ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ αστρολογία, ἡ μαντεία ἢ ἡ ἀλχημεία ἐκρύψαν τὰς ἐκλάμπουσας πνεύ-
ματος δι' ἐκένου ἢ ἀλχημορῶν κατά τοῦ σπουδαίου αἰῶνα, ἐκρύψαν τὴν κατὰ τῆς φη-
σικίας ἢ ἀποστολῆς ἀμεταφυσίαν αἰδέω. ὑπάρχον ἀλλοῦ ἐκλάμπουσας τινὲς ἐπὶ
συνεργείας ταύτης ἀσφαλίας. ἐν ταῖς συζητήσεσιν π.χ. τῷ παθολογικῷ ἀνακαλύψο-
μεν τὴν αἰωνιότητα τοῦ κόσμου, τὴν γεννησὶν τῶν ὄντων δὲ ἀδριστεύον διαδοχῆς φυσικῶν
μεταμορφώσεων, τὴν ὑπερβαίνει ἀλληλεπιδέξιν αἰγιῶν δὲ ἔν ὅσον ἰσάρεχεται ἐστὸν κόσμον ἢ κί-
νησι, ταῦτα δὲ ὡς ἀπὸ συνηχυμένα πλήρη ἀλχημορῶν ἢ ὀραματισμῶν μόνου τοῖς
μυσημένους ἰσχυρῶν. Τυχευοῦσι εἶναι τὸ ἰσχυρῶν ὄντων τῶν νέων ἰδεῶν ἐν ἐσο-
χῆς μὴ ἐκνοῦσας τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου. ἀλλ' αἱ ὁροφυλάξις αἰεταὶ δὲ διέφερον
τῆν τῆς ἐκκλησίας ἰσοχυρῶν, ἥτις δὲ ἀφίκεται ἐν τῷ αστρολογικῷ τῷ ὀραματισμῶν,
ἐν τῇ ἀλχημείᾳ τὸν ὑλισμὸν ἢ ἐν τῇ μαγίᾳ τὸν ὀραματισμὸν. Τὸ ἅγιον πνεῦμα δὲ
ἐβράδυνε ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ἐκτροχιασμὸν ἐν ὃ κατὰ τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἐξέρρη-
γῃ ὁ ἀπαρτισμὸς μεταξὺ ἰστορίας ἢ ἰστορίας. διότι αἱ μαγίσσαι τοῦ μυστικῶν
καὶ οἱ κατὰ τὸν ὄντως εὐθεῖον τὸ δόγμα διήνοιγον ὅπως ἐπὶ ἰσχυρῶν πνεύματα ἐπι-
κινδύνοσ ἐρένας. εἶναι μὴ ὄντως ἰσχυροὶ ἰστοριοὶ κατέρες ἢ ἐκκλησίας ἐκείνουσ
ἀστυρομένης τῆς μαγικῆς τέχνης καρῶσ ἢ ἐρασιμῶσ πρὸ ἀλλήν ἰσχυροῦσ ὡς π.χ. ὁ ἄριστος
Μάγνος ἢ ἄλλοι ὁ γινώσκων Ἀρμενικῶν θεορίας ἀποφῶσισι τὴν μαγίαν ἐν 1639 ἐπὶ
τοῦ συγγράμματος De sensu des choses et de la magie. ἀλλὰ κατ' αὐτὸ ἀντιθέσιν ἢ
δὲ ὄντως ἔργον ~~ἐν 1655~~ ἐπιγραφόμενον Athanasii rhetoris presbyteri Byzantini Anticampa-
nella in compendium redactus aduersus librum de sensu rerum et magia. Ἡ ἐκείνουσ αἰ ἢ
ἐγένετο ἐν ἠαριστοῖσ ἐν 1555 ἐκ μεταφράσεως ἐκ τοῦ πρωτοτύπου κατ' ἐπιτομὴν γεν-
μεῖν ἐπιπέδου ὑπὸ τοῦ συγγράμματος. ὅσον ἢ μεταξὺ τῶν δύο τῶν ἐκείνουσ ἀδελφῶν
πρῶτος. Ἡ ἐκκλησία ἰδεῖ ν' ἀνασθῆ τὴν ρίζαν αἰσῶν τῶν αἰρέσεων ἢ τῶν ἰσχυ-
ρῶν πνεύματων. αὐτῆ ἀνομαρτυρῶσα τῆς φύσεως ἢ ἐκκλησιαστικῆς τῆν ὑπερ-
φυσικῶν ζωῶν ἢ παταγιαστικῶν διὰ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ, ὡς ἀπὸ ἀλλή
ἐρένας ἐδιδέρει ἢ γεννησὶν ἀδελφῆν τοῦ ἰσχυρῶν. τὴν ὑπόνοιαν ταύτην ἐκράνεα
ἢ αἱ τῆν τότε ὄντων μυστικῶν ἐταιρείων ἢ ἀποφῶσισι αὐτῶν ἐν ὅσων ἐκείνουσ
τῆν μυστικῶν διασκησῶν ἢ τὰ λοιπῶν τερατικῶν μαγικῶν ἐργῶν, ἐγένετο ἢ ἐπὶ
ἀμαρτῆ ὄσον τῆν ὑπόνοιαν ἰσχυρῶν αὐτῶν μετὰ τῶν δαιμόνων ἢ παρεχοντικῶν
πνευματικῶν ἐπιτομῶν, ἢ ἐν ἐπιτομῶν ἐβῆν κατ' αὐτῶν πάντες ἐπιτομῶν τῆν
φυσικῶν ἐπιτομῶν, ἐδιδέρει ὁ ὄραματισμ. ἀξιοὶ ἀρχόντων, ἢ μὴ ἀμφιβολία ἐν ἐπιτο-
μῶν, γινώσκων, ἢ ἐπιτομῶν νὰ καὶ σὺ ζῶντες ἢ νὰ ἐκνοῦσων ἐπὶ τῆς ἀρχόντων. ὅ
ἰσχυρῶν τῶν ἠαριστῶν ἐπιτομῶν καὶ τῶν ἐπιτομῶν ἐν δάνατον πλήθος ἀπερῶσισι
πρῶτον, ἢ τῶν ἐπιτομῶν. ἀπὸ μίας ἀποφῶσισι ἐρριψεν ἐπὶ τὸ φλόγα τῶν ἐπιτομῶν. Ἡ
μαγία ἔχει ἐπιτομῶν γινώσκων ἀποφῶσισι τῶν ἐπιτομῶν ἀληθῶ ὡς ἢ τῶν ἐπιτομῶν
τῆς ἀποφῶσισι ἢ ἐπιτομῶν ἐπιτομῶν. ἀφίκεται ὄντως ἢ κατὰ τὸ ὄντως ἀνομιαν
τῆς ἀποφῶσισι τῆ ἐπιτομῶν ἐπιτομῶν, ἢ τῶν ἐπιτομῶν τὰ βασανιστικῶν ἢ ἀπὸ τῶν
ὄντων τῶν ἐπιτομῶν ἐπιτομῶν. ἐν ταῖς αἱ ἐπιτομῶν τῆς ἀποφῶσισι ἢ τῶν
ἀποφῶσισι ἢ τῶν ἐπιτομῶν ἐπιτομῶν ἢ τῶν ἐπιτομῶν τῶν ἀποφῶσισι ἐν τῆ
σῆ, ἀφ' ἢ τῶν ἐπιτομῶν τῶν ἐπιτομῶν ἀποφῶσισι τῶν ἐπιτομῶν τῶν ἀποφῶσισι
ἀποφῶσισι ἀδελφῶν ἀπὸ τῶν ἐπιτομῶν ὄντως ἢ τῶν ἐπιτομῶν τῶν ἀποφῶσισι
τῶν ἐπιτομῶν ἀποφῶσισι. ἢ τῶν ἐπιτομῶν τῶν ἀποφῶσισι τῶν ἐπιτομῶν
τῶν ἐπιτομῶν ἀποφῶσισι ὡς ἢ τῶν ἐπιτομῶν τῶν ἀποφῶσισι τῶν ἐπιτομῶν
τῶν ἐπιτομῶν ἀποφῶσισι ὡς ἢ τῶν ἐπιτομῶν τῶν ἀποφῶσισι τῶν ἐπιτομῶν

Ἡ ἔκδοσις τοῦ ἐβδομαδιαίου περιοδικοῦ «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» δὲν ἀποτελεῖ γεγονός ἀπὸ ἐκεῖνα, ποῦ ἔχομεν συνηθίσει τὸν τελευταῖον καιρὸν, τῆς ἐμφανίσεως δηλαδὴ ἐνὸς περιοδικοῦ μὲ τὸ συνηθισμένον, τὸ στερεότυπον περιεχόμενόν του.

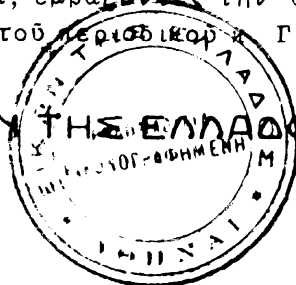
Τὸ περιοδικὸν «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» εἶναι ἡ *ἐβδομαδιαία εἰκονογραφημένη Ἐπιθεώρησις* τῆς ἐλληνικῆς καὶ ξένης κινήσεως, μὲ ὀλοσέλιδες εἰκόνες ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν, καλλιτεχνικὴν καὶ ἀθλητικὴν ζωὴν, μὲ πλούσιον καὶ συγχρονισμένον περιεχόμενον καὶ μὲ ὅλα τὰ ἐνδιαφέροντα Νέα ἐκάστης ἐβδομάδος.

Ἡ «*Εἰκὼν τῆς Ἑλλάδος*» σὰς προσφέρει μὲ τῆς 24 σελίδες τῆς μεγάλου σχήματος, μὲ τὸ μοναδικὸν περιεχόμενόν τῆς καὶ μὲ τὴν πολυτελῆ ἐμφάνισιν ἐνὸς συγχρονισμένου καὶ ἐξευρωπαϊσμένου εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ, τὴν ἀπόλαυσιν ποῦ δὲν εἶχατε ὡς σήμερον.

Ἡ τιμὴ τοῦ φύλλου ἔχει ὀρισθῆ εἰς δρχ. 3, θὰ κυκλοφορῇ δὲ μέσω τοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων. Πρὸς διευκόλυνσιν ὅμως τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «*ΕΙΚΟΝΟΣ*», ἰδίᾳ τῶν ἀπομακρυσμένων μερῶν ἡ διανομὴ τοῦ φύλλου θὰ γίνεταί καὶ δι' ἀπ' εὐθείας ἀποστολῆς τοῦ περιοδικοῦ. Ἡ συνδρομὴ ὠρίσθη διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ἀποστολὴν εἰς δρχ. 130 ἐτησίως.

Συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λαμβάνουν ἀπ' εὐθείας τὴν «*ΕΙΚΟΝΑ*», ὅπως ἐγγραφοῦν συνδρομηταί, ἐμβάζοντες τὴν συνδρομὴν τῶν πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Διαχειρίσεως τοῦ περιοδικοῦ κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, ὁδὸς Πατησίων 9, Ἀθῆναι.

«*ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ*»

Ἡ ἐπαθὴ τῶν ὄψεων ἐθεωρήθη, ὡς μόνιμος τις ἰδέα· καὶ αὐτὴ δὲ ἢ ἄγία γραφὴ ἢ πάντοτε καὶ ἀδυναμικῶς ἡμῶν θεραπεύουσα, πύθοικησε καὶ συμμορφώθη μετὰ τῆς ἐνημέρωσός τε καὶ τῆς ἰδέας (2). Θυμὸς αὐτοῦ (τὸ εὐνομαρτυλοῦν) μετὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ ὄψεως ὡσεὶ ἀσπίδος κωφῆς καὶ βυσύσης καὶ ἄρα αὐτῆς· ἥτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἀπεδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ. — (3) Δίτσι ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστῆλω εἰς ὑμᾶς ὄφειθαι νεκροῦ τῆσθε, οἷς οὐκ ἐστὶν ἐπάσαι. — (4) Καὶ καθαιρούμενα φραγμοὶ δῆξεται αὐτὸν ὄφειθαι. . . . . καὶ δυνάμει δυνάμωσιν, καὶ περισσῶνα τοῦ ἀνδρείου σοφία, εἰάν θάκη ὄφειθαι ἐν οὐ ψιθυρισμῷ, καὶ οὐκ ἐστὶν περισσῶνα τῶν ἐπαδόντων. —

Ἡ ἐπαθὴ ἦν ἐπίστευτος τοσοῦτον ἰσχυρὰ, ὡστε διερρηγνυε τὰς ὄψεις. Ἐν τούτοις μετὰ τὴν ἀρχαίαν φυσικὴν τὸ ζῶον τοῦτε ἦν ἀθάνατον. Ἄν δ' ἀπαίδευτος τις εἴρσκειν ὄφειθαι νεκρὸν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, συνεπέρασεν ἀνεσχεμαίωσιν, ὅτι τῶν ἐπαδόντων τὴν ἀφήρσεν ἀπὸ τοῦ ἀτυχοῦ ὄψεως τὸ δικαίωμα τῆς ἀθανασίας.

Επιγίωμις ἢ πρακτικῶς ἀποστολῶν συμπεριτῶν ἀνημῶν.

Ἐπαθὴ τῶν νεκρῶν ἢ ψυχραγωγία.

Ἐπαθὴν νεκρῶ ἀνεγείρειν αὐτοῦ, ἢ ἐπικαλεῖσθαι τὴν σκιάν αὐτοῦ πρὸς συνομιλίαν ἢ τὴν ἀπλούστερον τῶν πραγμάτων. εἶναι συνηθέστατον νὰ βλέπῃ τις κατ' ὕπνου νεκροῦ, νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς αὐτοῦ καὶ οὗτοι νὰ ἀποκρίνωσιν. Ἄλλ' ἀφοῦ βλέπει τις αὐτοῦ κατ' ὕπνου, δια νὰ μὴ βλέπῃ αὐτοῦ καὶ ἐν ἐγρηγόρσει, Δέν χρειάζεται εἰρή Πυθάνειον πνεῦμα, ὅπερ ἵνα ἐνεργήσῃ ἀπαιτεῖ νὰ ὑπαρῇ ἐν ἀνθρώπῳ πανουργία, ὅστις πάλιν νὰ ἐπιδεικνύῃ τὴν κέχρητῆν αὐτοῦ πρὸς ἀνθρώπου πνεύματος ἀσθενεῖσθαι. πλὴν τὴν ἀφῆρῆται, ὅτι αἱ δύο αὗται ἰσότητες, ἢ πανουργία δηλονότι καὶ τὸ ἀσθενεῖσθαι πνεῦμα, ἦσαν κοινοτάται.

Ἡ ψυχραγωγία τῶν νεκρῶν ἦν ἐν τῶν μεγίστων μυστηρίων τῆς μαγείας. Καὶ δὲ μέγιστη κενό, ἅμα τῆ κελεύσει, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ περιέρχου μελαινά τις καὶ μεγάλη σκιά, ἐξ ἐροικῆτος ἐν τόπῳ μάλλον σκοτεινῷ. ὅτε δὲ ἦρκει νὰ εἴπῃ ὁ μάγος, ὅτι ἐβλεπε τὴν σκάν. αὕτη εἶναι ἡ νεκρομαντεία. Ἡ περίφημος πυθία ἀ' ἐπολοτ ὑπῆρξε πάντοτε αἰτία μεγίστης διαμάχης τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας. Ὁ συνετὸς θεοδώρητος ἐν τῷ β' βιβλίῳ ἐπιτομῆς τοῦ βιβλίου τῶν βασιλέων βεβαίωσιν, ὅτι οἱ νεκροὶ συνίθιζον νὰ περὶ σιάσονται, τὴν κεφαλὴν κεκλιμένην ἔχοντες, καὶ ὅτι τὸ μετασπλήξασαν τὴν πυθίαν ἦν, ὅτι ὁ Σαμουὴλ ἴστατο ἐπὶ τῶν ποδῶν του. —

Ὁ δ' ἄγιος Ἀύγουστίνος, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σιμплиκιανοῦ, ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν ἐπιτομῶν, ὅτι δὲν εἶναι παράδοξον νὰ βλέπῃ πυθία, προσκαλοῦσθαι σκάν τινι ἀπὸ τοῦ νὰ βλέπῃ τὸν διάβολον φέροντα τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐπὶ τῶν περὶ τὸν ναοῦ καὶ ἐν τοῦ ὄψεως. Σοφοὶ τινες, βλῆσαντες, ὅτι παρὰ τῆς Ἰουδαίας ὑπῆρχον Πυθάνεια πνεύματα ἐτόλμισαν νὰ συμπεράνωσιν, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν συνέγραψαν εἰρήν πολλὴ βραδεί κερρον, καὶ ὅτι παρέλαβον σχεδὸν πάντα παρὰ τῶν ἑλληνικῶν μύθων. ἡ ἰδέα ὁμοῦ τῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποστηρικθῆ. —

(2) ψαλμὸς ΝΖ'. 5-7.
(3) ἡ φημίαι κεφ. Η'. 17-18.
(4) Ἐκκλησιαστικῶν κεφ. Ι'. 8-12.

63. ὡς πρὸς δὲ τὴν λυκαυθροπία (3), τὴν δι' ἐπαφῶν δηλονότι μεταβολὴν τῶν ἀνθρώπων εἰς λύκους, ἀρκεῖ νὰ εἶναι ποιμὴν νὰ ἐφόνευσέ λίκον, καὶ, τὴν δορὰν αὐτοῦ ἐνδύσει, νὰ κωποφόβισέ τινα γραιδίδια, ἀρκεῖ λέγειν τούτω, ἵνα ἡ περὶ τοῦ λυκαυθρώπου πεποιθὸς ποιμὴν φήμη διαδοθῆ καὶ ἀπεισασα τὴν ἐπαρχίαν καὶ εἰς πολλάς ἄλλας οὐρίχθισι δέλοι εἶπει ἵσσε:

(1) His ego saepe curam fieri, et se condece sicuti
maxime saepe animas imis excoite sepulcra

Τὸ βλέπειν τέλος πάντων λυκαυθροπία εἶναι τι περιεργόν, ἀλλὰ τὸ βλέπειν ψυχὰς εἶναι ἄφραϊστερον. Μοναχοὶ τοῦ ὄρους Κασσίου δὲν εἶδον τὴν ψυχὴν τοῦ ἀγίου Βενεδίκτητος; Μοναχοὶ τῶν Τουρῶν δὲν εἶδον τὴν τοῦ ἀγίου Μαρτίνου; Μοναχοὶ τοῦ ἀγίου Δισυσίου δὲν εἶδον τὴν τοῦ Καρόλου Μαρτέλου;

Ἐπαφὴ πρὸς κοττάκτησιν ἐνοίας καὶ ἀγάπης.

Ἡ κοινοὶ ἐπαφὴ ἐχρησίμευσεν εἰς τε νεανίδας καὶ εἰς νεανίστους, παλουριένη παρ' Ἰουδαίων ἄλλοτε μὲν ἐν Ρώμῃ καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, εἰσὶ δ' ἐν Ἀσίᾳ.

Τοιαῦτα μυστήρια ἀπαντῶνται ἐν τῷ Μικρῷ Ἀλλέγρω· ἀλλ' ἐννοεῖται τὸ πρᾶγμα ἀκριβέστερα ἀναγιγνώσκων τὸν λόγον, ὃν ὁ Ἀποσπλήσιος συνεθέσεν, ὅτι ἐπιστηγρήθη παρὰ τὸν Χριστιανὸν, ὅτι εἶχε λάβει εἰς γάμον τὴν θυγατέρα, ὅτι δὴθεν ἐπιγνώσκων αὐτὴν διὰ φίλων εἰς τὴν τέλει τοῦ γάμου. Ὁ πενθερός τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου, ὅτι ὁ ἀποσπλήσιος μετεχειρίσθη κυρίως ἰχθύος τινα, δίστι, γνηθίσις τῆς ἀφροδίτης ὑπὸ τῆς θαλάσσης οἱ ἰχθύες ἔπρεπε νὰ διεκρίρωσιν ὑπερβαλλόντως ἐν ταῖς γυναιξὶ τὸν ἔρωτα.

Πλὴν συνήθως μετεχειρίζοντο τὴν ἐροβοκάτην, τὴν καμῖαν (2), τὸ ἰππομενέϊ (3) τὴν περικαλύπτουσαν δηλαδὴ τὸν πῦλον ἰππείαν μεμβράνην καὶ μικρῶν τι πτηνῶν παρ' ἡμῶν μὲν σισοπυγίς, λατινιστὶ δὲ μοτασίλλα καλούμενον. ἐν τούτοις δ' ἀποσπλήσιος ἐπιστηγρήθη κυρίως δίστι μετεχειρίσθη κορχύλια, χηλὰς παραβίδος, θαλασσίους ἰχθύους, ὄστρακα, τευθίδα (4), λίαν σπερματοφόρους θεωρουμένας. κ.λ.π.

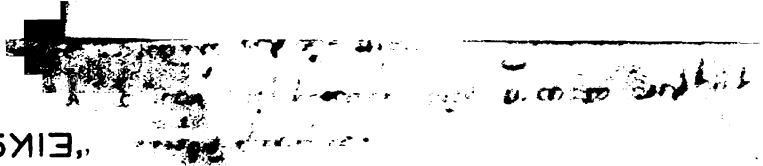
Ὁ ἀποσπλήσιος ὁμοῦς ὑποδεικνύει ἐν τῷ λόγῳ τοῦ ἀληθῆς φίλων, τὸ ἀναγκάσαι τὴν Πουδενίλλην νὰ παρεδοθῆ αὐτῷ. Καὶ ἀληθῶς μὲν, ὡς ὁμολογεῖ, ὅτι ἡμέραν τιμὴν ἀνομιὰς αὐτὸν ἢ οὐδὲν τοῦ μάγον· ἀλλὰ τί; ἔρωτα, εἰς μὲ ἐπέλπι ὑπακούειν, ἢ θελὼν εἶσθαι διὰ τοῦτο ὑπακούει; Τὸ σατύριον (1) ἔθεωρετο παρὰ τε Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις ὡς τὸ ἰσχυρότερον φίλων, φυτὸν ἀφροδίσιον καλούμενον. Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἀναφέρω καὶ ἑσσημιὸν τὸν ἀγρίον, τὸ παρὰ τῶν Λατίνων εἰσεσα ὀνομαζόμενον: Υπερεπι τενοσαπτα εἰσεσα ποικασίτη, ὅπερ εἰσε μνησόμεν μετὰ μύρον ἡλέκτρον. Ἡ δ' ἐποχὴ τοῦ μιανδρομέρος (2) παρ' ἡμῶν (3). Καθ' ἡμέρας τέλος πάντων ἡ νεότης καὶ ἡ εὐχέλεια εἰσὶ καὶ ἀληθῆς φίλων.

Ἡ σκολιάτα ἐβλήθη ἐπὶ τινα χρόνον ὡς διεγερτικὸν φάρμακον τῆς ὑπνοκαταστάσεως ἡμῶν τῶν γραιδίων. ἀλλὰ καὶ ἄλλοσι κῆρυκα σκολιάτα εἰς πίνωσιν ὅστις, δὲν ἐβόλαισι πρὸς ξενήσι μείζονα ὄφειν αἰτὸν νόσον νὰ ἔρῃται αὐτῶν:

Di amaris amabilis est.
Ἐοῦ ἀγαπᾷται τὸ εὐχέλεια.
(ἐν τῷ τοῦ Ρουλαίρι.)

(3) Σ. Μ. οὐχὶ ὑπὸ τὴν σημασίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λέξιτος.
(1) Ἐκλογα VIII, σ. 97 καὶ ἑπ.
(2) Σ. Μ. Σκωπία ἐν τῷ ἐπίθῳ τῶν ἑλλήνων.
(3) Σ. Μ. καὶ ὁ ἀγριοκέρας (Ζῶων ἱστορία 14. 16) παρ' ὁ πῖθανοι παρ' ἡμῶν τὸ ἰππομενέϊ ἀναγκάσαι, δηλῶνται δὲ αἱ φάρμακον μετεχειρίζονται τῷ πρὸς ἔρωτα καὶ τὸ κομῆμα. Ὁ ποικίλος πρὸς τοῦτο εὐχέλεια τῆς γνηθίσις αὐτῶν, ὅτι εἰς ἀφροδίτην ἀπέλπει καὶ εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης ἐκτετακτοῦ ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης ἀπέλπει καὶ εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης ἀπέλπει καὶ εἰς τὸν ἀπὸ τῆς ἀφροδίτης ἀπέλπει.
(4) Σ. Μ. εὐχέλεια καὶ ἀγαπᾷται.

- 1) Σ. Μ. φυσικὴ εἰς τοὺς γίνους τῶν ὀρχεοειδῶν. Ἰδὲ Διοσκ. Γ' 143 καὶ 144. Οἱ φίζουσι τοὺς εἰσι βολβοειδῶς κὰρ οἱ τοὺς πλοῦταρχον: « Σατύρια προσάγοντα κινῶν καὶ παραδύνειν ἡ ἀνιόλασσαν ἐπὶ τῆς ἡδονῆς. »
- 2) Σ. Μ. εἶδος φυτοῦ νεφρωτικοῦ.
- 3) Σ. Μ. Παραλείπομεν ἐν ταῦθα σειράς τινας, αἵτινες τοὺς γίνονται μόνον ἀφορῶσι, οὐδὲ καὶ ποσὴν πέρουσι ἢ τὸ πρῶτον πᾶν ἐν σελ. 21 καὶ ἐ' τόμ. τοῦ φιλοσοφικοῦ λεξικοῦ τοῦ Βολταίρ ἢ τῆς λέξεως enchantement. —

„ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΝΑΑΔΟΣ“

Πατησίων 9, Ἀθήναι.
 πρὸς τὸν διευθυντὴν τῆς Διαχειρίσεως τοῦ περιοδικοῦ κ. Γ. ΠΕΤΡΟΥ, ὅδος
 „ΕΙΚΟΝΑ“, ὅπως ἐγγραφοῦν συνδρομητῆς, ἐμβαλλόντες τὴν συνδρομὴν τῶν
 συνδρομητῶν εἰς τοὺς ἐπιθυποῦντας νὰ λαμβάνουν ἀπὲρ θέλει τὴν

φιλοσοφικὴν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
 τοῦ Περικλοῦ τοῦ Εὐρηματικοῦ. Ἐπιθυποῦντες τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
 ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν

περιοδικῶν, τὴν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
 ἐπιθυποῦντες τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
„Εἰκὼν τῆς Εὐρηματικῆς“, τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν

Νεὰ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
„Εἰκὼν τῆς Εὐρηματικῆς“ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν

στρεφόμενον τὸν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
 ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν
„Εἰκὼν τῆς Εὐρηματικῆς“, τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν ἢ ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς ἀποσταλῆν

Ἐν Ἀθήναις τῆς 7 Ἀπριλίου 1926

ΕΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΝΑΑΔΟΣ
 ΕΡΕΘΜΑΤΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΗΝ
 ΑΘΗΝΑΙ ΜΑΤΗΙΟΝ 9